

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SARAH BLUE

LUCKY CUPID

A ST. PATRICK'S NOVELLA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

LUCKY CUPID

SARAH BLUE

Copyright© 2024 by Sarah Blue

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak: [@maldodesigns](#)

Düzenleme: [Bookends](#)

[Editing](#)

CONTENTS

[Çalma Listesi](#)

[Önsözü](#)

[J uliet](#)

[Mors](#)

[J J J](#)

[uliet](#)

[uliet](#)

[uliet](#)

[uliet](#)

[uliet J](#)

[uliet](#)

[Mors](#)

[Mors](#)

[Mors](#)

[Mors](#)

[J J J](#)

[Mors](#)

[Juliet](#)

[Ayrıca Sarah Blue](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

PLAYLIST

Crush - Tessa Violet
Pretty Girls - Rene  App
 STED   M ŞEY BU - Lil Nas X
 ehit - KING MALA
Şanslı Kız - Carolina
Cherry - Fletcher, Hayley Kiyoko
Play With Me - Rendezvous At Two
FMRN - Lilyisthatyou
Tanrıça - Jaira Burns

FOREWORD

Merhaba, Lucky Cupid'e hoş geldiniz.
Bu kitap Peçedeki Aşk serisinin ikinci kitabıdır. Bu kitabı okumak için Petty Cupid'i okumanıza gerek yoktur, ancak en iyi okuma deneyimi için tavsiye edilir.

Peçedeki Aşk Serisi [Petty Cupid - MF Lucky Cupid - FF](#)

Bu kitaptaki içeriklerin isterseniz lütfen [web sitemi ziyaret edin](#).tam listesini

Kate Beckinsale'in Underworld filmindeki vücut kıyafetine... Ne yaptığını biliyorsun

■ *Sorun sende değil, bende.*

Love'ı ölümlülerin spor salonunda takip ederken bu cümle kafamda tiksindirici bir sıkıntıyla tekrarlanıyor. O tamamen fo-aşk eşleşmeleri yapmaya odaklanmışken, burada kendimi umutsuz, aptal bir aşk tanrısı gibi hissediyorum.

Daha da kötüsü, Eros bunu söylediğinde yalan olduğunu biliyordum. Bunun bir nedeni de benim, çünkü ben iyi bir aşk değilim. Özellikle de uzun mesafe yapmaya degecek biri değilim.

Eros'la ayrıldığımız için üzgün değilim, gerçekten. Diğer her şey için üzgünüm. Bir aşk tanrısı olarak nasıl berbat görüldüğüme, aşkta nasıl şanssız olduğuma ve her şeyin nasıl gerçekten boka sardığına.

Birkaç haftadır aşk tanrısıyım ve bunun için gösterebileceğim bir aşk eşim yok. Övgü yok, romantik bir partner yok... Tek parlak nokta, bana ipleri göstermeye istekli en nazik aşk tanrısına sahip olmam. Love tanıdığım en iyi insanlardan biri ve bana acıdı ve daha iyi bir aşk habercisi olmama yardımcı olmak için beni mükemmel pembe kanatları altına aldı.

Buna rağmen muazzam bir şekilde başarısız oluyorum. Dürüst olmak gerekirse, muazzamdan da kötüyüm. Aşk tanrısı tarihinin en kötü aşk tanrısı olabilirim.

"Juliet, depresif espresso içerek aşk maçları yapamazsın," diyor Love rahat bir gülümsemeyle.

Onun iyiliğini hak etmiyorum. Eros'la çıkmaya başladığımda ona karşı çok kabaydım ve bu yüzden hâlâ kendimi umutsuzca suçlu hissediyorum. En gurur duyduğum an değildi ve bir daha asla böyle davranmayacağıma dair kendime söz verdim.

tekrar böyle. Eğer bir şey varsa, Love benim rol modelim oldu. Ona ve kendime, onun zamanını boşa harcamadığımı kanıtlamak istiyorum.

Her şeyden çok, iyi bir aşk tanrısı olmak istiyorum. Bu sürekli başarısızlık hissi beni yiyip bitiriyor ve bundan nefret ediyorum.

"Özür dilerim. Her şeyde berbatım, Aşkım. Bir bok için uçamıyorum. Hedefim çöp ve aşk tanrısı olduğumdan beri tek aşk eşleşmesi bile yapamadım."

Aşk, bir koşarken nefes nefese kaldığı bir koşu bandının üzerinde zahmetsizce süzülüyor. Parlak pembe gözleri beni bir bulmacaymışım gibi değerlendiriyor ve kendimi daha da güvensiz hissediyorum. O çok güzel ve sanırım aynı özelliklerin çoğuna sahibim, ama yine de kendimi daha az hissediyorum. Her yerim pembe ama onunki gibi nazik bir sevimliliğim yok.

"Özgüvenini yenilemeye ihtiyacın var," diyor çenesine bir okla vurarak.

Göz kırpıyorum ve gülümsemesi da genişliyor.

Şüphesiz, sadağında sakladığı bir planı var ve benim için ne sakladığını bilmek isteyip istemediğimi bilmiyorum.

"Hayır, ihtiyacım olan şey Cupid'ın beni kovmaması için işimi nasıl yapacağımı bulmak ve... ve kovulduklarında cupidlara ne olur?"

"Kimse bilmiyor," diyor Love hüznle. "Kovulmak için ok atmakta kötü olmaktan çok daha fazlasını yapman gerekir. Bir ölümlüyü cansız bir nesneye ya da başka bir şeye aşık etmen gerekir. O adamı havuzdaki şamandıralara aşık eden aşk tanrısı gibi." Yüzünü buruşturuyor. "Balina Willy'ye yaptığı şeyler felaketti."

"Aşkım," diye sızlanıyorum ve o da bana bakıyor.

"Umarım Eros şu anda o gezegende acı çekiyordur. Bana bir numara yaptığını düşünmüştüm ama eğer kalbini yatıştırarak şey intikam değilse, o zaman başka bir şey yapmalıyız. Bu tamamen 'başkasının üstesinden gelmek için başkasının altına girmek' gibi bir durum."

"Başka biriyle birlikte olmak istediğimi sanmıyorum, Aşkım." "Neden?" diye sorar.

Gerçekten ne hissettiğimi söylersem beni azarlayacağını biliyorum - nasıl aşk tanrısı olacağımı ve aşkı nasıl yayacağımı bile çözemiyorum. Kendiminkini nasıl çözeceğim?

"Bu gerçekten Eros'la ilgili değil."

Love gülümseyerek, "Asla öyle değildir," diyor. "Geceyi Cupidale'de geçireceğim. Ben, sen, Amore ve Doe kız bir gece geçirebiliriz. Çok güzel olacak."

Harika. Makyaj yapabilir ve aşk tanrısı ipuçları hakkında konuşabiliriz. Harika olacak."

"Orakçınız aldırılmaz mı?" Kıskanmış gibi görünmemeye çalışarak soruyorum.

Büyük Sevgililer Günü Balosu'ndan bu yana Ölüm'le aralarındaki şey Cupidale'deki en sıcak dedikodu oldu. Onlar şu anda Peçe'deki 'o' çift ve adam da otoriter bir tip gibi görünüyor.

Love bir kahkaha atar ve başını sallar. "Ölüm sadece kendisinin yetkili olduğunu düşünüyor. O adam benim küçük, pembe yüzgecime sarılmış durumda," diyor mükemmel manikürlü parmağını havada döndürürken.

", bir ," diyorum.

Güvensizliğimin arkadaş edinmemi ya da bir aşk tanrısı olarak nereye ait olduğumu bulmamı engellemesine izin vermeyeceğim. Eros'a çok çabuk bağlandım çünkü ne yaptığını biliyor gibi görünüyordu ve bu kadar güçlü biriyle birlikte olmak hoşuma gitti. Gerçekler yüzünüze tokat gibi çarpana kadar bir başkasının arkasına ancak bu kadar uzun süre saklanabilirsiniz.

Gerçek şu ki, kim olduğumu, ne istediğimi ve hatta hangi konuda iyi olduğumu bile bilmiyorum. Ölmenin ve peçenin içinde bir iş bulmanın böylesine varoluşsal bir kriz gibi hissettireceğini kim düşünebilirdi?

Love, "Yay kullanmak en büyük sorunuz gibi görüldüğüne göre, neden yakın temaslı aşk bağlantıları üzerinde çalışmıyoruz?" diye öneriyor.

"Ne demek istiyorsun?"

"Birbirine olan bir çift ölümlü buluyorsunuz. Belki karşılıksızdır, belki de çoktan flört etmeye başlamışlardır," diyor heyecanla, parmaklarını oynatarak. "Okunun ucuyla onları hafifçe dürteceksin, yaya gerek yok ve gerisini büyüye bırakacaksın."

Spor salonunu tarıyorum ve kapı çerçevesine yaslanmış kaslarını esneten iri yarı bir adam görüyorum. Büyük, erkek damarları gerginlikten patlayacakmış gibi görünüyor. Burnumun direğini sızlatıyor ama bunu çekici bulacak birileri mutlaka vardır. İri yarı adam, dans dersine gitmeye hazırlanan mayolu bir adama bakıyor. İkinci adam utangaç ama meraklı görünüyor.

"İyi seçim," diye fısıldıyor Love kulağıma. "Şimdi git ve onu bir okla kışından dürt. Koca adam zaten kendini tamamen kaptırmış görünüyor."

Yutkunuyorum ve dediğini yapıyorum, bir ok çıkarırken küçük adamın arkasında duruyorum. Niyetim sadece hafifçe kışını dürtmekti. Bunun yerine, zavallı adamın kışına sapladım ve ona amaçladığımdan çok daha fazla şehvet gönderdim.

Ellerini devasa adamın göğsüne koyup kaslarının genişliğini keşfediyor gibi görünürken inliyor. Gördünüz mü, birilerinin bu şişkin damar olayını seveceğini biliyordum.

Sonra aniden kollarına atlıyor ve nefes alabilmek için ağızlarının birbirine kaynaşması gerekiyormuş gibi öpüşüyorlar.

Hay aksi.

Yüzümü buruşturuyorum ve bana nezaketle iki başparmağını kaldıran Love'a dönüyorum.

"Bir dahaki sefere biraz daha az güç kullan ama bu harikaydı. Duşta sikişmelerini izlemek ister misin?" Love sorar.

"Sanırım pas geçeceğim."

Omuz silkiyor ve iç çekiyor. "Tamam, ama, hey! Bir eşleşme yaptın."

"Bu bir aşk maçı değildi, sadece bir şehvet maçıydı," diyorum kendimi küçümseyerek.

"Hey şimdi. Burada yılın baştan çıkarıcısıyla konuşuyorsun. Şehvet de aşk kadar önemlidir. Şehveti aşka dönüştürmek daha kolaydır. Gelecek hafta tekrar kontrol edeceğiz."

"Tamam."

"Benimle Amore'nin yerinde buluş..." Love, üzerinde saat ya da zamanı gösteren herhangi bir şey olmayan bileğine bakıyor. "İki saat," diyor varoluştan çıkarken sırtarak.

Spor salonundaki ölümlülere bakıyorum ve eskiden onlardan biri olup olmadığımı merak ediyorum. Ölmeden önce insan mıydım? Ya da belki de başka bir gezegenden gelmişim?

İnsan olduğumdan oldukça şüpheliyim, çoğunlukla da aşk tanrısı olmaya uygun olmadığım için. Cupidale'e uğrayıp en sevdiğim pastaneye doğru ilerlerken inliyorum. En azından Cupidale'deki unlu mamuller gülünç derecede iyi.

Kabul etmek istediğimden daha fazla duygularımı yiyor olabilirim, ama denememekten iyidir. Ki deniyorum da, gerçekten çok deniyorum, ama bir türlü olmuyor.

"Kavanozda aşk mı?" Cherish bana fırın tezgahından soruyor.

Harika, ben lanet olası bir müdavimim ve siparişimi biliyorlar. Bu cu-

PID dibe mi vurdu? . "Evet,

teşekkür ederim, Cherish."

Gülümseyen aşk tanrısı kasaya giriyor ve en sevdiğim ikramı alıyor. Bu harika çünkü kek, kurabiye, brownie ve mus katmanlarından oluşuyor. Seçim yapmakta zorlanan biri için gerçekten en iyi tatlı türü.

"Cherish, sen hiç tarlada aşk tanrısı oldun mu?"

"Ah, evet. Benim için yürümedi ama fırında çalışmayı seviyorum" diyor gülümseyerek.

"Teşekkür ederim," diye cevap veriyorum bana ikramı uzatırken ve gidip pencerenin yanındaki her zamanki yerime oturuyorum.

Belki Cupidale'de çalışmak o kadar da kötü olmaz?

Her ne kadar harika olsa da, sürekli Cupidale'de yaşama fikrini düşündükçe inliyorum. Sadece daha çok çalışmam, yayımla daha çok antrenman yapmam ve Aşk'ın bana verdiği her tavsiyeyi içime çekmem gerekecek. Elimin altında ödüllü bir aşk tanrısı var ve bunun avantajını kullanmam gerekiyor.

Aşk tanrısının bana hak ettiğimden daha dostça davrandığından ve bana ipleri öğretmeye çalışırken çok sabırlı olduğundan bahsetmiyorum bile.

Bunu yapabilirim. Harika bir aşk tanrısı olabilirim. Sadece takıntımın ne olduğunu ve neden bu kadar berbat ettiğimi bulmalıyım.

Sonsuza dek bu âlemde kilitli kalmak istemiyorum. Bunun için gerçekten fazla meraklı biriyim. Ölümlülerin günlük yaşamlarını izlemeyi seviyorum. Bundan vazgeçmek korkunç olurdu. Sadece daha çok çalışmalı, bu korkaklıktan kurtulmanın bir yolunu bulmalı ve olmak istediğim aşk tanrısı olmalıyım.

Tatlı çok lezzetliydi ve ben de Love ve arkadaşlarıyla buluşma vakti gelene kadar evime doğru yol alırken kavanozu uygun kaplara geri koydum.

Altın renkli sokaklar tertemizdir ve tüm binalar pembenin farklı tonlarında inşa edilmiştir. Cupidale harika, gerçek bir rüya. Peki neden kendimi bu kadar yersiz hissediyorum? Neden diğer cupidler gibi mutlu değilmişim gibi hissediyorum?

İnledim ve şakağımı ovdum.

Kim aşk tanrısı olmanın bu kadar yalnız olabileceğini düşünürdü ki?

Parmak eklemlerim ağır bir iç çekişle daire kapısına vuruyor ve kapı ardına kadar açılıyor. Love bileğimden tutup beni odanın içine çekerken sırtıtıyor.

Beni kanepeye oturtmadan önce elime bir bardak pembe köpüklü şarap tutuşturuyor. Baloncuklar boğazımı serinletirken

yudumlayın ve daireye bir göz atın. Pembe, mükemmel ve muhteşem derecede kadınsı.

Burası kadar canlı hissettirmesi için evimle ilgili daha fazla şey yapmam gerekiyor. Gözlerim kalp şeklindeki yataktan ayrılıp bana dikkatle bakan üç çocukla karşılaşılıyor.

"Nedir bu?"

"Bir müdahale," diye mırıldanıyor

Love. "Ne?"

"Ve müdahale ne zaman-"

"Müdahalenin ne olduğunu biliyorum, Aşkım. Neden bir tanesinin merkezindeyim?"

Tüm cupid'lerin gözleri bana acıyarak bakarken yumuşuyor ve benimkilerin de gözyaşlarıyla dolduğunu hissediyorum.

"Çünkü sen bizim arkadaşımızsın ve üzgünsün. Sana elimizden geldiğince yardımcı olmak istiyoruz ve bunun ilk parçası da kendin hakkında nasıl konuştuğunu tartışmak. Yani bu bir daha olumsuz konuşmama toplantısı."

"Siz ikiniz beni tanıımıyorsunuz bile," diyorum, suçlamayı el ele tutuşan Doe ve Amore'ye yönelterek. Ne kadar zamandır birlikte olduklarını ve ilişkilerinin neye benzediğini merak ediyorum. Aşk ve Ölüm'den tamamen farklı görünüyor, ama açıkça işe yarıyor.

Aşk konusunda hiç deneyimi olmayan bir aşk tanrısı, tam bir felaket.

"Hayır, ama isteriz. Arkadaşınız olmaktan onur duyuyoruz."

Sel kapıları açıldı ve gözlerimden yaşlar döküldü. Neden benimle arkadaş olmak istediklerini bilmiyorum, gerçekten. Ne sunabilirim ki? Bırakın iyi bir arkadaş, nasıl iyi bir aşk tanrısı olacağımdan bile emin değilim.

Kalçamda keskin bir çimdik var ve . Love yengeç gibi kısırtıcı parmaklarını çıkarırken bana yumuşak bir gülümseme veriyor. Sanki beni tekrar çimdiklemeye hazırmış gibi ellerini havaya kaldırıyor.

"Özür dilerim, seninle konuşurken çok kötü şeyler söylediğini kafa."

Burnumu çekiyorum ve birbirini seven ve bana arkadaş olmayı teklif eden iki insanın paylaştığı mükemmel pembe odaya bakıyorum. Hiçbir karşılık beklemeden, sadece beni tanımak istiyorlar ve ben bu nezaketlerini nasıl karşılayacağımdan emin değilim.

"Peki, Cupidale'de arkadaşlar ne yapar?" Gözlerimden akan yaşları silerek soruyorum.

Hepsi sırtıyor ve Doe beni makyaj koltuğuna oturtup aynaya doğru döndürürken birden kendimi daha fazla şampanyayla beslenirken buluyorum.

"Bukleleriniz çok güzel ama yüzünüz de öyle" diyor.

Pembe parmakları bir çeşit jöleyle bukleleri geriye itiyor ve yüzümü daha fazla gösteriyor.

"İşte . Artık o mükemmel elmacık kemiklerini saklamak yok." Ben kızarıyorum, o da başını sallıyor.

"İltifatları kabul etme konusunda da çalışmanız gerekecek."

"Eros'la birlikte olmak kolaydı. Onları dağıtacak biri değildi."

"O tam bir pislik. Umarım sevgiye neredeyse imkânsız olduğu bir gezegende geçirdiği zamanın tadını çıkarıyordur. Hayatında bir kez olsun gerçekten çalışmak zorunda kalmasını izlemek için para verirdim," diye şaka yapıyor ve ben de gülümsüyorum.

"Çok kolaymış gibi gösterdi." Doe elmacık kemiklerime biraz parıltı eklerken iç çekiyorum.

"Ne, piç olmak mı?"

Gülüyorum ve başımı sallıyorum. "Hayır, tanrısı olmak."

"Bir şeylere alışmak biraz zaman alıyor. çok yenisiniz, ilk ayınızda uçmayı öğrenmeyi ve aşk maçları yapmayı bekleyemezsiniz."

"Aslında de tam olarak bunu yapabilmeyi umuyordum."

"Hmm."

"Ne?" Doe'ya sordum. İkimiz de Amore ve Love'ın yüksek sesle kıkırdadığı kanepeye bakıyoruz. Doe sadece kız arkadaşına ve en iyi arkadaşına gülümsüyor. Bu kadar güvende olmak nasıl bir şey? Eros'a karşı çok az şey hissediyordum ve kıskançlık krizine girdim. Sağlıklı bir ilişkinin dışarıdan nasıl görüldüğünü gözlemlemek garip.

"Acaba ölümlü hayatında daha önce aşkı deneyimlememiş olabilir misin? Aşk tanrısı olmayı öğrenmek yeterince zorken, bir de gerçek aşkı hiç yaşamamış biri olmak."

"Sanırım haklı olabilirsin," diyorum ona, kendi iç düşüncelerimden bazılarını dile getirirken.

"Belki de birini gerçekten sevmenin nasıl bir şey olduğunu tatmış olsaydınız, bu duyguyu yaymanız daha kolay olurdu?"

"Nereye gideceğimden emin değilim-" Doe dirseğimin üstündeki deri parçasını çimdikliyor. "Ahh. Hepiniz beni taciz etmeye devam ederseniz buraya geri ."

"Artık olumsuz konuşmak yok. Sana sahip olan herkes şanslı sayılır. Yani, şu haline bir bak," diyerek dikkatimi aynaya yöneltiyor.

Hatırladığımdan beri ilk kez kendimi güzel hissediyorum. Doe saçımı yüzümden çekip biraz sim, göz kalemi ve kirpik eklemek dışında pek bir şey yapmadı. Ama kendimi güzel hissediyorum.

"Teşekkür , Doe."

"Kolaydı. Sizi sevecek birini bulabilmek de öyle. Bizimle kalın ve size aradığınız kişiyi bulmanızda yardımcı olalım" diye söz veriyor.

Ona gülümsüyorum ve şansımın sonunda dönüp dönmediğini merak ediyorum.

"W hen?"

"Cübbemin üzerinde duruyorsun," diyor Ölüm, yeri göstererek.

Çizmeli ayağımı kıpırdatmıyorum, o da sanki zorluk çıkaran benmişim gibi iç geçiriyor ama pazarlıkta üzerine düşeni yapmayan da o.

"Aşk, aklındaki aşk tanrısının henüz hazır olmadığını söylüyor."

"Bu da ne demek oluyor?"

Ölüm, sanki onu çok kızdırıyormuşum gibi iç çekiyor. Büyük bir kaza olmuş ve çok sayıda Azrail, ebedi istirahatgahlarına gitmesi gereken zavallı ruhları toplamak için görev başında.

"Onun işi aşk maçları yapmak, Mors."

"Yaptığı bir iş varmış. Haftalardır, Ölüm. Anlaşmamıza göre sen aptallık ettiğin için senin sorununu çözecektim ve sen de bana kendi aşk tanrımı ayarlayacaktın. Ben olmasaydım, senin salak herif Aşk'ı sonsuza dek kaybedebilirdi."

"Eminim için seçtiği aşk tanrısı, onun hakkında bir Pokémon kartıymış gibi konuşmanı duymaktan çok hoşlanacaktır."

Gözlerimi deviriyorum ve piçin dudağı seğiriyor.

"Bunca yıldan sonra daha sabırlı olacağınızı düşünürdünüz," diye söyleniyor.

"Artık huysuz bir pislik olmamanın tek nedeni Aşk'a sahip olman."

İç geçiriyor, yaşlı bir beyefendinin elini tutarken ve şu anda neler olduğunu tartışırken beni görmezden geliyor. Onu son istirahatgâhına götürürken hızlı davranıyor ve hemen beliriyor.

"Love'ı bu konuda rahatsız mı ediyorsun?"

Dudaklarımı sıkıyorum ve Ölüm gülüyor. Omzuna yumruk atıyorum, ırkılıyor ama yine gülüyor.

"Sana onu kızdırmayı bırakmanı yoksa sana aşk tanrısı falan söyledi, değil mi?"

"Belki..."

Kız arkadaşını düşünerek sırtıyor ve bu sefer yüzüne yumruk atmak istiyorum. Ama onu suçlayamam ve ne kadar kıskanç olsam da o ve Love için mutluyum. Birbirleri için mükemmeller, ama kendi mükemmel insanımı istediğim için beni dava edin.

"Kim olduğunu biliyor musun?" diye soruyorum ve Ölüm başını sallıyor. "Hayır, Love ona Lady Luck Operasyonu diyor."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Kim bilir. Konu bu tür şeylere geldiğinde ben de Aşk'ı sorgulamıyorum. Onu kendi haline bırakmanızı öneririm. Ufak tefek olabilir, ama istediğinde önemsiz biri de olabilir."

"Neden hazır olmadığını anlamıyorum. Daha ne kadar zamana ihtiyacı var?"

"Love'a sonra sorabilirsin ya da çeneni kapalı tutup iyi bir Azrail gibi bekleyebilirsin."

Ona ters ters bakıyorum, o da kırıyor.

"Sanırım depresyondayken seni daha çok seviyordum."

"Ve sanırım bu kadar çaresiz olmadığın zamanlarda seni daha çok seviyordum." Ona orta parmağımı gösterdim, o da nezaketle karşılık verdi.

İkimiz de işimize geri dönüyoruz ve kaderinden korktuğu her halinden belli olan titreyen bir ruhla karşılaşıyorum.

Diğer orakçılarla gerçek benliğimi yaşayabiliyorum. Yargılama yok.

Ama ruhlarla? Ruhlar, diğerlerinin görmesine izin vermediğim bir tarafımı görüyor. Açık sözlü ve kaba olmak, şefkatli ve yatıştırıcı olmaktan daha kolay. Her ikisini de yapabilirim ama iş söz konusu olduğunda bu tarafımı korumak daha kolay.

Ayrıca, işimi çok ciddiye alıyorum. Ruhları vicdan azabı duymadan feribotla taşımıyorum, her zaman onların öbür dünyaya mutlu ve güvenli bir şekilde gitmelerini sağlamak istiyorum. Tabii iyi bir yere ya da perdeye gideceklerini varsayarsak.

"Veronica, korkma," diyorum ona usulca.

Yüzüme bakıyor. Biraz korku var ama bana gerçekten bakarken birkaç kez göz kırıyor. Orakçılar bu güzeldir.

Güzel insanlara güvenmek, boğumlu bir iskelete ya da korkunç bir yaratığa güvenmekten çok daha kolaydır.

"Ben öldüm mü?"

"Evet, seni ebedi götürmek için buradayım."

"Ama ailem." Ruh fiziksel olarak gözyaşı dökemez ama yüzü sanki istiyormuş gibi buruşur.

"Bu düzlemde onlardan ayrı kalacaksınız, bu doğru. Ama tekrar bir araya ve her zaman onlarla birlikte olacaksınız. Hiçbir zaman sonsuza dek gitmedin, sadece şimdilik gittin," diye söz veriyorum ona.

Bana biraz direnç gösteriyor, ki bu şaşırtıcı değil. Bir ölüm kazara gerçekleştiğinde, genellikle karşı tarafa geçmeleri için daha fazla ikna çabası gerekir.

"Acıyacak mı?"

"Bir daha asla acı hissetmeyeceksin," diye söz veriyorum ona. Ruhunu öbür dünyaya gönderirken başını sallıyor.

Ölümlüler Cennet ve Cehennem terimlerini kullanırken, bu terimler o kadar da değildir. İyi bir yer, kötü bir yer ve bunların arasında bir yer vardır. İyi yer herkesin varmayı umduğu yerdir ve buna başkalarına nasıl davrandığınız ve hayatınızı nasıl yaşadığınız karar verir, başka bir şey değil.

Bu kadar basit. Eğer başkalarına karşı nazikseniz ve çöp adam değilseniz, iyi yere gelirsiniz. Kaba, kırıncı ve zarar verici olursanız, o zaman kötü yere gidersiniz.

O ruhlara karşı o kadar nazik değilim. Eğer dürüst olursam bu bir tür avantaj. Yine de iyi yere giden insan sayısı kötü yere gidenlerden çok daha fazla.

Veronica etrafına bakar, kendi dünyasının bir yansıması olan bu dünyayı sadece daha iyi gördüğünde ağzı açık kalır. Burada acı yok, açlık yok, hiyerarşi yok. İyi yerde herkes eşittir ve hayat güzeldir.

Bazen keşke arada bir yer yerine buraya getirilmiş olsaydım diyorum ama dilenciler seçici olamaz. En azından hayalet değilim. Bunu düşününce ürperiyorum. Perdenin içinde kayıtsız ve yalnız olma düşüncesi en büyük korkularımdan biri.

"Burası Cennet mi?"

"Sayılır. Burası kayıt odası. Bruno size her şeyi ayarlayacak," diyerek onu Bruno'nun masasına yönlendirdim.

Adam bana parlak bir gülümseme veriyor ve ben gözlerimi deviriyorum. Kayıтта çalışmasından nefret ediyorum. Bu adama daha iyi bir iş veremezler mi? Burada nasıl sıralandığını bile bilmiyorum, herif tüylerimi ürpertiyor.

"Mors, bekle!"

Arkama geçti ve omzuma dokundu. Yüzümü buruşturuyorum ama öbür dünyadaki homurtuya doğru dönmeden önce yüzümü düzeltiyorum. Cüppelerim arkamda sallanıyor ve duman hayal kırıklığıyla bileklerimi sarıyor. Alçalıyor ama dudaklarını yalıyor. Sorumluluk almaya istekli bir kadın istediği açık ama aklında tamamen yanlış Azrail var.

Bu adamın annesi olmak için kesinlikle imza atmıyorum. Dönüp süveterli yeleğine, haki pantolonuna ve numaralı gözlüklerine bakarken gözlerim doluyor.

"Bruno."

"Belki kalırsın diye umuyordum. Kahve ya da öğle yemeği yeriz."

"Hayır, teşekkür ederim. Dediğim gibi, ilgilenmiyorum."

"Peki, neden olmasın?" diye soruyor ve beni bir randevuya götürmek için tekrarlayan cazibesini yeni atlattım.

Bu reddettiğim onuncu sefer olmalı. Neden basit bir ret yeterli olmuyor, emin değilim ama artık bıktırıcı olmaya başladı.

"Benim tipim değilsin. Özür dilerim."

Özür dilediğimi söylerken irkiliyorum çünkü ona kesinlikle bir özür borçlu değilim. Sayısız kez hayır dedikten ve o ısrarcı olmaya devam ettikten sonra olmaz.

"Peki, senin tipin ne?" diye sorar, küstahça.

Bruno'nun çirkin olmadığını inkar etmeyeceğim. Kadınlardan hoşlanabilirim ama yine de çekici bir erkeğe değer verebilirim, ama o benim için kesinlikle hiçbir şey yapmıyor.

"Kadınlara, Bruno, kadınları severim."

"Oh," diyor bana göz kırparak. "Bunu sadece beni uzaklaştırmak için mi söylüyorsun?"

"Tırpan taşımadığım çok şanslısın," diye fısıldıyorum, onun aptalca sorusuna cevap verme zahmetine bile girmiyorum.

Bundan sonra yüceltilmiş, ölümden sonraki devlet memuruna karşı kaba olmaktan başka bir şey yapmayacağıma yemin ediyorum.

Dairelere geri döndüğümde, toplanan ruhlardan, Ölüm'ün cevap vermemesinden ve Bruno'nun tam bir pislik olmasından dolayı bitkin düşmüştüm.

Gün yorucu geçmiş olsa da, yapmak istediğim son şey yalnız kalmak. Uzun zamandır çok yalnızdım. Sahip olduğum arkadaşlarım ve hatta hayatımıza zorla girip en yakın arkadaşlarımdan biri haline gelen aşk tanrısı için minnettarım. Ama eksik olan bir şey var ve Aşk ve Ölüm'ü birlikte izledikçe daha da netleşiyor.

Kendi kişiliğimi istiyorum.

O kişinin aşk tanrısı olması konusunda neden bu kadar kararlıyım bilmiyorum ama öyleyim. Aşk türünün tek örneği olsa da, o Ölüm için yaratılmış. Açıklaması zor ama hiçbir diyarda ya da evrende ikisi için de daha iyi bir eşleşme olabilecek başka kimse yok.

Ben de bunu istiyorum.

Aramızdaki bağı inkâr edemeyeceğim, benimle o kadar mükemmel uyum sağlayan kişi. Gerçekten benim diğer yarım olan kişiyi istiyorum. Bende eksik olan şey onda var. İhtiyaç duydukları şeyi ben sağlayabilirim. Sabırsız bir baş belası olduğumu biliyorum, ama ölümün kapısını çalarken, umursamak için içimde bir şey bulamıyorum.

Neyse ki cevap veren Aşk'tır. Etrafına siyah bir havlu sarmıştır ve Ölüm arkasındaki yatakta kaşlarını çatmaktadır.

Love gülümseyerek, "Mors, artık kanka olduğumuzu biliyorum ama bu biraz fazla oldu," diyor.

"Amore'nin en iyi arkadaşın olduğunu sanıyordum."

"Birden fazla en iyi arkadaşınız olabilir. Bu söylentiye kim çıkardıysa nefret dolu biri olmalı. Ne kadar çok sevgi, o kadar iyi, özellikle de arkadaşlar arasında. Yine de oldukça meşgulüm."

İşaret ve başparmağıyla bir daire oluşturuyor ve diğer işaret parmağını delikten içeri itiyor. Yüzümü buruşturuyorum ama cevap almak için başımı sallıyorum.

"Aşk maçında ne kadar yavaş davrandığından şikâyet etmeye geliyor," diye yakınıyor Ölüm yataktan. Bir dahaki sefere fırsat bulduğumda kahvesine tuz atmayı not ediyorum.

Aşk bana dik dik bakıyor. Bu kadar kısa olmasaydı daha korkutucu olurdu.

"O hazır değil."

"Neden olmasın?" Sertçe sordum.

"Noneya."

"Ne?"

"Seni . O hazır olduğunda, bunu gerçekleştireceğim. Sen o güzel, düşünceli kıçını odana götür ve hazır olduğunda onu götüreceğin romantik randevu hakkında bir hayal tahtası yap."

Aşk tanrısına göz kırpyorum ve o da beni azarlarcasına işaret ediyor. "Gördün mü, buna hazır olduğunu düşünüyorsun, Mors. Ama en son ne zaman

Bir ortağın olduğu zaman mı? Seni ayarlamam için çok heyecanlısın ama onu nereye götüreceğini ya da ona nasıl kur yapacağını biliyor musun?"

"Tabii ki biliyorum," diye yalan söylüyorum.

"Uh, huh. İlk buluşmada onu nereye götürürdün?"

"Biz... uh... birlikte ruh toplayabiliriz."

Love abartılı bir öğürme sesi çıkarır. "Evet, eğer onun senin yanında kuru üzüm gibi kurumasını istiyorsan. İkiniz de hazır değilsiniz ve hazır olana kadar çöpçatanlık yok. Şimdi izin verirsiniz, çok meşgulüm."

"Buraya gel bebeğim," diye gürlüyor Ölüm arkasından ve kapıyı yüzüme kapatırken ben de kendi iğrenme sesimi çıkarıyorum.

Love'ın sözleri çınıyor ve evime doğru giderken onları düşünüyorum. Tuzağa düşürülmek konusunda çok ısrarcıydım, ama sevgili olmak ya da birinin benden hoşlanmasını sağlamak hakkında gerçekten ne biliyorum?

Cinsel kısmı mı? Sorun yok, her yönüyle yüksek puan.

Ama çıkmak? Birine kur yapmak? Sanırım şansım yok.

Sonra Ölüm'ü düşündüm. Eğer Ölüm, Aşk gibi birini kendine aşık edebiliyorsa, bu ne kadar zor olabilir ki? Tanıdığım en karamsar Azrail'lerden biri olmasına rağmen, gelmiş geçmiş en neşeli aşk kızlarından biriyle birlikte.

Gerçekten, ne kadar zor ki?

Görünüşe göre oldukça zor.

İşlerin iyiye gittiğini sanıyordum.

Arkamı kollayan arkadaşlarım vardı, hedefim biraz daha düzleşiyordu.

Ama sonra bu oldu.

Bir aşk tanrısının yapabileceği en kötü şey.

Lanet bir aşk üçgeni.

"Hey, hey, nefes al. Sorun yok," diye yatıştırmaya çalışır Love.

Ama şimdi birbirlerine bağırarak iki kız ve kadınlar onun için kavga ederken kendini beğenmiş görünen bir adam var. Kohls plus Sephora'da büyük bir olay yaratıyor ve ben sadece yere erimek istiyorum.

"İskaladım ve tekrar ateş edebileceğimi düşündüm ama sonra iki kız da vurdu ve... aman Tanrım, Love, Valentino Color Flip'i diğer kızın kafasına çarptı."

"En iyilerimizin bile başına gelir," diye yalan söylüyor Love yüzünü buruşturarak.

"Bu size de oldu mu?" Kadınlar çılgınlık atıp birbirlerinin saçlarını çekerken soruyorum.

"Hanımlar, hanımlar, JRod'dan yeterince var," diyor adam.

Love hem kendisine taktığı isimden hem de içinde bulunduğu durumdan dolayı yüzünü buruşturuyor. "Hayır, ama demek istediğim, bu ilk kez olmuyor. En çok aşk eşleştirmesi yaptığımız neslin temelinde aşk üçgenleri var. Her şey yoluna girecek."

"İyi olmayacak, Aşkım. Cupidale'de yemek şirketi olarak çalışmalı ya da başka bir iş bulmalıyım."

"Hayır, ne yapmamız gerektiğini biliyorum."

Kendime daha fazla acımayacağıma dair söz vermiş olmama rağmen yine ağlamak üzereyim.

"Ne?"

"Ben temizlerken sen de ev aletleri bölümünde dur, sonra gideriz."

"Tamam."

Love kolumu sıkıyor ve her iki kadının da güvenlik tarafından uzaklaştırıldığı arbedeye doğru ilerliyor. Sırtından bir geri tepme bombası çıkarıyor ve onu patlatıyor. pembe bir duman odayı dolduruyor ve aşk oklarıyla yapılan aşk eşleşmelerini tersine çeviriyor.

Bunlardan birini kullanmak için yönetim kuruluyla görüşmesi gerekecek. Acil durumlar için her birimizde birer tane var ama bunlar yönetim kurulu tarafından sıkı bir şekilde denetleniyor. Bir cupid bunları kullandığında, otomatik olarak kurula gitmek ve neden patlatılması gerektiğini açıklamak zorunda. Suçu üstlenebilmem için benimkini kullanmamı istemeliydi ama yapmadı.

Tanrım, bu aşk tanrısını arkadaş olarak hak etmiyorum. "Aşkım, benimkini kullanmalıydık."

"Ben senin amirinim. Seni eğitiyorum. Her şey yoluna girecek. O kadar endişelenme, Juliet. Ayrıca, ben Cupid en sevdiğim. Kesinlikle umurunda bile olmayacak."

"Yani aşk üçgeniyle ilgili her şey yoluna girecek mi?"

"Evet, yani kefaletle hapisten çıkmaları gerekebilir ama bu karakterlerini geliştirir. İyi olacaklar."

"Nereye gidiyoruz?" Ben soruyorum.

"Şans ülkesi," diyor gülümseyerek, kolumdan tutup bizi zamanda yolculuğa çıkarmadan önce ve ıslak, yeşil çimlerin üzerine inmeden önce.

"Neredeyiz biz?" Etrafımdaki yemyeşil güzelliğe bakarak soruyorum

Bi
z. "Killarney."

"Neden?"

"Sanırım bir arkadaşımın tanışmanın zamanı geldi."

"Kim?"

"Bunun neresi sürpriz? Bu kadar korkak bir aşk tanrısı olmayı bırak."

Aşk dalga geçiyor, bileğimi çekiştiriyor.

Beni sürüklerken hava berrak ve taze, yemyeşil etrafımızı sarıyor. Suyun gürültülü vızıltısı, biz ap-

küçük bir çağlayana yaklaşın. Sakin ve güzel bir yer. Suya yaklaştığım her adımda bedenim biraz daha gevşiyor, ta ki gerginlik üzerimden atılana kadar.

"Buna ihtiyacın olacak," diyor ve bana altın bir para uzatıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Suya atın, göreceksiniz. İşiniz bittiğinde Cupidale'e geri dönün."

"Beni burada mı bırakıyorsun?"

"Şans Meleği her seferinde sadece bir kişiyi ağırlar. Paranızı atın ve eğer sizi layık görürse, varlığını belli edecektir," diyor Love varoluştan çıkmadan önce.

Madeni paranın soğuk metalini pembe baş ve işaret parmaklarımın arasında ovuşturuyorum. Ya Aşk tamamen saçmalıyor ve benimle dalga geçiyor ya da şansımı değiştirmeme yardım edebilecek gerçek bir varlık var.

Ya tek ihtiyacım olan şey bu bunalımdan kurtulmama yardımcı olacak küçük bir sihirse? Her gün aşk oklarının hayatları nasıl değiştirdiğini görüyorum ve bu sihir açıklanamaz. Ya bana, yani aşk tanrısına, sadece başkalarının aşkı bulmasına yardım etmekle kalmayıp kendime de yardım etmemin yolunu bulmamda yardımcı olabilecek bir varlık varsa?

Önce küçük şelaleye, sonra da önümdeki su birikintisine bakarken hava serin ve iç açıcı.

Derin bir nefes ve bir dilekle altın parayı yavaş akan suya fırlatıyorum. Yüzeye çarpıyor ve hiçbir şey olmuyor. Sudan hiçbir şey yükselmiyor, havadaki hiçbir şey farklı görünmüyor ve ben tamamen Aşk'ın benimle dalga geçtiğini düşünüyorum.

Belki de bu bir tür aşk tanrısı tacizidir ya da arkadaş gruplarına katılmamın bir yoludur. Her iki durumda da, böylesine güzel bir yerde tek başıma olmak, birkaç dakika önce ayrıldığım felaketi unutmama yardımcı oluyor.

Cupidale'e geri dönmek üzereydim ki soğuk ve sert bir hava yüzüme çarptı.

Birden uzakta bir şeyin hareket ettiğini görüyorum. Daha iyi görebilmek için gözlerimi kısıyorum ve beynim farkına varmadan ayaklarım hareket ediyor. Ormanın sonuna ulaştığımda kanatlarımın uçları suda hafifçe sürükleniyor.

Yeşilden başka bir şey yok ve çağlayanın uğultusu hala arkamda gürliyor.

"Beni mi ?" diyor bir ses, ağır bir İrlanda aksanıyla, beni şaşırtarak ve işte o zaman nihayet onun figürünü seçebiliyorum.

Elbisesi yere kadar uzanıyor ve yoncadan yapılmış, teni çiğle parlayan canlı bir orman yeşili. Saçları, kalp şeklindeki yüzünün etrafında mükemmel bir şekilde şekillenen yosundan yapılmıştır.

Dudağımı ısırıyorum ve o gülümserken kelimeler bulamıyorum. O da ne?

"Peçe'nin şans arayan pek fazla üyesi olmuyor. Sanırım seni o uyumsuz Love gönderdi?"

"Nereden biliyorsun?"

"Ah, bir gün tesadüfen bana rastladı ve o zamandan beri beni yalnız bırakmadı. Çok iyi arkadaş olduğumuzu söylüyor. Bazen burası çok yalnız oluyor, bu yüzden ona anlattım."

Bu yüzüme bir gülümseme getirdi. Aşk, sevgisini sana zorla kabul ettirmenin bir yolunu bulur.

"Demek siz Leydi Şans'sınız?" "Evet, tek ve eşsiz."

"Yani, bu bir cin durumu gibi mi?" Aptalca soruyorum ve o da gülüyor, yonca elbisesi hareketleriyle yer değiştiriyor.

"Pek sayılmaz. Benimle gel aşk tanrısı," diyor ve beni daha önce parayı düşürdüğüm suya geri götürüyor.

İki taşın öpüştüğü yerden bir yonca koparıyor ve onu inceliyor. Dudaklarına yerleştirmeden önce küçük bitkiye gülümsüyor, koyu yeşil gözlerini birkaç dakikalığına kapatıyor ve ben sadece izliyorum, hem huşu içinde hem de biraz garip hissediyorum.

"Bunu her zaman yanınızda bulundurun, şansınızın döndüğünü görebilirsiniz."

"Bu mı, bir yonca mı?"

Yoncayı tekrar göğsüne bastırıyor. Belki de şüpheli olduğumu hissediyor ve gözlerini bana diyor.

"Eğer istemiyorsan." Lady Luck omuz silkiyor ve taşan elbisesine yoncayı eklemeye gidiyor.

Karşımdaki varlık sırtırken, "Hayır, ben istiyorum," diye hızlıca geveliyorum.

"Her zaman üzerinizde olması gerektiğini unutmamanız önemlidir. Eğer çiçekten ayrılırsanız, artık Şans Meleği'nin kutsamasına sahip olamazsınız."

"Anlıyorum," diyorum yoncayı parmaklarımın arasına alarak.

"Onu da sağlam tutmalısınız, eğer bir yaprağı düşerse, bu onu kaybetmekten daha kötü olur."

"Ne ?"

Havuza adım atıp yavaşça-ağırbaşlı bir şekilde-suya inerken, "Bir yaprak bile kırma, öğrenmezsin," uyarıyor.

Sıvıya göz kırpıyorum, kabarcıklar çıkmıyor ve yemin ederim suyun tabanında parıldayan altını görebiliyorum, ama göz kırptığım anda kayboluyor.

Olaylar beklenmedik bir şekilde gelişti.

Dört yapraklı yoncayı parmaklarımın arasında döndürüp inceliyorum. Özel bir yanı yok ama Şans Meleği onu kutsadığını söyledi. Onu güvende tuttuğum ve üzerimde taşıdığım sürece şansım değişebilir.

Belki de ihtiyacım olan itici güç budur. Belki de kim olduğumu ve nasıl bir aşk tanrısı olabileceğimi anlamak için ihtiyacım olan şey biraz şanstır.

Sadağımı hızla ön tarafa taşıyorum ve ezilmeyeceği ve kaybetmeyeceğimi bildiğim bir cebe güvenle yerleştiriyorum. Cupidale'e varır varmaz onu güvende ve vücuduma mümkün olduğunca yakın tutmanın daha iyi bir yolunu bulacağım. Elimden geldiğince şansımı sonuna kadar kullanacağım.

"Peki... Leydi Şans nasıldı?" Re-naissance Fuarı'nda yürürken Love soruyor. Love, aşk eşleşmeleri söz konusu olduğunda buranın bir aşk tanrısının ıslak rüyası olduğunu söyledi. Aynı marka tuhaf olmak ve ortak ilgi alanlarını paylaşmakla ilgili bir şey.

"Güzel."

"Bana bundan daha fazlasını ver!"

"Güzeldi ve bana bir şey verdi." "Ne açıdan güzeldi?" Aşk ödülleri.

"I Yapma. Biliyorum, gibi bazı sırala .
Dünya Tanrıça," I omuz silkerek cevap ver.

"Becermek istediğin bir Dünya tanrıçası gibi mi? Ya da güzel olduğunu düşündüğün bir Dünya tanrıçası."

Love'a göz kırpıyorum ve o da omuzlarını silkiliyor.

"Bana biraz fazla uçarı göründü," diye cevap veriyorum ve Love sırtıyor. "Demek kadın havuzuna dalmak istiyorsun, bunu biliyordum."

Boğazımı temizliyorum ve herkesin farklı bir zamandan gelmiş gibi giyindiği ve abartılı aksanlarla konuştuğu festivale bakıyorum.

"Yani, ölümlü hayatım boyunca neyle ilgilendiğimi bilmiyorum. Sadece birkaç haftadır aşk tanrısıyım. Çoğu aşk tanrısı... açılmış gibi görünüyor," diyorum utangaç bir şekilde.

"Öyle! Deney yapmanın yanlış bir tarafı yok. Hatta bence bu hayatın tadıdır."

"Bu yüzden mi normların dışına çıkıp bir Azrail ile çıktın?"

"Bunu daha çok Eros'un kafasını patlatmak için yaptım. Herhangi bir diyarda yürüyen ya da yüzen en ateşli şey olması sadece ek bir bonus. Yani, orakçılar hakkında ne düşünüyorsun?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak ve ben bu aşk tanrısının neyin peşinde olduğunu merak ediyorum.

"Yani, Ölüm tanıştığım tek kişi. Size bir prenses gibi davranıyor ve insanların söylediği kadar korkutucu görünmüyor."

"Çok doğru. Azrail propagandası tamamen saçmalık. Tanıdığım en iyi insanlardan bazıları Azrail." Dönüyor ve gözlerini kısıyor. "Korsan gibi giyinmiş adam ve saat onda peri prensesi gibi giyinmiş piliç," diyor.

İşaret ettiği yöne bakıyorum ve ilk kez ilgilerini aynı anda hem görüyor hem de hissediyorum. Kız sahte fae kulağıyla oynarken, adam da kılıcını (penisini değil, gerçek kılıcını) gösteriyordu.

"Bunu başarabilirsin Juliet," diye Love bana tezahürat yapıyor ve ben de yayımı gerip önce korsana nişan alırken derin bir nefes alıyorum.

İpi nefes veriyorum.

"Kahrolası boğa gözü. !" Aşk ışınları ve bir şey göğsümü dolduruyor.

Umut, başarı ve saf neşe içimi kaplıyor. Gözlerim doluyor ama bu sefer üzüntüden değil, saf mutluluktan. Aşk kollarını bana doluyor ve sıkıyor.

"İçinde olduğunu biliyordum. Hedefleri böyle vurmaya devam edersen gelecek yıl Sevgililer Günü Balosu'nda ödül alacak kişi sen olacaksın," diyor ve ben onun böbürlenmesini silkeleyip gülümsüyorum. "Dostum, keşke buradayken hindi budu yiyip bira içebilseydik."

"Sanırım eve gitmeden önce biraz daha kibrit yapmak istiyorum," diyorum ve o da sırtıyor.

Sütyenimin içine sıkıştırdığım dört yapraklı yoncayı okşuyorum. Fuarda toplam altı maç yapıyorum ve ölümsüz hayatımda kendimi hiç bu kadar başarılı hissetmemiştim.

Şansım gerçekten değişiyor.

"G Aynanın önünde dururken Love, "Tekrar üstünden geç" diyor. Araf'taki az sayıdaki butikten birindeyiz ve şanslıyız ki bu butik, oturduğumuz apartmana kısa bir yürüyüş mesafesinde. hepimiz içinde yaşıyoruz.

Love Araf'tayken pek çok tuhaf bakışla karşılaşır ama hepsini kolayca savuşturur.

"Çok korkutucu olmayın ama flört ettiğimi anlamasını sağlayın. Onu sıkıştırma ama onunla yeterince konuştuğumdan da emin ol ki sadece arkadaş olmak istemediğimi anlasın. Ve en önemlisi, tüm bu sikişme olayının arkasındaki beynin senin kışın olduğunu bilmesine izin verme."

Aynaya bakıyor ve kıyafeti görünce başını sallıyor. "İşte bu."

"Emin misin?"

"Kesinlikle, cüppeler sana hiçbir şey yapmıyor, alınma. Altında bu kadar seksi bir vücudun olduğunu kim bilebilirdi?"

Gülüyorum ve ceketin kollarını dirseklerimin altına kadar kıvrırken başımı sallıyorum. Üst kısım göğsümü sıkıyor ve pantolon tenime yapıyor. Koyu renk uzun saçlarımı bir yana savurup aynada kendime bakıyorum.

Özgüven eksikliğini hissettiğim bir şey değil ama bu kıyafet kendimi tam anlamıyla hissetmemi sağladı.

Ben ceketin yakalarını çekiştirirken, Love dükkan sahibinin tadına bakması için bıraktığı şarabı mutlulukla içiyor.

"Neden parti verdiğinizizi gerçekten bilmiyor mu?" "Bu benim ve Ölüm'ün birinci ay dönümü."

"Hayır, öyle değil. Bu üç gün önce, ayın 14'ündeydi." "O zaman bugün Aziz Patrick günü," diye öneriyor Love.

"Aziz Patrick Günü için hiç süs almadın," diye cevap veriyorum ve o da omuz silkiyor.

"Benden ne istiyorsun, Mors? Sana tepside sunduğum süper seksi bir kadın var. Tek yapman gereken bunu mahvetmemek."

"Ne tür şeylerden hoşlanır?"

Aşk gülümsüyor, şampanyasını yudumluyor. Ölüm bu tehdidi hayatıma soktuğundan beri hayatımın daha iyi mi yoksa daha kötü mü olduğuna karar veremiyorum.

"Tatlı, yavru kediler, değersiz insan reality şovları ve tabii ki pembe renk."

"Ve ona benim hakkımda hiçbir şey söylemedin mi?" Güvensizce soruyorum. "Kolay korkuyor. O da Eros'la çıkmıştı. O da Eros'la çıktı.

nasıl aşk tanrısı olunur. Sanırım sonunda kendine güveni yeterince arttı ve biriyle çıkma ihtimaline açık hale geldi."

"Bekle... Eros?" Dönüp aşk tanrısına bakıyorum. "Eros bir erkek." "Evet, ve?"

"Ve benimle ilgileneceğinden emin misin?"

Love'ın şarap kadehi masaya çarpıyor. Küçük olabilir ama yemin ederim bu küçük aşk tanrısı tanıdığım bazı orakçılardan daha korkunç olabiliyor.

"Çöpçatanlık yeteneklerimden şüphe mi ediyorsun, Mors?" "Ben sadece... Ben sadece fazla umutlanmak istemiyorum."

Love ayağa kalkıp kollarını belime doluyor ve sıkıyor. Sarılmak yabancı geliyor ama bu küçük platonik yaklaşmanın hoşuma gittiğini inkar edemem.

"Sen aşka layıksın ve ben de gerçekten iyi bir aşk tanrısıyım," diyor ön kolumun yumuşak etini çimdikleyerek.

"Ouch."

"Benden bir daha şüphe etme Azrail," diyor ve bana ters ters bakıyor.

"Son... son ilgilendiğim kadın aynı sevgiye sahip değildi. Beni bıktırdın, Aşkım."

"Ayrıca ben bir aşk tanrısıyım ve bu tür şeyleri bilirim. Bazı bilgiler için ona baskı yaptım. Bence tam da ihtiyacı olan şey sensin."

"Neymiş o?"

Aşk sırtıyor. "Bilmek istemez miydin?"

Onu boğazlamak mı yoksa tekrar sarılmak mı istediğime karar veremiyorum.

Zaten partide olan iki aşk tanrısı Araf'a gelme konusunda biraz temkinli görünüyor; sanırım onları suçlayamam. Ölüm'ün söylediğine göre, Cupidale çok pembe, parlak ve canlı.

Araf karanlık, yağmurlu ve sakindir.

"Sakin ol, ısırılmazlar," diyor Ölüm .

Gözlerimi deviriyorum ve ağzıma çok fazla peynir koyuyorum.

"Kendini fazla beğenmişsin. Köşedeki aşk tanrısının senden nefret ettiğini düşündüğün için dinlenme odasına gelip ağlayan göt herifin sen olduğunu unutma."

"Ağlamıyordum," diye tersliyor Ölüm, kara kaşları çatılmış, bana kızgınlıkla bakıyor.

"Neredeyse ağlamak üzereydin."

Ölüm gözlerini kırıştırıyor, çenesini ovuşturuyor ve Love'ın etkinlik için kiraladığı odaya bakıyor. Burası Barbie'nin Sevgililer Günü'yle buluşması gibi.

"Kahretsin, sanırım evcilleştirildim."

"Bunu yeni mi fark ediyorsun? Yatak odana hiç bakmadın mı? Şu anda siyahtan çok pembe var."

"Kıskanıyorsun," diye fısıldıyor, hiç şüphesiz küçük aşk tanrısının parmaklarına sarıldığı gerçeğini gizlemeye çalışıyor.

Etrafta uçarken pembe kanatlarını çıkarmış, parti için her şeyi bir araya getiriyor. Mekan, sanki bu alemde kaçak mal sayılmıyormuş gibi odanın içinde savurduğu pembe simleri asla çıkaramayacak.

Demise, Doom ve Gloom'u arkadaşlarına doğrudan partiye portal olmaları için Dünya'ya gönderdi. Sadece Ölüm'ün ona portal olmasından hoşlandığı, başka kimsenin hoşlanmadığı gerçeğiyle ilgili bir şey. En azından kıskançlık ölümsüzler arasında yaygın bir özellik gibi görünüyor. Sanırım beni burada masum randevumla tanıştırmak istedi, bu da bana kıpırdanmak ve paniklemek dışında yapacak bir şey bırakmadı.

"Evet, sanırım öyleyim."

Ölüm bir elini omzuma koyuyor ve sıkıyor. "İşinde iyi, sadece kendin ol ve her şey yoluna girecek," diyor yumuşak bir sesle.

Başımı sallıyorum ve bir kez daha sıkıyor. Bazen birbirimize karşı nazik olabiliriz, biraz iğrenç hissettirse bile.

"Senin için yapabileceğim bir şey var mı, küçük aşk tanrısı?" Ölüm ona sorar ve o da sırtır.

"Bu kâğıt kalpleri köşeye bantlayın," diye yönlendirir ve o da emrini yerine getirir.

Doom ve Gloom, kollarında bir avuç pids ile etkinlik alanına giriyor.

Onun kim olduğunu hemen anladım.

Yabani kıvrıcık saçları gevşek ve omuzlarına doğru sarkıyor. Diğer cupid'lerin aksine kanatları gururla dışarıda ve neden onları saklamadığını merak ediyorum. Parıltılar, sakız pembesinden çok eflatuna çalan pembe teninde parıldıyor. Elbisesinin sevimli, pembe balon kolları var ve bedeni dar olsa da, geri kalanı kalçalarında genişliyor.

Ama hiçbir şey beni onun güzel yüzüne hazırlayamaz. Etrafına endişeyle bakıyor, parlak yuvarlak gözleri rahatsız bir şekilde etrafa bakıyor. Love onun önüne geçmeden önce dili dışarı fırlıyor ve dolgun dudaklarını yalıyor ve benim göz alıcı aşk tanrısını görmemi engelliyor.

Buranın alanı olmadığını, gergin olacağını . Oraya gidip ona güzel olduğunu söyleyemem ya da adını sorarak başlayamam. Akıllı davranmalı ve aşırı hevesli olmamalıyım.

Ama lanet olsun.

Love'a gülümsüyor ve sanırım midemde bir tür hayalet dolaşıyor ve sinirlerimin zıplayıp durmasına neden oluyor. Bana böyle gülümsemesini istiyorum ve onun adını bile bilmiyorum.

Oh, harika. Tamamen boku yedim ve daha resmi olarak tanıştırılmadım bile. Love işinde sandığımdan çok daha iyiymiş.

Etkinlik alanında hem aşk tanrıları hem de orakçılardan oluşan bir karışım, siyah pelerinler ve koyu renk saçlarla kesilmiş bir pembe telaş var.

Bence insan alemini Sevgi'nin yönetmesine izin verirse, dünya barışı sorununu çabucak çözecektir. Araftaki perdenin varlıklarını çok az sorunla birleştirdiği gerçeğine dayanarak, gayet iyi yapacağını söyleyebilirim.

"Herkes kendine yardım etsin, içecekler ve atıştırmalıklar var. Birazdan oyunlara başlayacağız," diye alkışlıyor Love.

"Oyunlar mı?" Yanımdaki duvara yaslanmış olan Gloom'fısıldıyorum.

Bira içen üstsüz erkek aşk tanrısını göstererek, "Eğer ödül şuradaki küçük pembe parça değilse, istemiyorum" diyor.

"Seni neden davet ettiğini bilmiyorum," diye sertçe cevap veriyorum.

"Çünkü gülünç derecede yakışıklıyım. Ayrıca bana bu aşk tanrısı kızlardan birini ayarlamaya çalıştığından da eminim."

Dönüp ona bakıyorum. "Sen de mi?"

"Sence bütün bu zahmete bir aşk maçı için mi giriyor?" Gloom soruyor ve ben de ona kaşlarımı kaldırıyorum. "Hayır, haklısın. Tüm bunları sadece bir maç için yapardı."

"Onları korkutacak bir şey yapma," diye onu azarlıyorum ve o da gözlerini deviriyor.

"Orada herkesin ruhunu sökmek istiyormuş gibi bakan sensin, ben değil."

"."

"Sen de yap."

"Yapma. Sökmek istediğim tek ruh seninki, seni sinir bozucu anne-"

Bir boğaz temizlenir. "Mors, seni arkadaşım ile tanıştırmak istiyorum." Ben kendimi toparlamaya çalışırken Love güzel aşk tanrısını önüme sürüklüyor. Gloom bana pis pis sırıtıyor ve ben de daha sonra onun hayatını cehenneme çevirmek için ciddi planlar yapıyorum. "Bu Juliet," diyor Love, elini aşk tanrısının bileğine dolamış.

Juliet.

Yakından bakınca daha da güzelleşiyor; pembe gözlerindeki ışıltıyı, burnunun kenarındaki ve yanaklarındaki pırıltılı çilleri görebiliyorum. Bana kibarca gülümsüyor ve elini uzatıyor.

"Ben Mors."

"oldum," diyor ve ben de yumuşak elini sıkıyorum.

Yanakları daha da koyu bir fuşya rengine bürünüyor ve elini bırakmak için tüm irademi kullanıyorum.

"Doğru, Gloom. Ağır bir şey kaldırmanı istiyorum," diyor Love.

"Erkek arkadaşın yapsın," diyor Gloom, onu başından savarak.

"Gloom, hemen buraya gel," diyor Love dişlerinin arasından. Azrail iç çeker ama duvarı iter ve aşk tanrısını başka bir köşeye kadar takip eder, eminim orada aşk tanrısı onu aptallık ettiği için azarlıyordur. Hak ettiğini buldu.

"Demek Araf burası," diyor Juliet ve ben de başımı sallayıp odaya bakıyorum.

"Cupidale'den çok farklı olduğunu tahmin ediyorum?"

Gülüyor ve burnunu kıvrıyor, bu da sol burun deliğindeki ışıltılı pembe halkayı fark etmemi sağlıyor.

"Evet, çok farklı. Ama Love burada yaşamaktan hoşlanıyor ve herkes misafirperver görünüyor, yani o kadar da kötü olamaz."

Omuz silkiyorum. "Bence Love bütün orakçılara patronluk taslamaktan daha çok hoşlanıyor. Ama o kadar da kötü değil. Burası çoğunlukla kafamı dinleyebileceğim ve arkadaşlarımla birlikte olabileceğim bir yer," diyorum usulca.

"Arkadaşlar önemlidir," diyor Juliet.

Kahretsin. Doğru, onun arkadaşı olmak istemiyorum. Bundan daha fazlası olmak istiyorum. O çok güzel ve Love mükemmel bir çift olduğumuza inanıyor. Ben de çoktan ikna olmuş olabilirim ama sadece birkaç kelime paylaştık. Tatlı biri, diğer aşk tanrısı adayları gibi küstah değil. İçimden bir ses onu çağırıyor.

"Arkadaşlar önemlidir, benimkilerin çoğu tam bir pislik gibi görünse bile," diyorum ve dudakları seğiriyor.

"Buradaki tek kadın Azrail'in sen olduğunu fark ettim." "Biz biraz nadiriz."

"Yalnızlık çekiyor musun?" diye soruyor içki göğsüne dayayarak.

Boğazımı temizliyorum ve odaya bakıyorum. "Onlar benim ailem ama ben daha fazlasını arıyordum."

"Daha fazla arkadaş mı?" Love bir şekilde sihirli bir şekilde tavandan gülünç miktarda pembe balon çıkmasını sağlarken Juliet soruyor.

"Herkes bir eş kapsın!" Love bağılıyor ve ben Juliet'e bakıyorum.

Juliet omuzlarını silkiyor ve Love bu aptal oyunun kurallarını açıklarken yan yana duruyoruz.

"Buna dans savaşı deniyor. Balonu partnerinizle aranızda yerleştiriyorsunuz. Topun yere değmesini veya patlamasını engellemeniz gerekiyor. Müzik değişecek ve ritme göre dans etmeniz gerekecek. Ayrıca diğer çiftlerin balonlarını patlatarak onları sabote edebilirsiniz."

Erosların hepsi heyecanlı görünürken, odadaki orakçıların çoğu bu sapkın işkence oyunu karşısında kesinlikle şaşkın görünüyor. Eğer eğlenceli olduğunu düşündükleri şey buysa, Cupidale'deki suya ne koyuyorlar?

Ama Juliet balonu aramızda tuttuğunda ve ben daha da yaklaştığımda, bu şimdiye kadar duyduğum en iyi oyun olabilir. Juliet benden daha kısa ama balonu göğüslerimizin arasına koyarak idare ediyoruz.

"Son zamanlarda şansım çok yaver gitti. Kazanacağız," diyor Juliet.

"Rekabetçi mi?" Sırtarak soruyorum.

"İtiraf etmek istediğimden daha fazla. Kaybetmekten nefret ediyorum ve bir şeylerde hemen iyi olmadığım zaman daha da kötü oluyorum."

Love müziği patlatırken, "Bunu kesinlikle anlıyorum," diyorum.

Ölüm bu oyundan pek hoşlanmamış gibi görünüyor ama yine de herkes dans etmeye başlarken onu eğlendiriyor. Dokunabilmek için balonumuzu patlatmayı düşünüyorum ama bu sadece şu anda paylaştığımız yakınlığı sona erdirir.

Juliet elbisesinin altından küçük bir ok çıkarıyor, uyluğuna bağlanmış .

"Şunu izle," diyor.

Küçük oku bir ok gibi fırlatıyor ve Gloom ile erkek arkadaşının arasındaki balona isabet ettiriyor. Bu, onun daha önceki hıyarlığının karması gibi geliyor ve gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bu aşk tanrısı tanıdığım herkesten daha mutlu olabilir, ama hepsinde hafif bir üstünlük var gibi görünüyor.

"Ne oluyor lan?" Gloom odanın etrafına bakarak bağırır.

Juliet daha yavaş bir şarkı çalarken başını çevirip gülüyor ve biz de onun kaybıyla hiçbir ilgimiz yokmuş gibi davranıyoruz.

"Etkileyici," diyorum, kalçalarını güvenle tutarken ellerim artık yanlarımda duramıyor.

Küçük bir iç geçiriyor ama bana ellerimi çekmemi söylemiyor, ben de onları yerinde tutuyor, incirinin hafif kıvrımının tadını çıkarıyorum. Parmak eklemlerim kanatlarının narin tüylerine değiyor ve yemin ederim titriyor.

Etrafımızda dans eden ve saçma sapan bir oyun oynayan diğerlerini unutuyorum. Sadece anın tadını çıkarıyorum ve en son ne zaman biriyle birlikte olmak için bu kadar umutlu ve istekli hissettiğimi merak ediyorum. Kendimi onu tanımak isterken buluyorum, tıpkı dudaklarımı onunkilere bastırıp tadının nasıl olduğunu görmek istediğim kadar.

Juliet yutkunuyor ve ellerini cesurca omuzlarıma koyuyor. Elleri orada dururken yumuşaktır.

"Balon için daha fazla... koruma," diyor sessizce. Yanaklarını derin bir kızarıklık kaplıyor ve hızla ve kolayca büyüyebileceğini bildiğim bu gen- tle bağlantı için daha da heyecanlanıyorum.

"Doğru."

Birden bir sürü balon patlıyor, müzik duruyor ve odanın etrafına bakıyoruz.

"Oh, şuna bakar mısınız? Bir kazananımız var!" Love bize yaklaşıarak şöyle diyor.

Anı mahvettiği için ona ters ters bakıyorum ve o da aramızdaki balonu aceleyle patlatıyor. Juliet hafifçe öne doğru tökezliyor ve ben onu dik tutuyorum.

"Teşekkürler," diye fısıldıyor Juliet.

"Bitirmeme izin verersen, tüm masrafları amirin Ölüm'den başkası tarafından karşılanmayan bir randevu kazanacaksın."

"Ne?" diyor kız arkadaşının arkasından şaşkınlıkla.

"Tam yerini biliyorum, sokağın aşağısında. Yani, parti zaten sakinleşiyor. Artık gitseniz iyi olur."

"Parti daha yeni başladı," diyor Juliet Love'a ve sonra bana gülümsüyor. "Hemen döneceğiz," diyor Juliet Love'ı odanın bir köşesine çekerken.

Harika, daha başlamadan bitmek üzere.

■ Üstün aşk tanrımı niyetimden daha agresif bir şekilde bir köşeye çekerken gülünç derecede çekici Azrail'e gülümsüyorum.

"Aşk mı? Ne haltlar karıştırıyorsun?" Kulak misafiri olmadığımı anladığımda fısıldıyorum.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," diyor ellerini kalçalarına koyarak.

"Hı hı, gökyüzü de mor."

"Bazı gezegenlerde öyle," fısıldıyor.

"Mors benimle çıkmak istemiyor, ona bir baksana." Konuşmamıza kulak misafiri olmaya çalıştığını anladığım Azrail'e doğru işaret ediyorum.

"Tanrılar, ölümsüz varlıklara çöpçatanlık yapmak çok yorucu. Keşke ikinizi de aşk oklarıyla vurup bu işi bitirebilseydim." Love suratını asıyor ve ışıltılı pembe tırnaklarına bakıyor.

"Sen neden ?"

"Tamamen seninle ilgileniyor. Sana yaklaşmak için balonu patlatmak istiyor. Çok ateşlisin Juliet, buradaki her Azrail sana yaklaşmak için kendini o oyuna verirdi. Söylemeliyim ki, izlemesi çok eğlenceliydi. Onları rezil etmek için daha fazla oyun bulmalıyım."

"Odaklan, aşkım."

Başını sallıyor ve bana bakıyor. "Sen ve Mors'la tanıştığımдан beri potansiyel bir eş olabileceğinizi biliyordum. Kendini toparlayana kadar seni tanıştırmayı erteliyordum. Aşk tanrısı olma konusunda çok iyisin. Küçük çıkmazının diğer kısmını da deneyebileceğimizi düşündüm."

Evet... hiç aşık olmama kısmı.

"Çok gergin. Benimle ilgilendiğinden emin misin?" Bu fikir gülünç geliyor. Yani, nazik ve saygılıydı, ama oyun anons edildiğinde hemen yan yanaydık. Başka biriyle tanışma fırsatı bile olmadı.

"Başka bir müdahaleye ihtiyacımız var mı?"

"Zor pas," diye karşılık veriyorum çabucak. Kesinlikle çimdiklenmek ya da kendime olan saygım hakkında bir kez daha sert bir konuşma yapmak istemiyorum.

"Sanırım siz odaya girdiğinizde o mükemmel çenesinden akan salyaları silmek zorunda kaldı."

Kolumu ovuyorum ve sonra bir elimle yoncayı saklamak için sakladığım göğsümü ovuyorum.

"Biliyor mu... şey... aşk tanrısı olduğumdan beri sadece Eros'la çıktım ve öncesine dair hiçbir şey hatırlamıyorum."

Aşk iç çeker. "Juliet, biz ölümsüzüz. Ve evet, ona söyledim. Önemli olan tek şey senin onunla ilgilenip ilgilenmediğin."

"Yani, ona bir baksana, Love. O tanıdığım en güzel, en kendine güvenen - hayır, sen tanıdığım en kendine güvenen kişi olabilirsin. Ama bilmiyorum, belki de gözüm korkmuştur? O çok güzel ve ne istediğini biliyor gibi görünüyor ve ben hayatımı yeni yeni anlamaya başlıyorum."

"Juliet, bunu kalbimdeki tüm sevgiyle söylüyorum. Eğer kendi kafandan çıkmaz ve gidip o randevunun tadını çıkarmazsan, beni olağanüstü hayal kırıklığına uğratırsın."

Love'a göz kırpıyorum, birini ama özellikle onu hayal kırıklığına uğratma fikrinden nefret ediyorum. Mors'a dönüp bakıyorum, kollarını kavuşturmuş. Neredeyse benim kadar gergin görünüyor. Hayır diyebileceğimden endişeleniyor olamaz mı?

"Onun bir kedisi var," diye ekliyor Love sonuna. "Ha?"

"Bir kedi. Randevuya çıkmaya korktuğun korkunç, seksi Azrail'in Hades adında bir kedisi var. Üç bacağı var ve onu cehennemin derinliklerinden kurtardığına eminim. Onunla çıkın ve kedisi hakkında konuşun, her şeyden bahsedin. Ama gitmezsen, söz veriyorum pişman olacaksınız."

Yutkunuyorum ve Love elimi sıkıyor.

"Onu tanıdığınızda o kadar da korkutucu olmadığına söz veriyorum. Nazik bir kalbi var ve biliyorum ki içinde yumuşak ve yapışkan bir

ya da onun kötü kaltak dış görünüşüne. Ayrıca, tecrübelerime dayanarak, bir Azrail ile birlikte olmak için bir aşk tanrısından daha uygun olduğunu düşünüyorum."

"Tamam, gideceğim," diye cevap veriyorum, neden böyle düşündüğünü merak etsem de. Yeterince aşk tanrısı olmadığımı dair kendimle ilgili başka şüphelerim de var ama onları çabucak silkeleyip atıyorum.

"Mükemmel." Love gülümseyerek beni tekrar Mors'un yanına çekti. "Rezervasyonunuz on dakika içinde Nightshade'de," diyor Love, ikimizi de kolumuzdan tutup kapıdan dışarı iterek. "İyi eğlenceler!"

Kapıyı arkamızdan çarpıyor ve daha önce olduğundan biraz daha utangaç görünen Mors'a bakıyorum. Hafif yağmur yağıyor ve beni restorana gitmek için altından yürüyebileceğimiz bir tenteye götürüyor.

"Normalde bunu mu giyersiniz? Yoksa sen de mi cübbe giyiyorsun?" Ne söyleyeceğimi bilemeden ve yanlış bir şey söylemek istemeyerek soruyorum. Mesela bacaklarının ne kadar uzun olduğunu ya da teninin koyu renk pantolonunun aksine ne kadar parladığını.

Tanrım, kadın muhteşem. Yüzünde keskin bir kedi gözü ve maskara dışında makyaj yok. Bana gülümserken uzun, siyah saçları bir tarafa doğru itilmiş. Dişleri beyaz ve mükemmel derecede düzgün.

"Genelde bornoz giyerim. Love, vücuduma hiç yakışmadığını söyledi ve parti için bana bunu aldırdı."

Yutkunuyorum ve başımı sallıyorum, çünkü Love haklı. Mors uzun boylu, zayıf ve etrafını saran karanlık bir kadınlık havası var, onun yörüngesinde olmak isteyen herkesi görebilirim. Sadece görünüşüyle değil, kendini nasıl taşıdığıyla da güç yayıyor.

"Çünkü... çünkü ben geliyordum?" Kekeliyorum.

"Evet. Aşk Araf'a ilk geldiğinden beri benim için iyi bir eş olabilecek bir aşk tanrısı bulmaya hevesliyim."

"Neden bir aşk ?" Kaşlarımı çatarak soruyorum.

"Azrail olmak bazen ağır olabiliyor. Neşe dolu bir ortağa sahip olmak bana cazip geldi."

Yüzüm kızarıyor ve restorana yaklaşırken bir elini belime koyarak kanatlarıma dokunuyor. Biz içeri girerken Mors kapıyı açık tutuyor ve hostese rezervasyonumuzu bildiriyor. Bana doğru birkaç tuhaf bakış var ama şüphelendiğim kadar çok değil.

"Aşk ve Ölüm buraya çok gelir. Eğer bir şey varsa, bu onların tanımadığı bir aşk tanrısı olduğunuz içindir."

"Love onu baloya getirdiğinde aşk tanrısı bu kadar nazik değildi," diyorum ve o geceki davranışımı düşününce irkiliyorum.

Şef garson bizi bir kabine götürdü ve ben irkildim. Şu lanet olası kanatları yakın zamanda geri çekebilirim, bu harika olurdu.

İçeri girmeye çalışıyorum ama Mors beni bileğimden yavaşça tutuyor.

"Güzel kanatlarla randevum için daha uygun olabilecek bir masanız var mı?" Mors soruyor ve ben yutkunuyorum.

"Elbette hanımefendi," diyor saygıyla ve bizi bir dizi merdivenden çıkarıp kanatlarıma çok daha uygun bir sediri olan bir masaya götürüyor.

Bizi menülerle baş başa bırakıyor ve Mors bana gülümsüyor. "Bu senin için uygun mu?" diye soruyor.

"Evet, teşekkür ederim. Umarım yakında kanatlarımı geri çekebileceğim. Bu... bu bir alışma süreci oldu," diyorum, biraz güvensiz hissederek. Kim bilir ne kadar zamandır Azrail'di, belli ki Arafta belli bir saygı görmeyi gerektirecek kadar uzun süredir.

Dengemi kaybetmiş hissediyorum, her şeyden çok gerginim. İlk kez midemde kelekler uçuşuyor ve yanlış bir şey söyleyerek bunu berbat etmek istemiyorum. Eros'la randevularım kolaydı çünkü ben pek konuşmazdım, bütün konuşmayı o yapardı.

"Aşk, bir kediniz olduğunu söylüyor," diye geveledim, kendimi tamamen yabancılaşmış hissediyordum.

Bir aşk tanrısı olduğumda, işleyen bir insan olmakla ilgili pek çok şeyi anladım ama kim olduğumu değil. Ölümlü hayatınızda kim olduğunuzdan koparıyorsunuz. Sadece Mors güçlü bir kadın olduğu için değil, neredeyse hiç flört geçmişim olmadığı için de kendimi yabancı hissediyorum.

"Hades. Biraz cehennemliktir ama onu seviyorum."

"Cehennemden mi geldi?" Gözlerimi kırıştıtararak soruyorum ve Mors gülüyor.

"Cehennem değil ama bir şekilde kendini kötü bir yerde buldu ve ben de onu yanımda eve getirmeye karar verdim."

"Cupidale'de hiç kedimiz yok, bu bir rezalet. Bazen hayvan barınağına gidip aşk eşleştirmeleri yapmayı seviyorum, böylece insanlar birbirlerine aşık olup birlikte bir kedi sahiplenebiliyorlar."

Mors gülümsüyor ve bu gerçek gibi geliyor. Sanki beni bir şekilde çekici buluyor ve bu his şüphesiz bağımlılık yaratabilir. Kendimi bu Azrail'in övgü ve onayını arzularken kolayca görebilirim.

"Çok tatlısın aşk tanrısı," diyor ve ben kızarıyorum.

Başımı sallıyorum ama ona gülümsüyorum. "Nasıl aşk tanrısı olunacağını daha yeni öğrenmeye başladım. Sadece bir aydan biraz fazla bir süredir aşk tanrısıyım."

"Bu zor olmuş olmalı. Dürüst olmak gerekirse Azrail olduğum ilk ayları pek hatırlamıyorum. Çok uzun zaman önceydi."

"Çok uzun süredir peçenin içinde olmamam seni rahatsız etmiyor mu?" Çekinerek sordum.

Cupidale'de hiçbir şey keşfetmemiş olmamın bir nedeni de bu: pembe şehir çok açık ve deneyimli ucubelerle dolu. Başka bir aşk tanrısıyla birlikte olmak herkesin radarında değil. Hepimizin aşka o kadar bağımlı olmamızın da bir faydası yok; çoğu aşk tanrısı ister tek eşli ister çok eşli olsun bir tür ilişki içinde.

Başını bana doğru sallıyor. "Hayır, bu sadece sana ölümsüzlüğün zevklerini gösterebileceğim anlamına geliyor," diyor yumuşak sesiyle.

Bir yudum su içerken nabzım hızlanıyor. Arafta hava birden ısındı mı? Ya da belki bu restoran? Bardağımın geri kalanını içiyorum ve Mors gülümseyerek bardağımı dolduruyor.

İnsanların gün boyu flört etmesini izliyorum ve bu hayattan daha büyük Azrail'in benimle flört ettiğinden hiç şüphem yok, ama duygulara karşılık verme konusunda iyi miyim? Olmak istiyorum. Tanrı aşkına, ben lanet bir aşk tanrısıyım. Biraz flört etmeyi kaldırabilirim.

Kesinlikle... değil mi?

"Eğlenmek için ne yapmaktan hoşlanırsın?" Ona sordum. Umduğum kadar pürüzsüz değildi. Şu anda pürüzsüz hissettiren tek şey beynim. Haydi Juliet, oyununu hızlandır.

Dudakları titriyor ve içimden bir ses edepsiz bir karşılık vereceğini söylüyor.

"Çok çalışıyorum ama tenisten hoşlanıyorum" diyor. "Arafta tenis mi var?"

"Burada yaptığımız aktiviteler sizi şaşırtabilir ama evet. Nelerden hoşlanırsınız?"

"Pişirmeyi öğrenmeye çalışıyorum; son zamanlarda daha iyi gidiyor. Belki bir ara sana bir şeyler hazırlayabilirim?"

"Çok isterim."

Gülümsemesi çok tatlı ve Mors için bir şeyler yapma fikri nabzımı hızlandırıyor. Bütün gün, her gün sevgi yaymayı seviyorum. Ama ya bir oka ihtiyacım olmasaydı? Ya sadece bir kek, bir çiçek ya da onu düşünmemi sağlayacak herhangi küçük bir şey olsaydı.

Servis görevlisi yemeğimizle birlikte geliyor ve orakçıların ne kadar iyi yemek yediklerinden etkileniyorum. Yemekler zengin ve lezzetli. Her birkaç ısırıktan sonra inlemekten kendimi alamıyorum. Mors bunu her yaptığımda bana bakıyor ve kendimi mahcup hissetmek yerine cesaretlenmiş hissediyorum.

Eros bana hiç onun gibi bakmadı.

Bana hiç kendimle ilgili sorular sormadı ya da beni tanımak istiyor gibi görünmedi. Ayrıca bana bu yemek randevusunun ötesinde bir şey için baskı yapmıyor. Bu duygunun şehvet olduğunu anlamam biraz zaman aldı.

Kısa ömürlü, aşk tanrısı hayatım boyunca hiç bu kadar güçlü olmamış bir şehvet.

"Juliet, iyi misin?" Mors soruyor ve adımı söyleyiş şeklinden ürperiyorum.

Bana tatlı menüsünü uzatırken "Kesinlikle," diye cevap veriyorum. "Sen seç, paylaşabiliriz."

"İki tane alabilir miyiz?" Ben soruyorum, o da başıyla onaylıyor.

Ahududulu cheesecake ve çikolatalı lava kek sipariş ediyoruz, çünkü ikisi arasında nasıl seçim yapabilirsiniz ki?

Yemek yerken her birimizin kendi kaşığı var ve sanki her an gerginlik biraz daha artıyor. Daha önceki sinirlerimin bir kısmı dağılmaya başlıyor ve kendimi anı yaşamaya bırakıyorum her şeyi ikinci kez tahmin etmiyorum.

Mors bir parça çikolatayı yalamak için kaşığı çeviriyor ve ben bir moron gibi bir parça cheesecake'i neredeyse yutuyordum.

Azrail'in bana ne yaptığını bildiğine dair bir his var içimde, çünkü dekor eksikliğimden rahatsız olmuş ya da sinirlenmiş görünmüyor, hatta hoşuna gitmiş gibi görünüyor.

Cebimdeki yoncayı düşünüyorum ve şansın bana yol göstermesine izin veriyorum. Her şeyi fazla düşünmeyeceğim ya da kendime fazla yüklenmeyeceğim. Bu randevunun ve Mors'un arkadaşlığının tadını çıkaracağım ve nereye gideceğini göreceğim.

Yalan söyledim, umutlarım tamamen arttı. Mors'un da beni benim onu bulduğum kadar ilgi çekici bulmasını istiyorum ve bu çekimin tek taraflı olmamasını umuyorum. Yemekte bakışları benden neredeyse hiç ayrılmadı, bu onun da ilgisini çektiği anlamına gelmeli, değil mi?

"Nehir kenarında yürümek ister misiniz yoksa partiye geri dönebilir miyiz?" Mors, garson hesabı getirdiğinde şöyle diyor. Mors hesaba bakmıyor bile. Sanırım Ölüm hesabı karşılamadı. Bu düşünce beni gülümsetiyor.

"Kulağa hoş geliyor."

Restoranın dışından büyük bir şemsiye alıyor ve elimi tutup beni şemsiyenin altına çekerek ikimizin de kuru kalmasını sağladığında nefesim kesiliyor. Yürürken topuklarım gri kaldırım taşlarına çarpıyor ve şemsiyenin şeffaf plastiğine su sıçırıyor.

Etrafta dolaşan çeşitli dükkanlar ve orakçılar var ve Araf'ın aslında oldukça güzel olduğunu fark ediyorum. Ya da belki de şu anda kendimi içinde bulduğum arkadaşlıktır.

Serin hava yüzüme çarpıyor ve Mors'a daha da yaklaşıyorum, sadece yağmurun serinliği ve sıçraması yüzünden değil, aynı zamanda yakınlığını rahat bulduğum için.

Cupidale'deki diğer aşk tanrısı adaylarının hiçbirisi ilgimi çekmiyordu ve bunun bir nedeni de yeni bir aşk tanrısı olmanın verdiği saflıktı. Eros'un beni takip etmeyi seçmesinin tek nedeninin bu olduğunu fark ettiğimde iğrenç geliyor. Kendimi kaybolmuş hissediyordum -sanırım hâlâ öyle hissediyorum- ve o da bana rehberlik etmekten mutluluk duyuyordu. Teklifini kabul ettim, ama sanırım bu beni kendi aşk hikayemin peşinde daha da gerginleştirdi. Ama yanımdaki Azrail'i, bu fikir biraz ürkütücü olsa da, biraz daha iyi tanımak istediğimi fark ettim.

İnsanların kalplerinin kırılmasını her zaman izliyorum. Bunu düşünmek bile korkutucu ve içimden bir ses bu Azrail'in birinin kalbini kolayca kırabileceğini söylüyor. Yine de bir yanım buna degeceğini biliyor.

Yoğun ve kendini tutuş biçiminde bir güven havası var. Kendimi onun yumuşak ama sert doğasına çekilmiş buluyorum. Etrafı erkek orakçılarla çevriliyken kendini koruyabildiği çok açık. Ama şu ana kadar bana karşı dostane davranmaktan başka bir şey yapmadı ve kendimi bunun daha fazlası olabileceğine dair bir umuda buluyorum.

Mors'un beni götürdüğü mürekkepli nehrin kenarında siyah ferforje bir çardak var. Örtüsü, kendimiz kuru kalmaya devam ederken yağmurun damlamasını takdir etmek için yeterli. Mors şemsiyeyi kapatıyor ve ben banka oturuyorum. O da cesurca yanıma oturuyor.

Kalçası benimkine degecek kadar yakın ve ben bu dokunuşa çok derinlemesine bakmamak için elimden geleni yapıyorum.

Kalçasının selamlayan baskısı nefesimi kesmesine rağmen, birinin dokunuşuna ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim. Şu anda aldığım tek şefkat Love'dan geliyor. Her zaman en iyi arkadaşlarına sarılman gerektiğini söylüyor. Aşk tanrısı olmanın bir özelliği mi emin değilim,

Ya da sadece benim kişiliğimden mi kaynaklanıyor bilmiyorum ama nazik dokunuşa verdiğim tepkiden daha fazlasını isteyeceğimi biliyorum.

Eros sevecen değildi, ya da en azından bana karşı değildi. Seks noktasına hiç gelmedik bile, sadece biraz öpüşme ve pantolon üstü şeyler.

Aşk tanrısı olduğumdan beri hiçbir şeye yeniden üye olmadığımı düşünürsek, sanırım doğmuş bir bakireyim.

Eski güvensizliklerim depreşiyor ve tam onların kazanmasına izin verip partiye geri dönmek üzereyken Mors elini omzuma koyuyor ve başparmağı kanadımın ucunu nazikçe okşuyor.

Lanet olası duyarlılık.

Titriyorum ve dudacağımı ısıırıyorum, Azrail'e bakarken aklımdan geçenleri unutuyorum.

"Sana ne kadar güzel görüldüğünü söyleme fırsatım olmadı. Bu elbise sana çok yakışmış."

"Oh, teşekkür . Love ödünç almama izin verdi. Biraz kısa," diyorum, boynuma bir sıcaklık yayılıyor. Yumuşak, pembe, tüylü tüylerime ileri geri sürtünen başparmağına odaklanmamaya çalışıyorum.

Yemin ederim sadece kanadıma dokunsa bile boşalabilirim. Love'ın bu gece giymem için beni zorladığı bu lanet elbisenin içinde kalçalarımın gülünç bir şekilde görünmesinden bile neredeyse hiç utanmıyorum.

Tek düşünebildiğim, parmaklarının kanatlarıma yaptığı sıcak baskı.

Mors'un koyu renk gözleri bacaklarıma bakıyor ve sonra tekrar bana dönüyor. "Kesinlikle şikayetçi değilim."

Zihnimde alarm zilleri çalıyor ve panikliyorum. Benim gibi birinden, kendini zar zor toparlayan, kim olduğunu bilmeyen birinden gerçekten hoşlanmasının imkânı yok. Deneyimsizim ve boyumdan büyük işlere kalkışıyorum.

Bu yüzden en iyi yaptığım şeyi yapıyorum ve kendi kendimi sabote ediyorum.

"Bu çok güzeldi, teşekkür ederim. Ama sanırım geri dönmeliyiz. Aşk muhtemelen endişelenmeye başlamıştır. Aşk tanrısı muhtemelen gitmiştir. Aşk'ın çöpçatanlık oyununa katılman çok hoştu ama ilgileniyormuş gibi davranmana gerek yok."

Kara kaşları birbirine yapışıyor ve konuşmuyor. Aniden kaybolmadan önce bileğinden bir duman teli sızdığına yemin edebilirim. "Sadece, yani, durumdayım. Ben yeni bir tanrısıyım.

Eros'la çıktım ve

Sadece öpüştük. Kim olduğumu bilmiyorum. Kendimi zor tutuyorum. Bana bir bak."

"Öyleyim," diyor.

Eli çenemi kavlıyor ve dudakları dudaklarıma bastırarak beni ve zihnimi kapatıyor. Yumuşak ve şefkatli. Açık bir baskınlık gösterisi değil, ama Mors yine de nazik şefkati kontrol ediyor. Bir aşk tanrısı olarak ilk öpücüğümün olmasını istediğim her şey.

Dudaklarım bir nefesle ayrılıyor ama Mors geri çekilmiyor. Elini saçlarıma doluyor, öpücüğü derinleştirirken başımın arkasını kavlıyor.

Yavaş ve şehvetli ve daha önce hissettiğim tüm korku yok olmaya başlıyor. Diğer eli kalçamın üzerine iniyor, elbisemin eteklerinden saygılı bir mesafede, ama niyeti belli.

Mors beni öyle bir öpüyor ve dokunuyor ki, benden etkilendiğine, beni takip etmeye değer bir aşk tanrısı olarak gördüğüne hiç şüphe yok.

Oraya ulaşmak istiyorum. Bir insan ve bir aşk tanrısı olarak kim olduğumla mutlu olmak istiyorum. Öpücükten hafifçe geri çekiliyorum, bunun çok ileri gittiğinin bilincindeyim.

Mors'un dudakları dudaklarımdan ayrılıyor ama elleri ve gözleri bana sabitlenmiş halde kalıyor. "İşleri ağırdan alabilir miyiz?" Ona bakarken bile fısıldıyorum ve onu tekrar öpmeyi düşündüm.

Başparmağı saçlarımdan çeneme doğru ilerliyor. Gülümsemeden önce alt dudağımı hafifçe aşağı çekiyor.

"Neye ihtiyacın varsa, tatlı aşk tanrısı."

Dudaklarım aralanıyor ve Mors ayağa kalkıp şemsiyeyi kapmadan önce ağzıma bakıyor.

"Hadi seni geri
götürelim." "Oh,
tamam."

Kahretsin, beni daha uzun süre öpmesine izin vermeliydim.

Aptal aşk tanrısı ne yapıyorum ben? Mors bana yıkıcı bir gülümseme verirken sanki içimdeki paniği okuyor.

"Ama seni ikinci bir randevuya çıkarmak istiyorum, başka bir aşk tanrısı tarafından planlanmamış bir randevuya."

"Bunu gerçekten çok isterim," diyorum, içimden gelerek. Mutluluğumun kendi yoluma çıkmasına izin vermeyeceğim.

Ben değerliyim. Ben iyiyim. Sevgiyi yaydığım herkes gibi ben de sevgiyi hak

Elini uzatıyor ve ben de tutuyorum. Onun siyah Fransız manikürüne karşı benim parlak pembe tırnaklarım partiye geri dönerken beni gülümsetiyor.

Bu yoncaya iyi bakmam gerektiğini aklıma not ediyorum çünkü bu Azrail'in benimle ikinci bir randevuya çıkmak istemesinde belli ki onun da bir payı var. Ona zarar vermek ve onunla olan şansımı daha başlamadan kaybetmek sadece benim şansım olurdu.

"O "Mükemmel, işte buradasın," diyor Love ortak salona girerken. Kahvemi yudumlamayı bırakıyorum ve kendini beğenmiş gibi görünen Ölüm'e bakıyorum.

" oluyor?"

"Cupidale'de film gecesi var ve sen de bizimle geliyorsun," diyor Love.

"Film gecesi mi?"

"Bu bir romantik komedi," diye araya giriyor Ölüm ve yemin ederim gülümsemesi daha da genişliyor, sanki tek başına acı çekmek zorunda kalmayacağı gerçeğinin tadını çıkarıyor.

"Juliet orada olacak mı?"

Aşk sırtıyor. "Oh, evet. O da orada olacak. Henüz başka bir randevu planlamadığınıza göre, ben de nazik bir aşk tanrısı olup size biraz yardımcı olabilirim diye düşündüm."

"Benim hakkımda bir şey söyledi mi?" Soruyorum, her şey hakkında muhtaç hissediyorum ve sadece bir gün oldu.

Bu eşleşmede muhtaç olanın orakçılar olacağını kim bilebilirdi?

"Yani dün yaşlılar evindeyken hiç susmaması gibi mi, ki orası aşk tanrısı için en büyük sıcak noktalardan biridir? Yaşlı oldukları için öyle düşünmezsiniz ama büyükanmem ve büyükbabam sevişiyorlar."

"Odaklan, aşkım."

"Doğru ya. Kanatlarına dokunmandan, ne kadar ateşli olduğundan bahsedip durdu ve bana seninle gerçekten ilgilenip ilgilenmediğimi sordu. Dürüst olmak gerekirse, ikinizle uğraştığım için fazla mesai almalıyım. Filme geliyor musun, gelmiyor musun?"

"Ben . Üstümü değıştireyim mi?"

Love beni bir aşığı bir yukarı süzdükten sonra hâlâ cübbesinin içinde olan Ölüm'e bakıyor.

"Hayır, cübbeler kalsın. Hadi gidelim. En sevdiklerimden biri." Kahvemi bir kenara bırakıp onun solunda duruyorum, Ölüm de onun sağında.

"Daha önce hiç romantik komedi izledin mi, Mors?" diyor ve kahkahasını tuttuğunu anlayabiliyorum.

"Me Before You'yu izledim," diye cevap veriyorum ve Love'ın nefesi kesiliyor.

"Bu lanet olası bir romantik komedi değil, seni psikopat."

"Benden ne istiyorsunuz? Araftaki tiyatrodan sadece korku filmleri ve dramalar oynatılıyor."

"Yemin ederim, evren beni buraya seni kurtarmam için gönderdi. Hadi gidelim," diyor Love bizi doğruca Cupidale'e atmadan önce.

Bizi götürdüğü büyük parkta etrafıma bakarken ilk dikkatimi çeken şey pamuk şeker kokusu oluyor. Çimler tıpkı fani dünyada olduğu gibi yeşil, ama alanı çevreleyen sallanan ağaclar pembe ve morun farklı tonlarında. Parkın sonunda dev bir ekran var ve parkın geri kalanı pembe ve kırmızı battaniyeler, yastıklar ve puf sandalyelerle kaplı.

"En iyi yeri çoktan tuttum," diyor Love, Ölüm'ün elinden tutup bizi sağ taraftaki kuytu bir alana götürürken.

"Puf koltukta oturmayaacağım," diyor Ölüm ve Love suratını asıyor.

"Peki ya puf koltukta kucağına oturursam?"

Ölüm düşüncelere dalıyor ve iç geçiriyor, kocaman kışını parlak pembe fasulye torbasının üzerine . Ona kaşlarını çatıyorum ama o sadece gözlerini deviriyor, kollarını uzatıyor ve Love onun kucağına oturuyor.

Onun yüzünü okşuyor ve yanağından öpüyor. Onlara doğru ağzı açık bakan birkaç aşk tanrısı var. Belli ki bu yakınlaşmadan dolayı skandal yaşamıyorlar, çünkü ön sırada bir aşk tanrısının el işi yaptığından eminim.

Hayır, bir aşk tanrısı yerine bir Azrail'le birlikte olmayı seçmesi hâlâ büyük bir şok yaratıyor ve bunun ötesinde, biraz kıskançlık da olabilir. Acaba Juliet benimle görülmekten utanacak mı, yoksa Love gibi olup umursamayacak mı? Ben ikincisini umuyorum.

Love'ın arkadaşları Amore ve Doe önümüzde yerlerini alıyorlar. Delicesine yastıklarla dolu battaniyenin üstüne iyice sokuldular.

Bu etkinliği düzenlemek için kaç tane yastık toplamaları gerekti ?

"Buraya oturabilirsin," diyor Love, kalplerle kaplı kırmızı tüylü battaniyeyi göstererek. Ba ını çeviriyor ve bir kolunu sallarken sırtıyor. Gülümserken  l m' n kal alarındaki tutu u sıkıla ıyor. "Juliet, i te buradasın. Sen ve Mors yerinizi payla abilirsiniz."

Söz konusu a k tanrısına bakıyorum; kızarıyor ama ba ını sallıyor.

Pembe bir güneş elbisesi giymiş ve kıvrıcık saçlarını dağınık bir şekilde topuz yaparak benim durduğum yere doğru yaklaşıyor.

Juliet kanadının yanıyla birine vurur. "Tanrılar, onları nasıl öğrenin," diye tıslıyor tanrısı.

 lk aklıma gelen ruhlarını de mek oluyor. Bunun yerine, onlara ters ters bakıyorum ve yüzlerinin hafifçe solmasını izliyorum.

Juliet gelmeden önce " z r dilerim," diye fısıldıyor.

"Merhaba. Film gecesine geleceğini bilmiyordum," diyor büyüleyici sesiyle.

"de, ama burada olmaktan memnunum."

Pel   battaniyenin üzerine oturduğumuzda dudağını ısırıyor ve ba ını sallıyor. "Kanatlarınız için en rahat ne olabilir?" Soruyorum, ve ben

Yemin ederim pembe kalpler gözlerinde parıldıyor.

"Yastıklara yaslanıp otursam iyi olur." Juliet beni bir aşağı bir yukarı süzüyor ve bu lanet filme gelmeden önce  st m  deği tirmedieğim için tamamen pişman oluyorum. "A k cübbe konusunda yanılmış."

"Ne?"

Ba ını sallıyor ve oturuyor, kanatlarını sıkıla tıracak ama ezilmeyecek şekilde ayarlıyor. Cupidale'in pembe puslu güneşi yava a batarken ben de onun yanına oturuyorum.

"Burası oldukça güzel," diyorum tatlı bir sesle.

Juliet bana dönüyor ve göz kırıyor. " yle. Burayı seviyorum ama Araf da çok güzeldi."

Birkaç yardımsever ellerinde ikramlarla etrafta dolaşıyor ve Juliet bizim için bazı seçimler yapıyor ve içeceklerle atı tırmalıkları aramıza yerle tiriyor.

"Bunlara dokuz numaralı a k iksiri deniyor. Dikkatli olmalısın. Kızılıcık suyundan çok prosecco ve Grand Marnier içeriyorlar," diyerek bana i eceeği uzatıyor ve diğer atı tırmalıkları işaret ediyor. "Bunlar kavanozda a k. Benim favorim. En iyi tatlıların biraz var. Bunlar  nek Kümeleri. Sende var mı bilmiyorum ama

bunlar Arafta, ama Şimdiye kadar yaratılmış en iyi Őekerler. Burada sadece kırmızı ve pembe Nerd'lerimiz var, çünkü tabii ki. Oh, ve bu-"

"Seni pebilir miyim?" Sözünü kesiyorum, Cupidale'de sevdiği Şeyler hakkında bu kadar ani- masyonel bir Şekilde konuŐmasına bayılıyorum.

"Evet," diye fısıldıyor.

AĞırdan almak istediğine dair sözlerini ve yeni bir aşk tanrısı olmakla ilgili dile getirmediği Şeyleri hatırlıyorum. Bir iliŐkiye girme konusunda bazı korkuları ya da endiŐeleri olduğu açık. Sadece onun olmadığını göstermesine izin vermem. Bunu çok istiyor olsam da, her Şeyi berbat etmekten de endişe ediyorum.

Yumuşak yanağını kavrayıp dudaklarımı onunkilere bastırırken pcĞn iffetli olmasını sağlıyorum. Her ne kadar bunu istesem de dil ya da diŐ yok. Sadece onu düŐündüĐümü ve niyetimi sürekli olarak belli ettiğimi gösteren bu küçük Şefkat.

Juliet biz ayrılırken dudaklarını yalıyor ve gülümsüyor.

Kahretsin, eğer onun bana böyle gülümsemesini sağlayabilirsem, bu akŐam gösterdikleri filme milyon kez katlanabilirim.

"Bu gece gelebilmenize çok sevindim," diyor.

Kirli zihnimi bir köşeye itiyorum ve bana verdiği ikiden bir yudum alıyorum. AŞırı tatlı ve tadı yüzünden yüzümü kontrol edemiyorum.

"Ben de içmek için ," diyor ölüm arkamdan yüksek sesle.

Onu görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum.

"Sen ve ölüm yakın mısınız?" Juliet sorar.

"Ne yazık ki. O benim en iyi arkadaşım ve doğrudan amirim."

"Love'ı gerçekten mutlu ediyor gibi görünüyor."

Yastıklara yaslanıyorum ve Juliet de daha rahat olabilmek için kendini ayarlıyor. Güneş neredeyse batmak üzere ve filmin baŐlamasını beklerken çoğu kız arkadaş koltuklarında rahat bir Şekilde oturuyor.

"yle, ama AŞk... onu hayata döndürdü," diye fısıldıyorum ve Juliet bana dönüyor, kanadı hafıŐe omzuma değiyor.

"Aradığın Şey bu mu?" diye soruyor ve yemin ederim yüzünde umut ve arzu okunuyor. O kadar ki nasıl cevap vereğimi bilemiyorum; ne istediğimi nasıl ifade edeğimi bilemiyorum. Birini içtenlikle sevmeyi ya da bir arkadaŐtan daha fazla sevilmenin nasıl bir his olduğunu hiç deneyimlemediğimi. Sadece değer verebileğim değil, aynı zamanda içimde teselli bulacak birini bulmak istediğimi. Kelimeler kifayetsiz kalıyor

film başladığında ağzımı açıp içimdekileri kusmak üzereydim.

Başlık ekranda yanıp sönerken müzik başlar.

Senden Nefret Ettiğim 10 Şey.

"Bu bir romantik komedi mi?" Genç kızlardan oluşan bir araba dans ederken ve ana karakter onlara gözlerini devirirken Juliet'e fısıldıyorum.

"Sadece sürece güvenin."

"Deniyorum," diye cevap ve filmde bahsetmiyorum.

Tek istediğim zaman çizelgesini hızlandırmakken Juliet'i korkutup kaçırmamak için içgüdülerime güvenmeye çalışıyorum. Kahretsin, bu durumda kendimi aşk tanrısı gibi hissediyorum. Ölüm, Aşk'ın da kendisi gibi hissedip hissetmediğinden emin olamadığında böyle mi hissediyordu?

Dinlenme odasında bebek gibi ağlamasına şaşmamalı. Bu çocuklar bir Azrail'in güvenilirliğini kaybetmesine neden olabilir. Umurumda bile değil, alabilir.

Filme odaklanmak için elimden geleni yapıyorum ama Juliet'in kanadı omzuma sürtünmeye devam ediyor. Her dokunuşu tüy kadar yumuşak ve ben ona daha da yaklaştırmaya devam ediyorum.

Geri çekilmiyor. Aksine bana daha da yaklaşıyor. Ana erkek karakterin, ana karakterin dikkatini çekmek için futbol sahasında dans ederek büyük bir sahne yarattığı noktada, artık kendimi tutamıyorum ve bir elimi çıplak kalçasına koyup fısıldamak için eğiliyorum.

"Bu iyi mi?"

"Evet," fısıldıyor ve elini benimkinin üzerine koyuyor.

Pembe teni ay ışığında hafifçe parıldıyor ve ben kendimi, yarısı film izleyen, diğer yarısı da sevişme halinde olan bu aşk tanrısıyla çevrili olmamayı dilerken buluyorum.

İnlemeler ve öpüşme sesleri de kendimi kontrol etmeme yardımcı olmuyor.

"Burada yetki sende Juliet. Bana onay verdiğin anda istediğimi alacağım. Ve her şeyi istiyorum."

Nabızı hızlanıyor ve bana bakmak için dönüyor, yüzlerimiz bir nefes uzakta. Bir bukleyi kulağının arkasına sıkıştırırken parlak pembe gözleri benimkileri arıyor. Parmaklarım yüzünün yan tarafına dokunduğunda gözleri bir anlığına kapanıyor.

"Hiçbir şeyi aceleye getirmeyeceğim. Sen beklemeye değersin," diyorum ona ve ciddiğim.

Eğer önümüzdeki birkaç ayı, yılı, yüzyılı sadece öpüşerek geçirmek istiyorsa, benim için sorun değil. Çünkü hiç kimse hakkında bu kadar çabuk böyle hissetmemiştim. Juliet'le ilgilenmek istiyorum; ona ne kadar güzel ve nazik olduğunu göstermek istiyorum. Ama buna sadece ben söylediğim için değil, kendisinin de inanmasını istiyorum.

Onun küçük şirin elbisesini soymayı ne kadar çok istesem de, sabırlı bir Azrail olabilirim. Zaten çok uzun süre bekledim. Şimdi onu karşımda gördüğüme göre, yapmak istediğim son şey onu korkutmak.

Juliet cupids ve kırlangıçlarla dolu parka bakıyor. "Benimle yürüyüşe çıkmak ister misin?" diye soruyor, ben de başımı sallıyorum.

Önce ayağa kalkıyor, kanatlarını açıyor, uzun süre oturduğu için kanatlarını geriyor.

"Kanatlarını yoldan çek!" diye bağılıyor kalabalığın içinden bir aşk tanrısı. "Ağzından çıkana dikkat etsen iyi edersin," diye bağırdım.

Aşk ne dediyse ona geri dönelim.

Juliet elimi tutup gülerken aşk tanrısı başka bir şey söylemiyor. Beni parktan çıkarıp altın sarısı bir patıkaya götürürken kimsenin yoluna çıkmamaya dikkat ederek pembe ve mor sallanan ağaçlardan ayrılmıyoruz.

Filmin sesi hâlâ devam ediyor ve Juliet bizi gideceğimiz yere götürürken sessiziz. Benimle tekrar yalnız kalmak istemesi fikri hoşuma gitti.

Peri ışıklarıyla aydınlatılmış pembe güllerle kaplı beyaz bir çardağa ulaştığımızda su yavaşça akmaya başlıyor. Ortasında büyük, parlayan bir fiskiye'nin bulunduğu pembe bir göl var ve etrafında kuğular yüzüyor.

"Sanırım su kenarı konusunda sen kazandın," diye mırıldanıyorum ve o da gülüyor.

"Bence ikisi de kendi güzeller," diye yanıtlıyor ve beni oturduğumuz çardağa doğru çekiyor.

Kanadını umursamadan omzuma bastırıldığında sevinçle doluyorum.

"Film biraz kalabalıktı. Ben... ben hala işleri ağırdan almak istiyorum... ama daha fazlasını istiyorum," diyor utangaç bir şekilde.

"Dokun bana, Mors," diye fısıldıyor.

Mors'un koyu kahverengi gözleri benimkilere kayıyor ve cüppesinin altından duman dalları sızıyor.

Yalan söylemiyordum. Geçen gece giydiği dar ve pahalı kıyafeti ne kadar sevmiş olsam da, karanlık ve gizemli görünüşünde beni etkileyen bir şeyler var.

Düşünebildiğim tek şey o ve ona işleri ağırdan almasını söylediğim için, sadece peşinden gitmediğim için aptallık ettim. Gerçekten istediğim bu değilken.

Artık kendi yoluna çıkan güvensiz bir aşk tanrısı olmak istemiyorum. Bu yonca, bu iyi şans tılsımı beni daha iyiye doğru değiştiriyor. Kendimi daha cesur, seksi ve arzulanır hissediyorum. Mors'un bana bakışı beni cesaretlendiriyor.

Bu yüzden risk alıyorum.

Ayağa kalkıyorum ve onun önüne geçmeden önce kanatlarımı çırpıyorum.

Mors bana gördüğü en muhteşem şeymişim gibi bakıyor. Kanatlarımın güzel olduğunu düşünüyor, onları saklamayı öğrenmem gerektiğini değil. Peçede yeni ya da deneyimsiz olmamı umursamıyor.

Benden kendim dışında hiçbir şey istemiyor gibi görünüyor ve bu bende onun için iyi olma isteği uyandırıyor. Bana olan utanmaz ilgisi, benim de aynı hissettiğimi, pek çok açıdan farklı olmamızı umursamadığımı ona göstermek istememe neden oluyor. Çünkü doğrusu, onu tanıdıkça farklılıklardan çok benzerlikler buluyorum.

Elleri kalçalarımaya geliyor, parmak eklemleri kanatlarımın dokunuyor ve iç çekmeme neden oluyor.

"Ne istiyorsun, tatlı aşk tanrısı?"

Bu şehvet duygusu çok baskın ve daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Bir yanım Mors için dizlerimin üzerine çöküp ona ne kadar iyi bir aşk tanrısı olduğumu göstermek isterken, diğer yanım kucağında sürünmek ve istediğini almasına izin vermek istiyor.

Aklımdan geçen düşünceleri görüyor olmalı ve meseleyi kendi ellerine alıyor - kelimenin tam anlamıyla.

Elleri kalçalarımın arkasına dolanıyor, omurgamdan ve kanatlarımdan aşağı bir ürperti göndererek beni kucağına oturmaya zorluyor. Ağırlığımın çoğunu dizlerimin üzerinde tutuyorum. Oraya tünediğimde mermerin soğukluğu içime bir ürperti gönderiyor.

"Ne istiyorsun Juliet?" diye soruyor, bir eli kalçamdan ayrılıp sağ kanadımda geziniyor.

Dokunuşu çok narin ama boğazımdan bir inilti yükseliyor.

"Dokun bana," diye fısıldıyorum.

Bir tür rahatlamaya ihtiyacım var yoksa patlayacakmışım gibi hissediyorum. Geçen geceki öpüşmemizi düşünerek kaç kez kendime dokunduğumu sayamıyorum bile.

Dudakları köprücük kemiğime ve boğazımın sütununa öpücükler kondururken Mors'un eli kanadımda kalıyor. Dudaklarının küçük dokunuşlarıyla ve dilini tenime değdirerek bana işkence ediyor. Tüm vücudum yanıyormuş gibi hissediyorum ve bu kadar iyi hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim.

Belli ki kendimi boşalttım ama bu, bu narin öpücüklerin ne kadar samimi ve ateşli hissettirdiğinin yanına bile yaklaşamaz. Mors'un her yerime dokunmasına duyduğum bu ihtiyaç her şeyi tüketiyor.

"Lütfen, bebeğim." Sevgi sözcüğü dilimden kolayca dökülüyor.

"Siktir," diye tıslıyor Mors.

Kanadımdaki el yukarı kayıyor ve ağzını ağzıma çarparken boynumun arkasını kavıyor.

Tırnakları enseme hafifçe sürtünüyor ve bu his karşısında iç çekiyorum. Mors bundan faydalanıyor, beni öperken dili ağzımın içine kayıyor. Çılgınca, muhtaç bir öpücük ve doyacağımı hiç sanmıyorum.

Mors bir eliyle kıcımlı kavrarken ben de parmaklarımı onun gür ve uzun saçlarına doluyorum. Tanrım, harika kokuyor, vanilya ve sinameki gibi. Vücuduna sürtünmek için kalçalarımı otomatik olarak kaydırıyorum ve o da bunu teşvik ediyor.

Parmakları kıcımlı etini benim şu anda hissettiğim kadar ihtiyaçla kavıyor. Dişleri kıcımda gezinirken ağzının içinde nefes nefese kalıyorum.

Alt dudağımı okşuyor ve boğazımın kenarına ıslak, sıcak öpücükler konduruyor. Eli kıcımdan ayrılıyor ve ben sızlanıyorum, dudaklarından hafif bir kahkaha çıkıyor, elbisemin dışından göğüslerimi avuçlarken nefesi boğazıma çarpıyor.

Yüzünü göğsüme bastırdığımda, bunu ne kadar ileri götürmek istediğıme dair bir soruyla bana bakıyor. Parmakları hızlı, tam korseyi çekıştirmek üzereyken, sütyenimin içine sıkıştırdığım lanet olası Shamrock'u hatırlıyorum, hiçbir basit terimle yok edilemez.

Göğsümden öpmesini ne kadar çok istesem de bileğini tutuyorum.

Şaşırmış ve neredeyse hayal kırıklığına görünüyor, elini gövdemden aşağıya, amımı avuçlamak için takip etmeden önce. Elbisemin kumaşı ve külotum avucunun arasında ve inkar edilemez bir şekilde sırlıslıklam olduğum yerde.

Mors gülümsüyor ve ben de onu öpmek için arkama yaslanıyorum.

Dokunuşlarında o kadar kendinden emin ki, avuçları ileri geri kayıyor, gelecek olanla alay ediyor.

"Amına dokunmamı ister misin Juliet?"

Bir tür inilti çıkarıyorum ve eli külotumun dışından beni kavrayarak duruyor.

"Bana ne istediğini söyle, tatlı aşk tanrısı," diye fısıldıyor. "Beni boşaltmanı istiyorum."

"Bunun için külotunu çekmeme gerek yok," diyor kendinden emin bir şekilde ve beklentiyle ıslandığımı hissedebiliyorum.

"Parmaklarını klitorisimde istiyorum."

İddialı bir ses tonu ve sesimi tanımakta güçlük çekiyorum. Gülümsüyor, parmak uçları külotumun kenarıyla oynarken yüzünü boynuma gömüyor.

Sonunda bana istediğimi verirken başını vücuduma yaslıyorum, iki parmağı klitorisimin etrafında dönerken külotumu yana kaydırıyorum. Duraklıyor, parmaklarını hafifçe girişime daldırıyor ve dikkatini klitorisime geri getirmeden önce orada biriken ıslaklığı topluyor.

Ağız boynumda, dili yalıyor ve dudakları tenimi okşuyor. Ağız amımda olsaydı nasıl hissederdim, sadece hayal edebiliyorum.

Mors'un dokunuşu daha önce kullandığım oyuncaklara ya da ellerime hiç benzemiyor. Boynumu emerken ve parmakları hızlanırken yeni hislerle aşırı yüklenmiş hissediyorum.

"Oh, lanet olsun."

Pozisyon değiştirirken dişleri boynumun kenarını sıyrıyor, bir parmağı içimde kayarken diğeri klitorisime vuruyor. Kalçalarım onun eline çarpıyor, serbest kalmak için yalvarıyor.

"Bana ne kadar iyi olabileceğini göster, Juliet. Benim için gel, tatlı aşk tanrısı."

Klitorisimi ovarken parmağını yanımda kıvrırken nefesim kesiliyor ve kalçalarım kekeliyor. Düşüncelerim bulanıklaşıyor ve odaklanabildiğim tek şey vücudumun ne kadar hafif ve şaşırtıcı hissettiğine dair bu ezici duygu.

Mors kanatlarımdan birine sürtünüyor ve ben tamamen dağılıyorum. Titrerken ve doruğa ulaşırken içimden pervasız bir inilti dökölüyor.

Neredeyse Mors'un üstüne yığılıyordum ve o da beni serbest bırakırken parmaklıyordu. Boğazını öperken titriyorum ve parmakları nihayet duraklıyor ama hemen hareket ettirmiyor. Parmaklarının ucu aşırı hassas klitorisimi sıyırdığında inliyorum ve o da köprücük kemiğimi öpüyor.

"Kanatların geri çekildi," diye fısıldıyor Mors.

Kaşların çatılıyor ve şok içinde omzumun üzerinden baktığımda gerçekten de ortadan kaybolduklarını görüyorum.

"Kahretsin. Onları geri miyim bilmiyorum," diyorum endişeyle.

Mors elini çekiyor, parmakları sıkmadan önce serbest kalmamla birlikte uyluğum boyunca ilerliyor.

"Sanırım dünyalar arasında yolculuk yapmak gibi bir şey?" diye soruyor, ben de omuz silkiyorum. "Gözlerini kapat," diyor usulca, ben de kapatıyorum. Dokunuşunun ve nazik sözlerinin ardından içimi bir ürperti kaplıyor.

"Güzel pembe kanatlarınızı arkanızda hayal edin, ağırlığını, uğma hissini. Yumuşak tüylerin teninizde nasıl hissettirdiğini ve güneş ışığında nasıl parladıklarını düşünün."

Odaklanırken nefesim kesiliyor, kanatlarımı ve ne kadar hafif hissettiğimi düşünüyorum.

"İşte böyle," diye övüyor Mors.

"Ben mi yaptım?" Mors'un karşılık verdiği ısıltılı bir gülümsemeyle söylüyorum. Kahretsin, çok çekici.

"Evet,."

Yüzünü iki elimle kavıyorum ve onu öpüyorum, tüm rahatlamamı ve teşekkürlerimi dudaklarıma döküyorum.

Göğsümden ılık bir parıltı ısıyor ve uzaklaşıp Mors'tan çıkan dumanı görüyorum.

"Gitmem gerek," diyor.

"Oh."

"İş, Juliet. Şu anda bu banktan ayrılmam için başka bir neden yok. Bundan daha fazlasını istiyorum, senden daha fazlasını. Yarın saat altıda Ölüm ve Aşk'ın buluşma noktasında buluşalım mı?" diye soruyor.

Onu buraya hapsedmeyi düşünürken dudaklarımı yalıyorum ve ağzına bakıyorum. Ama sonra onu ebedi istirahatgahlarına götürmesi gereken kayıp ruhları düşünüyorum.

"Tamam."

Beni bir kez daha öpmek için aşağı çekiyor. "Bıraktığında muhteşem görünüyorsun, tatlı aşk tanrısı."

Çenemi kavrayıp beni bir kez daha öperken kucağından inip ayağa kalkıyorum. "Yarın benim için siyah bir şeyler giyer misin?" diye soruyor ve ben kalın kalın yutkunuyorum.

Başımı sallarken memnun etme ihtiyacı ağır ve kaçınılmaz.

Ayrılmadan önce iki parmağını kaydırıyor -oynadığım parmakları-amımı ağzına alıyor. Bir duman bulutu içinde ayrılmadan önce göz kırpmıyor.

Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve fıskiye ve tertemiz suyun üzerinde yüzen kuğulara bakarken kollarımı kendime sarıyorum.

Bunu gerçekten yaptım ve her saniyesine bayıldım. Aşk tanrısı olduğumdan beri ilk kez kim olduğumu anlayabileceğimi hissediyorum. Belki de toparlayamayan bir aşk tanrısı enkazı değilimdir. Belki de fark ettiğimden daha özgüvenli ve güçlüyümdür.

Başparmağım dalgın dalgın alt dudağımın üzerinde geziniyor, öpücüklerinin hissi hâlâ orada duruyor. Kendi kendime gülümsüyorum.

Mors kendimi en iyi versiyonum gibi hissetmemi sağlıyor.

Ama içimdeki karanlık ve güvensiz taraf bunun ne kadarının şans olduğunu merak ediyor. Buradaki en büyük oyuncu Leydi Şans'ın bana verdiği şans mı? Yoksa bir aşk tanrısı olarak hissettiğim tüm aşağılık duygusunu yenmek için ihtiyacım olan o küçük itici güç mü?

Bu düşünceleri kafamdan silkeleyip atıyorum ve sadece minnettar olmaya karar veriyorum.

Aptal büyülü bir çiçeğin sebep olması kimin umurunda. Değil mi?

Mors ne olursa olsun beni sever mi? Değil mi?

Filme geri dönerken şakağımı ovuyorum. Bu aptal şey olmadan bu kadar iyi bir aşk tanrısı olmamın imkânı yok.

Her gün sıfır ma tan kotanızı a maya geçemezsiniz.

Yoncayı sağlam ve yanımda tuttuğum sürece olmaz. Bir dahaki sefere Mors'un göğüslerime dokunmasını istiyorsam kesinlikle daha iyi bir saklanma yeri bulmalıyım.

Battaniyeye doğru yürüyorum ve Love ıslık  alıyor.

Erkek arkadaşının kucağına eğilerek, "Ne güzel bir a k ısırığın var, Juliet," diyor.

Elim boynumu kavrıyor ve yanaklarım ısınıyor.

"Sevgili Mors nereye ?" diye soruyor. "Toplaması gereken bir ruhu vardı."

Love, "İnsanlar gerçekten de en uygunsuz zamanlarda ölüyorlar," diyor. Film oynarken ölüm onun maskaralıkları karşısında ba ını salları. Kendimi buluyorum-

Hayatımda neyin gerçek olup neyin olmadığını merak ederek ana karakterle kendimi  zde le tirim.

İçinde bulunduğum durumda şans ne kadar rol oynuyor ve her şeyin çökmesini önlemek için ne yapabilirim?

"A "Yoğun bakım ünitesinde durmuş Juliet'in gelmesini beklerken Ölüm bana mırıldanıyor.

Pembe şakayıkları geri çekiyorum ve ona ters ters bakıyorum.

"Sanki Love'a her zaman bir bok vermiyorsun. Ona istediği Pinky Flamingo Beanie Baby'yi almak için bir organını satmamışsın gibi davranma."

"Dikkatli olun, yoksa bitmek bilmeyen felaket görevlerinde dirsek çürütürsünüz."

Yüzümü buruşturup ona ters ters bakıyorum.

"Love'a söylerim, o da çöpçatanlık işine karıştığın için çok kızar."

"Lanet olası Cupidale'e taşınmalıydım."

"Evet, çünkü çok iyi uyum sağladın."

İç geçiriyor ve kapının pervazına yaslanıyor. "Sanırım orada her şeyin içine koydukları şeker yüzünden hasta olurdum."

"Juliet'in kanatları konusunda bu kadar hıyar olmalarının sebebi ne?" Ölüm sırtır ve başını sallar.

"Ondan sonra seni birinin üzerinden çekmek zorunda kalmadığıma sevindim. Love'ın kanatlarını geri çekmekte ustalaşması biraz zaman aldı. Sanırım bu senin yeni bir aşk tanrısı olduğunun bir işareti ve bir tür yıldırma yöntemi."

Love'dan beni Cupidale'e götürmesini ve iki cupid koridordan uçarak geldiğinde onunla alay eden pisliklerin izini sürmesini istemeyi düşünüyorum.

Aşk kanatlarını geri çeker ve kollarıyla Ölüm'ü sarar.

Juliet önümde duruyor, bana nazikçe sarılırken güzel kanatlarını sergiliyor.

"Merhaba," diyor parlak bir gülümsemeyle.

"Merhaba. Siyah yok mu?" Şirin pembe elbisesine bakarak soruyorum, benim imza rengimi giymesi için ricamı kabul etmediğini fark ediyorum.

"Belki şanslıysan onu görebilirsin," diyor göz kırparak. Eğiliyorum ve dudaklarına şefkatli bir öpücük konduruyorum. "Gitmeye hazır mısın?"

Başını salladı ve çiçeklere baktı. Çiçekleri hemen ona vermedim. Bizi Araf'a ve doğrudan daireme sokuyorum.

Etrafına bakarken nefesi kesiliyor. Modern ve şık. Koyu siyahlar ve açık grilerle dekore edilmiş. Nefret edip etmediğini merak ediyorum, bu yüzden yatak odamla tam bir tezat oluşturan pembe çiçekleri uzatıyorum.

"Sana bunları aldım."

"Sana da bir şey aldım," diyor ve içi kurabiyelerle dolu, kalp şeklinde, ışıltılı bir kutu çıkarıyor. "Bunlar çok güzel, teşekkür ederim."

Kızarıyorum ve kurabiyeleri komodinin üzerine koyuyorum. "Teşekkür ederim, bu çok tatlıydı. Bize yemek ısmarlarsın, biz de rahatlarınız diye düşünüyordum."

"Tamam, ama önce. Kedi nerede?" diyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum.

"Muhtemelen tabutundadır." Gözleri kocaman oldu. "Tabut mu?"

Onu Hades'in kedi ağacının olduğu nehre bakan pencereye götürüyorum. Tamamen siyah ve en üst katmanı tabut şeklinde. Bir kedinin boşluğu tamamen karışıyor ve onun dikkatini çekerek ciyaklıyor.

"Arkadaş canlısı mı?"

Yüzümü buruşturuyorum. "sayılmaz."

Juliet üç bacaklı kedimi kucağına alıp göğsüne bastırırken umursamıyor. Kedi itiraz eden bir miyavlama çıkarıyor ama Juliet onu daha sıkı tutuyor.

"Yeni tanıştığımızı biliyorum ama senin için ölürüm," diyor Juliet, başının üstünü öperek.

Hades kehribar gözlerini kırpıştırarak bana bakıyor, neler olduğunu merak ediyor ve ben de onun kollarında erimesini, kürkünü okşamasına ve ona ne kadar muhteşem olduğunu söylemesine izin vermesini huşu içinde izliyorum.

"Kimsenin onu bu şekilde kaldırmasına izin vermezdi."

"Dur, bunların hepsi kafama girecek. O sadece mükemmel küçük bir bebek," diye mırıldanıyor ve başını birkaç kez daha öpüyor.

Bana selam bile vermeyen kedinin Juliet'in dikkatini çekmesini izliyorum. Deri koltukta otururken onu kollarının arasında tutuyor.

Köşedeki loveseat.

"Ne yemek istersiniz?"

Hades'in çenesini kaşıyarak ona ne kadar mükemmel olduğunu ve dört bacağa ihtiyacı olmadığını, çünkü bu haliyle çok yakışıklı ve kusursuz olduğunu söyler.

"En sevdiğin yer neresiyse?" diye soruyor, dikkatini Hades'ten ayırıp bana bakarak.

Lanet bir kediye kıskanacağım hiç gelmezdi.

"Çince olsun. Hemen döneceğim," diyorum ama kedimin mırıltılarından beni duyup duymadığından emin değilim, o kadar yüksek ses çıkarıyor ki radyasyon kontrolü yapan bir Geiger sayacına benziyor.

Yemeğimizi yedikten ve Hades nihayet Juliet'in tüm zamanını tüketmeyi bıraktıktan sonra, benim için yaptığı kurabiyeleri çıkarıp sehpanın üzerine koyuyorum ve arka planda sıkıcı bir film açıyorum.

"Bunlar çok lezzetli, teşekkür ," diyerek onun sağlıyorum.

"Güzel. Birkaç hafta önce yaptığım ilk partiler zar zor yenebildi," diyor boynundaki pembe altın kalp madalyonu çevirirken.

"Çok güzel bir kolye."

"Daha geçen gece aldım. Son zamanlarda yaşadığım aşk maçları için kendime bir hediye olarak."

"Sana yakışıyor."

Dudaklarını yalıyor ve ben onu zorlamak istemiyorum. İstediklerini sorabilecek kadar rahat olmasını istiyorum. Ama aynı zamanda o kadar umutsuzca gergin görünüyor ki ilk hamleyi ben yapıyorum ve bir elimi kalçasına koyup sıkıyorum.

Yan dönmesi ve açlıkla dudaklarını dudaklarıma çarpması için tek gereken bu. Kanadı hafifçe yüzümü okşuyor ve dudaklarına karşı gülümsüyorum.

Juliet yüzümün yan tarafını ve boğazımın sütununu öperek beni ürpertiyor. Eli kalçamda, ama öpücükten ayrılırken eli hareket etmiyor.

Pembe gözleri benimkileri arıyor ve elini amımı avuçlamak için kaydırırken biraz güven buluyor.

Ona gülümsüyorum ve onu aşağı çeken gerginliğin bir kısmı gidiyor.

"Seni yatağıma alayım mı, tatlı aşk tanrım?"

Elini tutup bizi kanepeden yatağı doğru götürürken dudağını ısırıyor ve başını sallıyor.

Onu öperken bir elimi nazikçe boğazına doluyorum. Elbisesinin bir omzunu aşağı çekerken inlemeleri ona olan ihtiyacımı körüklüyor.

"Yerdeki bu güzel pembe elbiseyle ne kadar seksi olduğunu görmeme izin verecek misin?" Ona soruyorum.

Elbisesinin arkasında kanatları için iki panelli bir fermuar var ve her ikisini de nazikçe açıyorum. Juliet elbiseyi aşağı doğru iterek yardım ediyor, ta ki dantelli siyah bir iç çamaşırıyla karşımda durana kadar. Her şeye rağmen beni dinledi, onu memnun etme isteğı onu daha da çok istememe neden oluyor.

Sütyen neredeyse transparan ve koyu pembe meme uçlarının piercingli olduğunu fark ettiğimde ağzım sulanıyor.

"Beğendin mi?" diye soruyor endişeli bir sesle.

kendime doğru çekiyorum, sıcak bedenini kendime yakın tutarken kanatları hafifçe kırışıyor.

"Daha mükemmel şey görmedim," diye fısıldıyorum kulağının kabuğına, ürperiyor.

Her kelimesini kastediyorum. Parlak pembe teniyle koyu renkli kumaşın müstehcen ve lezzetli kontrastı her şeyi tüketiyor.

Parmaklarım gevşek buklelerini çekiştirerek onu bana bakmaya zorluyor.

"Çok iyiydin. Sanırım benim için bu kadar iyi bir kız olduğun için seni ödüllendirmeliyim."

Dudaklarını yalıyor ve ben de elimde olmadan onları öpüyorum; ağzıma karşı iç çekiyor ve elim vücudundan aşağı inerek yuvarlak kığını avuçluyor.

"Seni görmek istiyorum," diyor siyah gömleğimi çekiştirerek.

Neredeyse parmaklarımı şıklatarak onun için soyundum. Küçük bir çift siyah iç çamaşırı dışında her yerim çıplak.

Juliet göğsüme bakarken boğazı düğümleniyor. Nazikçe keşfederken elleri tenime karşı yumuşak. Parmak uçları boğazımın yanından köprücük kemiğıme doğru kayarak meme ucunun tepe noktasına ulaşıyor.

Öne doğru eğilip göğsüme şefkatli öpücükler kondurmadan önce dudaklarını yalıyor ve ardından meme ucuma doğru ıslak bir iz bırakıyor.

ağızına alıyor. O yalayıp dokunurken ve keşfederken dizginlenemez bir arzuyla onu izlerken saçlarını avucumun içinde tutuyorum.

Birkaç gün önce tanıştığım güvensiz aşk tanrısı çoktan gitmiş, kendine güvenen ve şehvetli olan yavaşça diz çöküyor. Aşağı doğru inerken karnımı öpüyor.

Dizlerinin üzerinde dururken pembe kanatları arkasında uçuşuyor ve külotumun kemerini kavrarken parmakları hafifçe titriyor.

"Bana neyi sevdiğini söyleyecek misin?"

diye soruyor. Yüzünü kavrayıp saçlarını avuçluyorum.

"Benim için diz çökmen yeterli olabilir, tatlı aşk tanrısı."

Gülümsüyor, iç çamaşırlarını yere bırakırken kendine olan güveni geri geliyor. Leğen kemiğimi ve yanlarını öperken bacaklarımı onun için biraz daha açıyorum.

Amımı öperken çok kıymetli, pembe dili ıslaklığımda gezinirken bana bakıyor ve onay istiyor.

"Beni çok iyi hissettiriyorsun. Beni bu kadar ıslatman hoşuna gidiyor mu Juliet?"

Dili daha hızlı hareket ederken klitorisime karşı mırıldanıyor ve elleri uyluklarımın arkasına sarılıyor.

Ona bakmak ve dudaklarının amıma yapıştığını görmek neredeyse boşalmam için yeterli.

"Klitorisimi em," diye yönlendiriyorum onu.

Talimatları güzelce takip ediyor ve bacaklarım seğirmeye başlıyor. Tırnakları uyluklarıma batıyor, bu çarpıcı tatlı aşk tanrısının beni yemesini izlerken hafif acı beni sadece kenara yaklaştırıyor.

Kanatlarını açıyor, neredeyse etrafımızda dönüyor; tüyleri yanlarımdan aşağı akıyor ve kenara yaklaştıkça nefes alışverişim artıyor.

Klitorisimi tekrar emmeden önce beni içerken yaptığı kalın yutma, beni zirveye iten şeydir. Pembe gözleri bana bakarken elim saçlarında sıkışıyor.

"Tam orada. Oh, lanet olsun."

Kendimden geçerken başını göbeğime yaslıyorum, bacaklarım titrerken nefesim kesiliyor. O beni boşaltırken bütün sinirlerim yanıyor gibi hissediyorum.

Durmuyor ve içimi bir ürperti kaplıyor. Aşırı duyarlılık içimden geçerken dudakları amıma karşı bir gülümseme oluşturuyor.

Onu saçlarından çekiştiriyorum ve bana gülümsüyor, dudaklarında ve çenesinde bir serbest bırakma parıltısı parlıyor.

"Tanrım, çok güzelsin," diyorum ona.

Juliet yerde dizlerinin üzerinde otururken elleri hâlâ bacaklarımın üzerinde.

"İyi miydin?"

"Kıçını yatağa koy, aşk tanrısı."

Gülüyor, yatağa uzanırken kanatları arkasında parlıyor. Koyu renk çarşaflarımın üzerine serilmiş mükemmel pembe tanrıça karşısında kendimi sakinleştirmek zorundayım.

Üstüne çıkıyorum ve göğsünün ortasını öpüyorum, ardından sütyeninin kaplarını aşağı çekiyorum, böylece sert, delikli meme uçlarını yalayıp emebiliyorum.

Pembe metal dişlerime çarpana ve Juliet inleyene kadar tomurcuğu ağzımın içine çekiyorum.

"Seninle nereden başlamalıyım?" Bulabildiğim her parlak teni soruyorum.

İçimdeki en karanlık taraflar en derine kadar inmek istiyor. Ayak bileklerini bağlamak, onu iyice açmak ve defalarca boşalmasını sağlamak onu gözyaşlarına boğuyor. Ama Juliet'in o kadar deneyimi yok ve tüm arzularıma balıklama dalmanın bunu halletmenin en iyi yolu olmayabileceğinden korkuyorum.

"Benim tatlı aşk tanrım ne ister?"

"Bilmiyorum," diye fısıldıyor.

"Genelde kendini nasıl boşaltıyorsun?" Ona soruyorum, yanakları kızarıyor ve kanatları seğiriyor.

"Genellikle sadece parmaklarım. Ya da bir oyuncağım var." "Sadece bir tane mi?"

Bana göz kırptıyor ve başını sallıyor.

"Ne tür?" Karnını öperek soruyorum, vücudu her dokunuşta geriliyor.

"Klitorisinize baskı yapan kelebekli pembe bir yapay penis" diyor yumuşak bir sesle.

Vücudunun bulabildiğim her yerini öpmeye, yalamaya ve emmeye devam ederken tenine karşı gülümsüyorum.

"Genelde kaç kez gelirsiniz?" "Bir kez, bazen iki kez."

"O zaman dördü hedefleyelim," diyorum, kontrolümün bir kısmı kayıyor.

Juliet'i o kadar iyi hissettirmek istiyorum ki bu daireden hiç çıkmak istemesin. Bir aşk tanrısını seni sevmesi için böyle tuzağa düşürürsün, değil mi?

"Gölgeler hakkında ne hissediyorsun?"

"Uh, iyi.. Sanırım?"

"Mükemmel."

A Serin bir his ellerimi çekiştirerek başımın üzerine koyuyor. Nefes nefese, ince bir duman halkasının bileğimi tuttuğu yere bakıyorum. Onları kolayca alt edebilecekmişim gibi görünüyor, ama çektiğimde tam bir dirençle karşılaşıyorum.

Mors'un öpüp yaladığı bedenime bakıyorum. Kalın, koyu renk saçları etime sürtünerek tüylerimi diken diken ediyor.

İçimde yavaş yavaş bir panik dalgası yükseliyor. Ya tadım güzel değilse? Ya onun eğlenmesinden endişe ettiğim için boşalamazsam?

Aniden, iki duman parçası ayak bileklerimi kavradı ve beni geniş bir alana yaydı.

Nefesim kesiliyor ve Mors vücudumdan aşağı kayarken gülüyor. Külotumun üzerinden beni öpmeden önce burnu amımın kıvrımlarında geziniyor.

Bileğinin bir hareketiyle birdenbire önünde cırılçıplak kalıyorum.

Mors'un parmakları klitorisimden girişime doğru kayıyor, iki parmağını içime sokmadan önce ıslaklığımı amımın üzerine yayıyor.

"Eğer çok fazla gelirse, bana durmamı söyle."

Bacaklarımın arasındaki Azrail kalçalarımı ve leğen kemiğimi öperken dudaklarımı yalayıp başımı sallıyorum, yüzgeçleri içime girip çıkarken klitorisimden kasıtlı olarak kaçınıyor.

Dili dudaklarımın arasından geçiyor ve inliyor. Sırtım gürültüyle yataktan kalkıyor, ayak bileklerim ve el bileklerim beni orada tutan gölgelere doğru çekiştiriyor.

Beni tattığı için tahrik oldu, tıpkı benim ona oral seks yaptığım zamanki gibi.

"Göründüğün kadar tatlısın, Juliet," diyor dudakları ayrılmadan önce ve dili ile parmakları birlikte çalışarak vücudumda bir hisler yaratıyor.

Kendime dokunduğumda hiç böyle hissetmemiştim, yakınından bile geçmemiştim. Ağzı amımın üzerinde sıcacık ve parmakları sanki her santimini biliyormuş gibi vücuduma dokunurken çok becerikli.

Benden daha deneyimli olmasından kaynaklanan güvensizlik beni etkiliyor ve geriliyorum.

Mors vücudumdaki değişimi hissetmiş olmalı ki dudakları benden ayrılıyor ve bana bakıyor, bilgili kahverengi gözleri benimkileri arıyor ve ben başka tarafa bakıyorum.

Parmakları içimden kayıyor ve havayı tamamen bozup bozmadığımı merak ediyorum. Eli çenemi sıkıca kavrayıp beni ona bakmaya zorlarken göğsü benimkine bastırıyor.

Bakışları benimkileri ararken Mors'un gölgeleri geri çekilmiyor. "Ne oldu?"

Başımı sallıyorum ve çenemdeki tutuşu sıkılaştırıyor.

"Yatağında olduğun için ne kadar şanslı olduğumu biliyor musun? Seni ilk gördüğüm andan beri seni düşünmeden edemediğimi biliyor musun?"

Ona göz kırpiyorum, dudaklarıma yatıştırıcı bir öpücük kondururken gözlerimde yaşlar oluşuyor.

"Çok mu fazla?" diye soruyor ve ben başımı sallıyorum.

"Hayır, görünüyorsun. Beni harika hissettiriyorsun."

"O zaman bu kadar çok düşünmeyi bırak bebeğim. Seni iyi hissettirmeme izin ver."

Başımı sallıyorum ve aniden ayak bileklerimden biri serbest kalıyor. Geceyi öldürdüğümden endişelenerek yutkunuyorum ama Mors bedenimden aşağı inmiyor.

Tek bacağımı göğsüme doğru itiyor ve ben derin bir nefes alıyorum.

Açılan bir çekmecenin sesiyle sağ tarafa bakıyorum, titreşimli bir değnek hızla eline geliyor.

"Bana bak Juliet," diyor.

İkimizin arasına yerleştirirken oyuncağın gürültüsü ateşleniyor. Kalçalarım titriyor ve boğazımdan bir inilti kopuyor.

Dediğini yapıyorum ve onu izliyorum. Koyu renk saçları dağınık, küçük göğüsleri zıplıyor ve kalçalarını oyuncağa doğru hareket ettiriyor.

Ama beni en çok etkileyen şey, bize nasıl baktığı ve oyuncağın şu anda ikimize de zevk verdiği yer. Korkunç ve emredici ve beni istiyor.

Beni istiyor ve bu yeterli olmalı. Yeterli, çünkü bu duyguyu biliyorum. Onu, kısa varlığım boyunca hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum.

Serbest eli göğsümü kavramak için uzanıyor, titreşimli oyuncağı aramızda tutarken başparmağı oradaki piercing ile oynuyor.

Gölgeleri çekiştiriyor ve vibratör o tatlı noktaya çarptığında gözlerim başımın içine dönüyor.

Mors'a dönüp baktığımda dudaklarını ayırdığını ve tamamen zevkimize odaklandığını görüyorum. Kendimden geçiyorum, haykırarak orgazm olurken kalçalarım oyuncağa çarpıyor. Bileklerim gölgelere karşı çekiştiriyor ama ben bitirirken acımasızlar. Duyma yetim bulanıklaşıyor ve Mors kendi boşalmasına ulaşana kadar oyuncağı yerinde bırakırken nefesim kesiliyor.

Çok fazla gibi geliyor ve titreşim durduğunda vücudum titriyor. Sınırlarımdan kurtulmama izin vermesini ve yatakta sürünmesini bekliyorum, ama yapmıyor. Bacaklarımın arasına sürünmeden önce ıslak, dağınık oyuncağı çarşafların üzerine atıyor.

"Seni öyle bir mahvedeceğim ki aşk tanrısı," diyor ve dilimden bir inilti dökülüyor.

Parmakları ne kadar ıslak olduğumdan kolayca amıma geri kayıyor ve dudakları klitorisimin etrafını sarıyor. Hassasiyetten neredeyse bağıracaktım ama o rahatlamıyor. Parmaklarını içimde kıvrırken ve ağzıyla klitorisimi çalıştırırken diğer eli pelvisimi aşağı doğru itiyor.

Gözleri benimkilerden ayrılmıyor ve ben sadece ona odaklanıyorum. "Siktir. Yapamam."

Mors konuşmak için durmuyor, beni daha sert parmaklarken yalvarışlarımla bile ilgilenmiyor. Üzerimde çalışırken amansız bir ateş topu omurgamı yalıyor. Vücudum titriyor ve tek bacağım yanağına bastırılıyor; beni yutarken ayağımın topu kürek kemiklerinin arasında duruyor.

"Mors, bebeğim, yapamam," diye yakınıyorum.

Pelvisime daha sert bastırıyor ve ben bağırıyorum. Ağızının ve parmaklarının etrafından fişkirirken sırtım yataktan tamamen kalkıyor. Ezici serbest bırakma hissiyle boğazımdan neredeyse bir çığlık kopuyor.

Hızlı pantolon dudaklarımdan kayarken gözlerim kapanıyor, vücudum titriyor. Bileklerimin ve bileklerimin serbest olduğunu bile zor fark ediyorum. Vücudum Mors altımda olacak şekilde ayarlanmış ve ben de onun kolunun kıvrımında dinleniyorum. Mors saçlarımı öperken ve kanatlarımı okşarken titreme hissinin dağılması biraz zaman alıyor.

Zihnim kendine geldiğinde bedenim hareketsiz kalıyor ve Mors beni daha sıkı tutuyor. Çenemi tutuyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. Onun üzerinde kendimi tadıyorum ve onaylayarak mırıldanıyorum.

"Bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şeydi. Bir dahaki sefere dört numaraya vuracağım," diyor dudaklarıma karşı ve bedenim sarkıyor. "Benim için yaratıldığına eminim, tatlı aşk tanrısı."

Ne diyeceğimi bilemeden başımı boynunun kıvrımına yaslıyorum. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim, kafamdan çıkmama yardım etmek için zaman ayıracak kadar benden hoşlanan biri olmamıştı.

Onu sıkıca sarıyorum, kokusunu içime çekiyorum ve sıcak bedenini kendime yaslamasını seviyorum.

"Senden gerçekten hoşlanıyorum. Şimdiye kadar kimseyi sevmediğim kadar. Bir aşk tanrısı olduğumu ve kalbin yönleriyle daha uyumlu olmam gerektiğini biliyorum ve gerçekten ne söylemeye çalıştığımdan emin değilim-"

Mors eğildi ve beni öptü. "Ben de hiç kimseyi senden hoşlandığımdan kadar sevmedim. Fazla düşünme. Bu iyi bir şey."

Bu yüzden yapmıyorum. Sonunda ikimiz de uykuya dalana kadar onun sıcaklığını kucaklıyorum.

"Gitmem gerek," diyor fısıltılı bir ses. .

İnliyorum, yapış yapış ve dağınık hissediyorum ama hâlâ çok yorgunum. Yatak kayarken başımın yan tarafına yumuşak bir baskı geliyor. Bir süre sonra tekrar uykuya daldım ama yüzüme hafifçe vurulmasıyla uyandım.

"Mors," diye iç çekiyorum ve dönüyorum.

Ters yönde bile tıkırtılar devam ediyor. Gözlerimi açtığımda, Hades başını eğmiş bana bakıyordu.

"Merhaba yakışıklı çocuk," diyorum ona, çenesini kaşıyarak.

Aramızda sallanan kolyeye hayranlıkla bakana kadar sürekli cıvıldıyor ve mırlıyor.

Bir kolyenin yoncayı saklamak için sütyenimde saklayıp zarar görme riskini almaktan çok daha iyi bir yol olduğunu düşündüm. Dün gece kesinlikle bana uygun görünüyordu.

Birlikte geçirdiğimiz zamanı düşündüğümde yüzümü geniş bir gülümseme kaplıyor.

Sadece akıllara durgunluk veren seks ya da ne kadar canlı hissettiğim değil, Mors'un bana nasıl sarıldığı ve beni ne kadar rahat hissettirdiği. Kendimi güvensiz hissettiğimde geri çekilmedi, sadece tekrar kendime güvenmemi sağlamak için çalıştı.

Her şeyi tekrar yapmak için dönmesini bekleyemem.

Hades tekrar yüzüme dokunuyor ve ben de ona gülümsüyorum. Küçük tehdit uğurlu yoncamin bulunduğu kolyeye saldırırken gülümsemem yavaşça yüzümü terk ediyor. Vampir gibi dişleriyle zinciri çekiştiriyor.

Sırtındaki kopça kopuyor ve artık çıplak olan boynumu tutarak nefes nefese kalıyorum.

Kolyeyi alıp üç bacağıyla birlikte kaçtı. Bir çığlık atıp çırılçıplak yataktan atlıyorum ve pencereden balkona atlayan kedinin peşinden koşmaya çalışıyorum.

"buraya geri dön!" Onu azarladım.

Yatağın üzerindeki çarşafı kavriyorum ve kanatlarımla elimden geldiğince etrafıma sarıyorum.

"Hades, hadi ama. En iyi arkadaş olduğumuzu sanıyordum. Pstpstpstpst." Balkon kapısını açıyorum ve madalyonu ağzından çıkarıp avlunun beton zeminine bırakmasını dehşet içinde izliyorum.

Balkonda olması içimi rahatlatıyor ve tam ona uzanacakken pençesi madalyona çarpıyor ve onu kenardan aşağı düşürüyor. Metalin betona çarparken çıkardığı şangırtı bana madalyonun altı kat aşağıya inebildiğini gösteren tek şey.

Madalyonumun kırılma sesinin hemen ardından her şey boka sarıyor.

T İşimin en zor kısmı bu.

Yaşamaya fırsat bulamadan bu diyardan gitmesi gereken insanlar. Bunun üzerinde durmamaya çalışıyorum, ama bu imkansız.

ble. Ölümlü hayatlarının sona erdiğini fark eden ruhların hüznü zordur.

Bu her zaman yanımda taşıdığım bir ağırlık. Ne kadar çok ruh biriktireyim, her seferinde beni zorluyor.

Son dinlenme yerlerinin bu varoluşun sunduklarından çok daha iyi olduğunu bilsem de onlar bilmiyor ve korkuları hissediliyor. Süpürüp işimi yaparken dilimde kül tadı var.

Bu kadar çok kafası karışık ruh arasında yolumuzu bulmak saatler alıyor ve hem fiziksel hem de duygusal olarak yorucu oluyor.

Gloom yanımda duruyor, alnını siliyor ve derin bir iç çekiyor.

"İyi misin?" diye soruyor, ben de

başımı sallıyorum. "Sen?"

"Olmak zorundayız, değil mi?" Gloom sorar.

Gloom ile ilişkim bir kız ve erkek kardeşin ilişkisi gibi. Zamanımızın çoğunu birbirimize sataşarak ve şakalar yaparak geçiriyoruz. Ancak böyle anlarda, iyi olduğumuzdan emin için bunu bir kenara itiyoruz.

Bir yanım Juliet'e geri dönmek, ona sarılmak ve bu ağırlığın üzerimden kaymasına izin vermek istiyor. Ama bir yanım da bu düşünce yüzünden suçluluk duyuyor. Ne kadar ağır olduğunu bildiğim halde neden ona bu duyguyu yükleyeyim? Juliet'in zaten üzerinde çalıştığı kendi sorunları var.

onlara katkıda bulunmak istemiyorum. Ben sadece çözümün bir parçası olmak istiyorum.

"Görünüşe göre aşk tanrınızın geceyi Araf'ta geçirmesi için elinizi çabuk tutmuşsunuz," diyor Gloom, sitenin geri kalanında dolaşıp hiçbir ruhun saklanmadığından emin olurken konuyu değiştirerek.

"Evet, sen de kendininkine hiç dokunmadın," diyorum göz devirerek, o da gülüyor.

"İki alttan bir üst çıkmaz, Mors. Love bunun yanlış bir hesaplama olduğunu söyledi ve hâlâ hayallerimdeki erkeğin peşinde."

"Sana birini bulacak," diyorum dürüstçe ve o da bana göz kırpmıyor.

"Tamam. Aşk tanrınla seks o kadar iyi mi? Mors nerede? asidik dilin gitmişken?"

"Aşk tanrısı bana bulaşmış olmalı." Alay ettim ve ona el salladım. Kapalı.

Gloom kıs kıs gülüyor ve ben de göğsüne bir şaplak atıyorum.

Düşük bir inilti

dikkatimizi dağıtır ve enkazın içinde sinmiş ve korkmuş bir ruh buluruz.

"Gitmek istemiyorum," diyor, yüzü ağlamak ister gibi buruşmuş. "Hazır değilim. Yapmak istediğim her şeyi yapamadım."

Yanına çömelip görünmez saçlarını okşuyorum. Bu kısım çok zor, hiçbir şey öbür dünyadan korkan bir ruhtan daha kötü olamaz. Zihinlerini rahatlatmak için yapabileceğim çok şey var.

"Bu hayatta başarmak istediğin şey neydi?" Ona usulca sordum.

"Baloya gidemedim. Hiç kimseyi sevmedim. Tanrı aşkına, ben hâlâ bir cinim."

"Eğer yardımı olacaksa, birkaç yüz yaşındayım ve ben de hiç kimseyi sevmedim," diyor Gloom.

Dişlerimin arasından "Bu hiç yardımcı olmuyor," diyorum ve o da omuz silkiyor.

"Gerçekten değil." Ruh burnunu çekiyor ve Gloom ellerini havaya kaldırıp uzaklaşıyor, sanki bunu zorlaştıran bizmişiz gibi.

"Bu bir son değil. Bu sadece yeni bir başlangıç. Bunların hepsine öbür dünyada sahip olabilirsiniz."

"Nereden biliyorsun?"

"Bu işi uzun zamandır yapıyorum. Mutluluğumu yeni yeni yakalamaya başlıyorum ama iyi bir yerde işler çok daha iyi."

"Ama annem," diye ağlıyor.

"Yakında size katılmak için orada olacak."

"Bu adil değil" diyor.

"Değil."

Ruh bana göz kırpıyor. Sanırım buna karşı çıkmamı ya da bunun hayatın döngüsü olduğundan falan bahsetmemi bekliyor. Ama işin gerçeği ve özü şu ki, ölümlü varoluşlar adil değil. Ölüm suçsuz ve kaçınılmazdır.

Bazen Azrail olmak yerine son dinlenme yerlerinden birine gitmiş olmayı diliyorum. Belki de korkunç bir  l ml yd m ve bu benim cezamdı. Ama o zaman şu anda yaşadığım mutluluğu yaşayamazdım. şimdi gerçekten yaşamanın nasıl bir his olduğuna dair bir anlık bir fikrim olduğu için bu ölüm daha da acı veriyor.

Yarım kalmış işleri olan bu ruhlar böyle mi hissediyor?

" zin verin sizi son istirahatgahınıza götüreyim."

"Peki ya ?"

 çimi çektim ve c bbemi karıştırdım. "O zaman bir hayalete d n şeceksin. Bedenin ne zaman dinlenirse dinlensin, sonsuza kadar ona bağlı kalacaksın. Ailen seni ziyaret edebilir ve onları perdenin arkasından görebilirsin. Ama bu yaşamaya değer bir hayat değil."

"Annemi mi göreceğim?" diyor umutla ve ben i   ekiyororum.

"Yaparsın, ama onu şimdi gördüğün gibi görmezsin ve o öldüğünde ve seni sevenler gittiğinde, mezarını ya da küllerini ziyaret edecek kimse kalmayacak. Sonsuza kadar burada sıkışıp kalacaksın."

"Ben de bunu istiyorum."

"Anladığını sanmıyorum-"

"Bu benim se imim değil mi?" diye soruyor, bana meydan okurcasına bakarak.

"Fikrinizi daha sonra değiştiremezsiniz. Bir hayaletin perdenin arkasından çıkarıldığını hiç duymadım. Yapacak hiçbir şeyin olmadan bu düzlemde kapana kısılacaksın."

"Ben de bunu istiyorum."

"Size sadece iyi yeri göstereyim, böylece doğru seçimi yapabilirsiniz."

"Se imimi yaptım. Beni terk et," diyor.

Gloom'a bakıyorum ve o da i  çekerek bana doğru geliyor ve kolumu tutup sıkıyor.

"Bunun olduğunu biliyorsun, Mors. O seçimini yaptı."

"Ne yaptığını bilmiyor. Bir hayaletin hayatının aslında nasıl bir şey olduğunu."

"Bu bizim kararımız değil. Hadi, gidip bir kahve içelim ve eve dönelim."

Ruhuma bir kez daha baktım ve yeterince şey yapmadığımı hissettim. Ölümünden sonraki hayatı bir hayalet olarak acı çekmekten başka bir şeyle dolu olmayacak.

Fikrini değiştirmesi için ne söyleyebilirdim? Yeterince nazik, yeterince açık değil miydim?

Burada kalmayı ve acı çekmeyi seçmeleri için bir ruhu kaybetmek, bir Azrail olarak nihai başarısızlık gibi geliyor.

Ve başarısız olmaktan daha çok nefret ettiğim şey yoktur.

Kahvelerimizi içtikten sonra evime doğru yola çıktım.

Bir yanım Juliet'in burada olduğunu umarken, diğer yanım Cupidale'e geri dönmüş olmasını umuyor. İçinde bulunduğum bu ruh haline katlanmak zorunda kalmamalı ya da bu yükün ağırlığını hafifletmek zorunda olmamalı.

Bunun onun için adil olmadığını düşünmekle kalmıyorum, aynı zamanda aramızdaki ilişkiyi daha başlamadan mahvetmek de istemiyorum. İşten sonra bazen ne kadar üzgün olabildiğimi fark ederse, belki bu beni vazgeçirir. Ne de olsa o bir aşk tanrısı. Onun hayatı kalpler, kuğular ve pembe parıltılardan ibaret.

Cinsel kimyamızın ötesinde masaya ne getirebilirim?

Juliet'e dizginlenemez bir mutlulukla dolu bir hayat sunamam. Çoğu zaman iyi bir ruh halinde söyleyemem, çünkü . Her karşılaştığımızda en iyi tarafım öne çıkıyordu. Bu tarafımı hiç görmedi. Ya gördüklerinden nefret ederse?

Sikeyim.

Dairenin kapısını açıyorum, tamamen giyinmiş ve gözyaşlarının eşiğinde gibi görünüyor.

"Bir süreliğine gitmiştin," diyor.

"Büyük bir işti. İyi misin?" "Evet, sen nasılsın?"

"Ben sadece duş alacağım. Doldurmam bazı evraklar var, o yüzden burada kalmak isteyeceğini sanmıyorum," diyorum.

"Ah, doğru ya. Zaten günlük kotamı doldurmam gerekiyor," diye cevap veriyor ve ben de başımı sallıyorum. "Bu gece hastanede buluşalım mı?"

"Sanırım evrak işlerimi tamamlamam bütün gecemi alacak."

"Evet. Evet. Tamam," diyor, bir ayağını diğerine sürüyerek, sanki buradan çıkmak için sabırsızlanıyormuş gibi.

"Yakında bir şeyler ayarlarız," diye öneriyorum.

Dün gecenin güzel duyguları hâlâ zihninde tazeyken gitmesini istiyorum. Beni, duygularını kontrol edemeyen zavallı Azrail olarak görmesini değil. Bu ilişki söz konusu olduğunda zaten yeterince çekingen. Yapmak isteyeceğim en son şey, kendimi toparlayamadığımı düşünmesini sağlamak.

Ona doğru bir adım atıyorum, çenesini eğiyorum ve dudaklarına bir öpücük konduruyorum. Biz ayrılmadan önce kanatları arkasından seğiriyor.

"Git kotanı doldur. Seninle Love aracılığıyla iletişime geçebilirim."

"Tamam. Sonra görüşürüz o zaman," diyor.

Hades'e veda etmediği fark ediliyor ve o dairemde ayrılırken midemde korkunç bir boşluk hissediyorum.

Hayır, harika seks yaptık. Ona daha fazlasını istediğimi söyledim ve hala istiyorum. Sadece duygularımdan arınmak için zamana ihtiyacım var. Bu kötü ruh hali yatıştığında, bu tomurcuklanan ilişkide olduğumuz yere geri dönebiliriz.

Başka bir gün bir araya gelebiliriz. Anlıyor. Zaten yapacak işleri var.

Hades yatağın üzerine atlıyor, pençeleri dışarı çıkmış, onları ve pençesini yalıyor. Bana bakarken gözlerinde bir parıltı var, ama onu silkeleyip düş almaya gidiyorum.

Evrak işleriyle uğraşırken yatağında pineklemek ve çürümek muhtemelen mükemmel olmamam gereken bir şey. Ama işte buradayım, göğsümde kahveli kek kırıntıları, gömleğimde portakal suyu lekesi ve her yere saçılmış klasörler.

Juliet kalsaydı nasıl olurdu? Önündeki sahneden iğrenir miydi yoksa tedirgin mi olurdu?

Muhtemelen, hiç de hoş bir manzara değil. Hades bile bal- cony'de, benimle ilgilenmek yerine bir şeye bakıyor.

O ruhun düşüncesini aklımdan çıkaramıyorum. Kendimi lanet bir başarısızlık gibi hissediyorum.

Topladığım ruhlar arasında bu yolu seçen çok fazla kişi yok ve bu gerçekten gurur duyduğum bir şey. Ben iyi bir Azrail'im, bu bir gerçek. İşimde harika olduğumu biliyorum, bu yüzden böyle bir şey olduğunda, tek yapmak istediğim birkaç gün içinde yoluma devam edebilmek için bir acıma partisi vermek.

Hata yapmak bir şey değil ve o kızı gerçek bir öbür dünyaya gitmeye ikna edemememin ötesinde, Juliet'le de çuvalladım mı diye merak ediyorum.

Kendine güvensiz olduğu anlarda onu yargılamadım. Neden onun da bana aynı şekilde davranmayacağını düşünüyim ki? Yalnız olmaya o kadar alıştım ki hayatımın farklı kısımlarını nasıl paylaşacağımı bilmiyorum mu? Nefret ettiğim karanlık yanlarım bile hâlâ benim bir parçam.

Kahve kekini fırçalayıp yatağıma uzandığımda kapım açıldı.

Love beni göstererek, "Mors Madison Montgomery, her şeyi berbat ettin," diyor.

"Benim göbek adım ya da soyadım yok," diyorum yataktan kalkmadan.

"Ben de sana bir tane verdim. Surat asan kışını kaldır." "Ben ne yaptım ki?"

"Bakalım... Bir aşk tanrısına ilk gerçek cinsel deneyimini yaşıyorsunuz ve sonra eve gelip ilgisiz bir göt deliği gibi davranıyorsunuz."

"Ben ."

"Uh, evet. Sen . Juliet'in tüm bunların şansla ilgili olduğunu ve kendisinin nasıl bir insan olduğuyla hiçbir ilgisi olmadığını düşünmesinden bahsetmiyorum bile. Bugün tamamen boka sardı ve bunu düzeltmek için yardımına ihtiyacım var."

Love'a göz kırpıyorum ve o da dramatik bir şekilde iç çekiyor.

"Sana tüm hikâyeyi anlattıktan sonra, işleri düzeltmeme yardım edeceğine söz veriyor musun?" Başımı sallıyorum, bu sabahın Juliet'i sarmala sokacak kadar nasıl kötü geçtiğini anlamıyorum. ", en baştan, İrlanda'ya yaptığımız yolculukla başlayalım."

O günün erken saatlerinde.

■ Mors'un işte kötü bir gün geçirdiğini düşünerek kendimi kandırıyorum. Döndüğünde kendinden geçmiş gibiydi ama beni görmek istiyor, sadece bu gece değil.

Dairesinden çıkıp dışarıda dolaşırken şakaklarımı ovuşturuyorum ve madalyonu arıyorum. Belki hâlâ birlikteyse, sahte taş hâlâ işe yarayacaktır. Yüzümü buruşturuyorum, kendime yalan söylediğim için nefret ediyorum.

Leydi Şans'ın talimatları basitti. Sakın yoncayı kırma ve gözünün önünden ayırma.

Mors'un balkonunun yanındaki binanın kenarına geldiğimde kalbim göğsümde sıkışıyor. Madalyon çatlamış ve sahte taş hiçbir yerde bulunamamıştı. Çatlak madalyonu alıp cebime koyarken ellerim titriyor.

"Lanet olası kedi," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

Balkonuna baktığımda, parlak gözleri bana bakıyor ve yemin ederim o yaramaz herif bana göz kırpmıyor.

Love'la buluşmak için Dünya'ya geri dönmeden önce iblis kediye ters ters bakıyorum.

Birkaç saatim olduğu için yol boyunca bazı bağlantılar kurmaya karar veriyorum ve önce bir kafeye başlıyorum. Barista, açıkça ilgilenen iş adamıyla flört ediyor, kolay ve sağlam bir eşleşme olmalı. Okumu çıkarıp sadağımı hizalıyorum ve... arkasındaki evli baristayı vuruyorum.

Kadın döner ve iş adamına sırtır. Bu şahane kadın için önceki potansiyel aşk ilgisini tamamen görmezden gelir.

Günaha giriyorum ve kalın kalın yutkunuyorum.

Sikeyim.

Diğer kadına vurup bir aşk üçgeni yaratamam ve Love da işleri düzeltmeme yardım etmek için burada değil, bu yüzden bırakıyorum. Yapmam gereken son şey bir tersine çevirme bombası kullanmak ve daha da sıcak suya girmek.

Bu yonca yüzünden olamaz mı? Lady Luck'ı gördüğümünden beri başardığım ve yaptığım her şeyin tamamen şans eseri olmasının imkanı yok, değil mi?

Kitapçının penceresinden süzülürken kafeyi ve yarattığım karmaşayı arkamda bıraktığımda bu düşünce mideme ağır geliyor. Burası huzurlu ve şöminenin yanında aynı kitabı okuyan iki adam var. Sakallı olan, diğer adamın kendisini fark edip etmediğini görmek için kitabının sayfalarına bakıp duruyor. Biraz şehvet bu partinin devam etmesine yardımcı olacaktır. Bir şehvet artam sadağıma geri takmak üzereyken ortadan ikiye ayrılıyor ve çekirdeğinden kitapçının her tarafına sızan bir şehvet bulutunu yeniden serbest bırakıyor.

Müşterilerin hesabını tutan kadın şimdi kasanın üzerine eğilmiş, Britney Spears'ın anı kitabını satın alan adam tarafından sert bir şekilde dövülüyor. Romantizm bölümüne göz atan iki kadın şimdi tamamen öpüşüyor ve arkalarından çok sayıda romantik fantezi kitabını deviriyor. En azından ateşin yanındaki sakallı adam diğer adama kafa atıyor ama planladığım şey bu değildi.

Çıplak boynumu ovuyorum, korku omurgamı yalıyor.

Bunların hepsi şans mıydı? İşimi ne kadar geliştirdim? Mors? Bu gece kalmamı istememesine şaşmamalı. O lanet cazibe olmadan, ben bir hiçim.

Aşk ne yapacağını bilir. En azından umuyorum.

Aşk'la buluşmam gereken önceden belirlenmiş yere gittiğimde -Sıcak Cep adlı bir kulüp- Aşk'ın bu mekanda itfaiye tarafından kapatılacak kadar çok şehvet yaymaya hazır olduğunu görmeyi bekliyorum. Sonra, ateşli itfaiyeciler buraya geldiğinde

daha da fazla şehvet yayacak ve aşk tanrılarının gördüğü en büyük seks partisi haline gelecek.

Ama beni karşılayan aşk değil, Eros.

Yüzünü yavaşça bir sırtma kaplarken gözlerimi çılgınca kırıştırıyorum. Eros'un geleneksel olarak çekici olduğunu inkâr etmek mümkün değil ama şimdi ona bakarken hissettiğim tek şey iğrenme.

Bugün daha kötü olabilir mi?

"İşte buradasın Juliet. Her yerde seni arıyordum, aptal."

Bana yaklaşırken göz kırpyorum. Bu günü çoktan atlattım, ihtiyacım olan son şey bu.

"Babanın seni farklı bir galaksiye gönderdiğini sanıyordum."

"Yaptı ama bana ikinci bir şans veriyor. Bu gezegende kendimi tekrar kanıtlamama izin veriyor."

Ona ters ters baktım. "Neden?"

"Diğer gezegende bazı yumurtalarla ilgili küçük bir karışıklık oldu. Yerlilerden bazılarını üzmüş olabilir ve önümüzdeki elli yıl boyunca gezegenlerinden cupid'leri yasaklamış olabilirler ya da olmayabilirler. Ama konumuz bu değil. Ben geri döndüm. Kaldığımız yerden devam edebiliriz. Aşk tanrısı ortağı bile olabiliriz diye düşünmüştüm. Şimdi hayal edebiliyor musun? Cupidale'in "o" çifti olurduk, o kadar çok eşleşme ayarlardık ki, onurumuza yepyeni bir ödül vermek zorunda kalırlardı. Ayrıca, Aşk bir Azrail'le birlikte, yani asla rekabet edemez."

Karşımdaki aptal erkeğe bakıyorum ve o da eğilip dudaklarıma bir öpücük konduruyor.

Onu hızla itip ağzımı sildim. "Ne oluyor lan?"

Başını sallarken kafası tamamen karışmış görünüyor. "Juliet, tatlım, bu da ne demek oluyor? Cupidale'den ayrıldığımı biliyorum ama artık geri döndüm."

Göğsünü tekrar itiyorum ve kaşlarımı çatıyorum. Bu kibirli aşk tanrısı kim olduğunu sanıyor?

"Geri dönmüş olman umurumda değil. Peçedeki son kişi sen olsaydın seninle olmazdım. Başka biriyle görüşüyorum."

Eros gözlerini devirir. "Lütfen bana bunun finans sektöründeki Roma olmadığını söyle. O herif tam bir can sıkıcı."

"Değil ve bu seni ilgilendirmez. Ayrıldık, bir çift bile değildik. Seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum."

Eros kalın kalın yutkunuyor ve beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Bunu yapmak zorunda kalmak istemezdim," diyor ve parlak kırmızı, parlayan bir ok çıkarıyor.

"O da ne?"

"Sadece rahatla," diyor yayını çıkarıp ar- row'unu hizalarken. Ama yayını odadaki hiçbir insana doğrultmuyor. Tam göğsüme doğrultulmuş.

Tepki sürem yavaş, ama neyse ki yoldan çekiliyorum, ancak ok sol kanadımı delip acı içinde çığlık atmama neden olacak kadar hızlı değil.

Dizlerimin üzerine çöküyorum ve arkama bakarken gözlerini kocaman açmış olan Eros'a bakıyorum. Orada her ne varsa onu yeterince ürkütüyor ve hızla varlığının dışına fırlıyor.

"Oh lanet olsun. Sana ne yaptı?" Love yanımda diz çökerken soruyor. Ölüm onunla birlikte ve bizi korumak için gölgelerini kullanıyor.

"Parlak kırmızı bir oktu; kanadıma isabet etti."

"Bok herif," diyor Love, elleriyle pembe tüyleri normale döndürürken.

"O bir bok parçası değil, çok sevimli," diyorum ve Love burnundan nefes yukarı bakıyor.

"Seni perdenin içindeki varlıklar üzerinde kullanılabilen bir okla vurdu. Onlar yasadışı."

"O bir şey yapmaz. Aptal bir kaz gibi davranıyorsun," diyorum Love'a ve burnuna vuruyorum.

"Mors çok kızacak," diye homurdanıyor Ölüm arkamdan.

"Doğru değil. Beni sadece şansım sayesinde sevdi. Benim çöpçatanlık yeteneklerim de öyle. Ama sanırım hala biraz şansım var. Eros'um var," diyorum hülyalı bir şekilde.

"Bu çok iğrenç.," diyor Love.

"Bu hiç de aşk tanrısı gibi değil, Aşkım. Eros nereye gitti? O çok çekici."

"Hayır, o bir psikopat. Sen neden ?"

"Lady Luck. Bana bir yonca verdi ve Mors'un şeytan kedisi onu mahvetti."

Love'ın yanakları pespembe yanıyor ve Ölüm kaşlarını ikisine doğru çatıyor.

"Neden ?" "Ah... evet....

bakın."

"Sorun yok, Aşkım. Eros'um var, şansım dönüyor." Gülümseyerek söylüyorum.

"O okun içinde ne vardı öyle?" Ölüm sorar.

Sorunlarım kayboluyor, Eros'a karşı basit bir arzu hissediyorum ve hepsi bu. Başka hiçbir şeyin önemi yok, Mors'u ve büyük bir aşk tanrısı olmayı ne kadar istediğimin de. Bu çok aptalca.

"Eros hayattır," diyorum tatlı tatlı.

"Çatlak bir aşk iksiri gibi. Yasadışı olmasının bir sebebi var. Etkisinin geçmesi biraz zaman alacak. Ama en önemlisi onu Eros'tan uzak tutmamız gerekiyor. Etrafta olursa etkisi hiç geçmeyebilir."

"Oh, sorun değil." İçimi çektim. "Cupcake almalıyız; Eros cupcake sever."

"En sevdiğin tatlı kavanozda aşk," diyor Love ve ben başımı sallıyorum.

"Şimdi de cupcake'ler."

"Mors'u çağırayım mı?" Ölüm sorar.

Onun adını duyduğumda göğsümde derin bir his oluşuyor.

"Yine gece kalmamı istemedi."

Ölüm inliyor ve ellerini yüzünde gezdiriyor. "Mors bu işi herkesten daha zor yapıyor. Ruhlarından birinin geçmemeye ve hayalet olarak kalmaya karar verdiğini duydum. Eminim eve döndüğünde keyfi yerinde değildi. Bunun seninle bir ilgisi yok Juliet."

Ona salladım.

"Ne biliyorsun, Bay Reaper dostum? Tüm zamanların en iyi aşk tanrısıyla bir ilişki içinde olman seni eski bir aşık yapmaz. Zaten Eros'la birlikte olmam gerekiyordu. Mors sevimli, güzel, tatlı olsa bile.. hayır." Parmağımla Ölüm ve Aşk'ı işaret ediyorum. "Siz ikiniz beni kandırmaya çalışıyorsunuz."

Love şakaklarını ovuşturuyor. "Ok onu sanrılara sürüklüyor."

"Hayal görüyorsun!" Onu işaret ediyorum.

Aşk saçlarını yolmak üzereymiş gibi görünüyor, Ölüm ise bir heykele benziyor.

"Beni Eros'a geri götür."

"Normale döndüğünde bunu yaşamana asla izin vermeyeceğim," diye azarlıyor Love. "Belki de onu Eros'un gidemediği Purgatory'ye götürmeliyiz."

"Hayır! Araf yok. Beni evime, aşk yuvama, yanımda muazzam Eros'la birlikte götür."

"Onu bulduğumuzda ruhunu söküp alabilmenin bir yolu var mı?" Aşk Ölüm'e sorar.

Görüşüm bozulmaya başladı ve karnım ağrıyor.

"Ben... Ben hissetmiyorum..."

Yan dönüyorum ve Ölüm'ün cüppesinin altına kusuyorum. "Harika," diye homurdanıyor.

Gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor ve midem sıkışıyor.

"Kullandığı oktaki büyü onu hasta ediyor. Onu en iyi köpeğe götürmenin zamanı geldi."

Ağzımdan bir şeyler kaçıyor ama hiçbir anlam ifade etmiyor. Ne kadar zaman geçtiğinden emin değilim ama bir geçidin sıcak dokunuşunu hissediyorum ve sonunda beni Eros'a götürüp götürmediklerini merak ediyorum.

"bakılıyor," diyor belli belirsiz tanıdığım derin bir ses.

"Uh huh. Çünkü belli ki onu başka bir gezegene göndermek işe yaramamış. Yasadışı, tüm aşk kurallarına aykırı bir şey yaptı. O yüzden kusura bakma baş aşk tanrısı, ama lütfen bana Eros'u kontrol altına almak için ne yapılacağını söyle?"

Harika, müthiş. Baş aşk tanrısı da işin içinde. Tam da ihtiyacım olan şey, Cupiō

Tam bir sahtekâr olduğumu fark edip beni gerçek bir aşk tanrısı olmaktan kovacaklar. Muhtemelen beni temizlik departmanına ya da daha kötü bir yere gönderecekler.

"Hayalet olarak yaşamaya gönderiliyor."

Odada bir sessizlik ve bir ıslık sesi duyuluyor.

"Eğer bu onu yola getirmeyecekse, ne getirir bilmiyorum," diyor

Ölüm. "Onu bir gece burada tutacağız. Büyünün etkisi geçecek ve Yarın normale dönecek. Eros'la ilgileniliyor ve peçenin içinde çalışabilecek bir oku nereden bulabildiğini öğreneceğiz."

Ölüm, "Belki de bu kadar boktan bir oğlu olan biri aşk tanrısı olmaya uygun değildir," diyor. Yanında bir tıslama sesi duyulur.

"Eros annesi tarafından büyütüldü ve bir yetişkin olarak ben onu çok fazla şımarttım. Bunu düzeltmeye çalışıyorum. Dünyalarımız söz konusu olduğunda ortaya koyduğum bazı yasalardan dolayı beni pişman etme Azrail," diyor Yüce Eros.

Başım çatlıyor ve tek yapabildiğim uyumak. Uyandığımda tamamen farklı koşullara sahip olacağımı umuyorum.

M Uyandığımda başım ve kanadım ağrıyor. Pembe bir revire benzeyen bir yerdeyim. En azından sıcak bir ışıklandırma var, kör edici parlak beyaz ışıklandırma değil. insan dünyasının yaptığı gibi.

Her şey bana geri dönüyor.

Mors'un bir gece daha kalmamı istememesi, kahve dükkânındaki ve kitapçıdaki tüm rezillikler ve en kötüsü de Eros.

En kötüsü bana o lanet olası sopayla vurması bile değil. Onun yüzünden ağızımdan çıkan tüm o saçmalıkları hatırlamak.

Kızgın öfke içimi doldururken inliyorum. Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu. Kanatlarım geri çekiliyor ve bu özel acının geçmesini sağlıyor. Baş ağrısı hâlâ devam ediyor ve bunu birkaç şekilde halledebileceğimi biliyorum.

Burada bu lüks, pembe çarşafaların üzerinde uzanıp kendime acıyabilirim. Dürüst olmak gerekirse, bu çok daha kolay bir seçenek gibi görünüyor ve bu yolu seçmemek için elimden geleni yapıyorum.

İkinci seçenek ise şans meleğinin peşine düşüp şansımı geri kazanmamı gerektiriyor çünkü böyle olmaya devam etmemin imkânı yok. Mors'la ve işimle çok mutluydum. Eğer basit bir yonca tüm sorunlarımı çözebiliyorsa, o zaman umurumda değil.

Hayatımdaki her şeye şansım sayesinde sahip olmuşsam kimin umurunda? Tek istediğim hayatımı geri almak ve Eros'u öldürmek. Hepsi bu, tek istediğim bu.

Muhtemelen hastalığımın ne olduğundan bile emin değilken portal açmamalıyım. Ama somurtkan, üzgün bir aşk tanrısı olmaya geri dönmemin imkanı yok.

Şansımı değiştirme vakti geldi.

Yüzüstü çamurlu, ıslak çimlerin üzerine düştüğümde iniş çok acımasız oluyor. yağmur damlıyor ve önümde ince bir sis tabakası yüzüyor. Suyun kenarına doğru ilerlerken devasa bir köpek boku yığınınına benzeyen şeyin içine girdiğimde kendime lanet ediyorum.

Sanırım kendimi tamamen kaybetmem için tek bir şeyin daha ters gitmesi gerekecek.

Bu düşünce aklımdan geçer geçmez, küçük parmağımı görmediğim sivri bir kayaya çarpıyorum.

"Amina koduğumun orospu çocuğu," diye tıslıyorum yolun geri kalanını dikkatlice su havuzuna doğru ilerlerken.

Altın param olmadığını fark ediyorum, onun yerine bulabildiğim en büyük taşı alıp küçük havuza atıyorum.

"buraya gel, Bayan Şans!"

Başka bir taş alıyorum; suya düştüğünde su şiddetle sıçırıyor.

"? Seninle hemen konuşmam lazım."

Suyun kenarına oturup, bu hasta canavarın evi olduğunu umduğum yere taş atıyorum.

"Bunu kim yapar, ha? Kim birine şans verir ve sonra onu elinden almayı bu kadar kolay hale getirir? Aşk tanrısı olduğumdan beri ilk kez umudum vardı. Hayat hiç bu kadar iyi olmamıştı. Yoncayı berbat eden ben bile değildim. Lanet kediydi."

Birkaç zıplama taşı alıp doğru fırlatıyorum, kendini göstermeye cesaret edip etmeyeceğini merak ediyorum. Ama bana yeni bir şans verene kadar buradan ayrılmayacağım, bu kadar kolay zarar görmeyen bir şans.

"Lütfen," diye inleyerek suya bakıyorum.

Hiçbir şey yok, bir dalgalanma bile yok. Gölün diğer tarafında yeşil bir figür belirdiğinde kendime acıyarak tekrar yere çöküyorum. Yaklaşırken sis ağırlaşıyor ve iç çekiyor.

"İşin bitti mi?"

Yutkunuyorum ve ayağa kalkıyorum, bacaklarımın tozunu alıyorum ve hayatımı mahveden ama aynı zamanda bir şekilde onu harika yapan varlığa bakıyorum. Onu boğsam mı yoksa dizlerimin üzerine çöküp yalvarsam mı bilemiyorum.

"Yonca, kız arkadaşımın - umarım tüm bunlardan sonra hâlâ kız arkadaşımdır - cehennemden gelen kedisi tarafından yok . Başka bir taneye ihtiyacım var. Hayatımın yoncayı kaybetmeden önceki haline dönmesine ihtiyacım var. Lütfen, her şeyi yaparım."

"Sadece bir yoncaydı."

"Evet, biliyorum, fazlasıyla farkındayım. Bir tane daha istiyorum, lütfen." Umarım yüzümden ne kadar çaresiz olduğum anlaşılır. "Ne yaparım, sana istediğin kadar altın getiririm ya da kullanabileceğin bir aşk tanrısı gücü varsa, ben senin kızınım."

"Hayır, yanlış anladınız. O sadece bir yoncaydı."

"Tanrı aşkına," diye mırıldanıyorum nefesimin altında. "Sen Lady Luck'sın. Mutlaka istediğin bir şey vardır, herhangi bir şey. Şansımın dönmesi için her şeyi yaparım."

Şakağını ovuşturuyor, yosunlu saçları her hareketinde zıplıyor.

"Evet, o konuda. Ben aslında sadece bir Dünya perisiyim." "Pardon?" Çenem gevşeyerek söylüyorum.

"Şelalenin bazı şanslı özellikleri olduğu anlaşıldı. İnsanlar bana bozuk para vermeye başladı ve belki de bu biraz aklımı başımdan aldı."

"Yani..."

"O sadece bir yoncaydı. Şansını değiştirmek için herhangi bir yeteneğim yok, sen kendin değiştirdin. Zihin güçlü bir şeydir."

"Yani Mors'un benden hoşlanmasının başka bir nedeni yok muydu? Kafam çok karışık olduğu için mi iyi bir aşk tanrısı olamıyordum? Sanırım Eros'un beni o okla vurması sadece çılgınca bir durumdu. Peki ya akla yatmayan diğer şeyler?"

Toprak Perisi suçlulukla omuzlarını silkiyor ve yonca desenli elbisesini sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi sallıyor.

"Bu hayatın bir parçası. Bazen şanslısınızdır, bazen değilsinizdir."

"boğsam mı yoksa öpsem mi bilemiyorum," diyorum.

"Beni boğmamayı tercih ederdim ama sanırım arkadaki tehditkâr Azrail'in beni öpmeyle ilgili bir iki düşüncesi olabilir."

Dönüyorum ve Mors'un sisin içinden çıkmasını izliyorum. Cübbesini giymiş, aynı anda hem tehditkâr hem de muhteşem görünüyordu.

Zaman.

"Mors," diye fısıldıyorum yutkunurken.

"Sen iyi misin? Kanatlarına ne yaptı?" diye soruyor. Sesi sakın, ama alttan alta Eros'un kanatlarını koparıp Hades'e yedirmek istediğini söyleyen bir ton var.

"İyiler, sadece geri çekildiler."

"Senden hoşlanmamın bir yonca yüzünden olduğunu mu sandın?" soruyor, yüzü eğleniyor.

"Çok komikmiş gibi davranma."

Dudaklarını ağzına götürüyor, başını sallarken gülmemeye çalışıyor. "Bu biraz komik."

"Bir çiçeğin tüm varlığımın gidişatını belirlediğini düşünmem biraz üzücü değil mi?"

"Evet, biraz. Ama artık gerçeği biliyorsun. Belki sen de benim gördüğümü görebilirsin. İçten ve dıştan çok güzelsin, harika bir aşk tanrısısın ve beni uzun varlığım boyunca hissettiğim en mutlu kişi yapıyorsun. Bunların hiçbirisi şans değil Juliet. Hepsi senin sayende."

Mors'a göz kırpıyorum, tamamen içine çekmesine izin veriyorum.

Hissettiğim tüm güvensizlik ve aşağılık duygusu kendi kafamın içindeydi. Bunların hiçbirisi şans değildi. Hepsi bendim; Mors'un hissetme şekli, yaptığım eşleşmeler, hepsi.

"Yine gece kalmamı istemedin," diyorum utangaç bir şekilde.

"İş yerinde kötü bir gün geçirdim, uzun zamandır geçirdiğim en kötü günlerden biriydi ve bunun yükünü size yüklemek istemedim. Başarısızlık olarak gördüğüm bir şey söz konusu olduğunda kendimin en büyük düşmanıyım. Ruhlar devam etmek istemediğinde, bunu kişisel olarak algılıyorum ve bu beni yiyip bitiriyor. Benim ruh halimle ya da şikâyetlerimle uğraşmak zorunda kalmanızı istemedim. Bu bir hataydı, şimdi fark ediyorum. Bir ortağa sahip olmanın bir parçasının da duyguların ne olursa olsun kendini ifade etmene izin verilmesi olduğunu anlamamışım."

"Her zaman, Mors. Senden her zaman yaslanacak bir omuz olmanı beklemiyorum, asla," diyorum ve o da gülümsüyor.

"Buradan çıkmaya ne dersin, tatlı aşk tanrım?"

"İre topraklarına taşınmak isteyen arkadaşlarınız varsa," diyor Toprak Perisi ve ben omzumun üzerinden dönüp ona ters ters bakıyorum. "Doğru, tamam. Öz güvenini inşa etmene yardım ettiğimi unutma, aşk tanrısı."

Bakışlarım yatışıyor. Ama onu hemen affedemeyecek kadar çok şey yaşadım. Belki de her şeyin içinde biraz küçük bir çizgi vardır.

Cupids.

Bizi dairesine geri götürürken Mors'un elini tutuyorum.

Ayaklarımız yere basar basmaz Mors'un elleri yüzümde. "Tüm bunların şans olduğunu düşündüğüne inanamıyorum."

"Aptal bir aşk olmadığımı hiç söylemedim."

"Benim aptal aşk tanrım," diye fısıldıyor, elleri buklelerimi çekiştirmek için yukarı kayıyor. "Artık Eros hakkında devrimci düşüncelere kapılmadığın sürece sorun yok."

Ona ters ters bakıyorum, o da gülümsüyor.

"Sanırım kendi devrimci sözlerime ihtiyacım var. Egom incindi, küçük aşk tanrısı."

"Sanırım hayatta kalacak," diyorum kalçalarını tutarak.

"*Beni evime, aşk yuvama, yanımda muazzam Eros'la birlikte götür*' dedin. Bir Azrail'i kışkandığı için suçlayamazsın," diyor, gülmemek için kendini zor tuttuğunu bilmeme rağmen.

"Hangisi sana söyledi? Aşk mı, Ölüm mü?"

Omuzlarını silkiyor ve ben de kalçalarını daha sıkı kavriyorum.

"Söze ihtiyacın var mı?" Ona soruyorum ve o da bana kaşlarını çatıyor. "Evet, değil mi?" diye cevap veriyor.

Dudaklarımı yalıyorum ve başımı sallıyorum, onun benimkilere olduğu kadar benim de onun onay sözlerine ihtiyacım olduğunu biliyorum.

"Sana aşık oluyorum ve bu çok korkutucu. Hiç kimse bana kendimi bu kadar özel hissettirmemişti ve bazen bu korkutucu oluyor. Seninle tanıştığımdan beri kendimi en iyi halimde hissediyorum ve birlikte daha fazla zaman geçirdikçe geleceğimizin ne kadar muhteşem olabileceğini hayal edebiliyorum. Seni istiyorum, sadece seni, iyi günlerini ve kötü günlerini" diyorum ve onun parlak kahverengi gözlerini görmek için başımı kaldırıyorum.

Dudakları benimkilerle buluşuyor, öpücük az önce söylediğim her duyguyu pekiştiriyor, ta ki o çekilene kadar.

"Seni daha tanımadan sana aşık olmuştum. Sen benim dünyamı aydınlatıyorsun ve günümün en mutlu parçasısın. Kız arkadaşın olmaktan gurur duyuyorum ve eğer bana izin verirsen, uzun hayatımızın geri kalanında sana ne kadar özel olduğunu göstermeyi planlıyorum."

Bu sefer boynunun arkasını kavriyorum ve dudaklarımızı birleştiriyorum. Bu çok daha derin bir öpücük, vaatler ve arzuyla dolu bir öpücük. Birbirimize duyduğumuz şehvet ve ilgiden başka hiçbir şey bizi bu noktaya getirmedi -küçük bir aşk tanrısının küçük bir müdahalesi ve bir Dünya perisinin bazı yalanları dışında.

Ama bu? Bu ezici hoşnutluk ve önemsenme hissi? Hepsi bu, sihirli oklar yok, uğurlu tılsımlar yok. Mors beni ben olduğum için istiyor, ben de onu aynı nedenle istiyorum.

Bir eliyle saçlarımı okşarken diğer eliyle kıcımlı avuçluyor ve beni ağzına doğru inletiyor. Bacaklarımın arkası çerçeveye çarpana kadar bizi yatağına doğru götürüyor.

"Sanırım sana ne kadar şanslı olduğumu göstermenin zamanı geldi, tatlı aşk tanrım," diyor Mors tatlı tatlı, beni geriye itmeden önce, bedenim yatağına çarpıyor.

"Seni mahvedeceğim, tatlı aşk tanrısı. Sonra da beni memnun etmene izin vereceğim. Bu hoşuna giderdi, değil mi?" Onun gülünç pembe ayakkabılarını çıkarırken söylüyorum.

"Sana dokunmak istiyorum."

"Hak ettiğin zaman," diyorum ona usulca, kıyafetlere olan sabrım tükeniyor.

Parmaklarımı şıklatarak onun ve kendiminkileri çıkarıyorum. Juliet'in elleri yüzümü kavramak için uzanıyor ve onu derinden öperken buna izin veriyorum. Öpücükten ayrılıyorum ve dilimi çenesinden piercingli göğüs ucuna kadar takip ediyorum.

Dişlerim mücevherle oynarken dilim koyu pembe tomurcuğu yalıyor. Elleri saçlarımı kavıyor ve ben de bir elimi gövdesinden aşağı kaydırıp amını avuçluyorum. Göğüslerini öpüp yalarken ve parmaklarımı ıslak yarığı boyunca kaydırırken yüzümü göğsüne doğru tutuyor.

"Seni titreyen ıslak bir karmaşaya dönüştürmek istiyorum, Juliet."

Dudaklarını yalıyor ve saçlarımı sıkıca tutuyor. Onun sıcak, pembe tenini keşfederken kafa derimdeki acının tadını .

"Burada bekle," diyorum ona, bedeninden uzaklaşıp sızlanmasını sağlayarak.

Ayağa kalkıyor ve o kalkar kalkmaz gölgelerim bacaklarına dolanıyor ve onu tekrar yastık gibi yatağa sürüklüyor.

Komodini açıyorum, önce atlet kayışını alıyorum ve içeri giriyorum. Yatağa doğru bakarken Juliet'in kıvrıcık pembe saçları dikkatimi çekiyor.

"Mmm. Bu da ne?"

"Bir koşum takımı. Seni boşalıırken izlemek istemediğim tek bir yol bile yok, küçük aşk tanrısı."

Uyluk kayışlarını sıkarken ve aklımdaki oyuncağı alırken başı yatağı geri düşüyor. Büyük değil, ama tüm doğru noktalara vurmak için doğru şekle sahip. Yerine oturduktan sonra kemerini sıkıyorum ve çekmecedan kayganlaştırıcıyı alıyorum.

Gölgelerim onu ayak bileklerinden çekerek yatağın kenarına getiriyor. Nefes nefese kalıyor ama bana gülümsüyor.

Kayganlaştırıcıyı açıyorum, oyuncağın üzerine kaydırmadan önce amına sürüyorum.

"Oh... bu sıcak." İç çekiyor.

Başparmağımla klitorisini ovuyorum, bu hissi alırken ağzı açık kalıyor. Kayganlaştırıcı kayganlaşıyor ve parmaklarımı onun transına ve amının geri kalanına kaydırıyorum.

Oyuncağı iki kez okşuyorum, içine kaydırmadan önce kaplıyorum. Yüzünü izlerken bilerek yavaş davranıyorum, o güzel lanet yüzünü, her hareketle ifadesi değişiyor.

Bir başparmağım klitorisinde, oyuncağım da içindeyken, onun parçalanışını izleyebiliyorum.

Çok değer verdiğiniz birini coşkunun sınırına getirmek gerçekten de en büyük zevktir. Kendi salıverilmemi beklemek oyunun bir parçası, artık dayanamayana kadar onu kaç kez boşaltabileceğimi görmek.

Kıvransın, yalvarsın, karşılık vermek için neredeyse çaresiz kalsın istiyorum çünkü ona kendini çok iyi hissettirdim.

"Bu nasıl, küçük aşk tanrısı?"

Başparmağım klitorisinde hızlanırken ve itişlerim artarken "Tam orada," diye inliyor.

Kalçalarım daha yumuşak olanlara çarpıyor ve yardım edemiyorum ama bir elimle etini kavrayıp yoğuruyorum, yine de gözlerimi yüzünden ayıramıyorum. Onu becerirken çıkardığı her inilti, sızlanma ve ifadeyi katalogluyorum.

Onun her santimini, her arzusunu, vücudunu ateşe veren her şeyi bilmek istiyorum.

"Yine benim için fişkırtacak mısın Juliet? Seni dağınık sevdiğimi biliyorsun."

Göğsü düşüyor, kolları ve bacakları birbirinden ayrılırken gölgelerime karşı savaşıyor. Amının oyuncağı sağışını, kenarlarından akan ve yatağı damlayan boşalmasını izliyorum.

"Siktir. Mors."

Sırtı yataktan kalkarken gözleri zevkle kapanıyor. Kalçaları gölgelerin tutuşuna karşı titriyor ve ben onları serbest bırakıyorum. Ellerim sarsılan kaslarını aşağı yukarı ovuyor.

Oyuncağı içinden çekip çıkarıyorum ve kalçasını öpüyorum. "Güzel, tanrısı. Ama seninle işim henüz bitmedi."

"Ne?" diye kekeliyor. Yatağın kenarında dizlerimin üzerine çöküp dudaklarımı klitorisinin etrafına doladığımda kendini yukarı itmek için omuzlarını kullanıyor. "Oh, siktir. Oh, siktir."

Oyuncağı kayışından çıkarıyorum ve ağzımla birlikte kullanarak yavaşça içine doğru kaydırıyorum. Kalçaları dudaklarıma sürtünürken uylukları yüzümü sarıyor.

"Bu çok fazla. Mors, bebeğim. Bu çok fazla."

Taptığım evcil hayvan ismini söylediğinde amına karşı inliyorum. Ama yanılıyor, çok fazla değil.

Saf bir tatminle kendinden geçmesinin ötesinde hiçbir şey çok fazla olamazdı.

Onu içime çekerken, aşırı uyarılmış klitorisini yalayıp emerken kayganlaştırıcı dilime sıcak geliyor. Altımda kıvranıyor, bacakları titriyor ve yüzümü kavıyor. Kısıtlamalara karşı kabaca çekiştiriyor.

Onu orada tutuyorum, onu sınıra getirmek istiyorum. Ancak o zaman ellerini serbest bırakıp dokunmasına ve almasına izin vereceğim.

Ama tekrar gelmesine ihtiyacım var, o kadar memnun olduğundan ve kendi düşüncelerinden uzaklaştığından emin olmalıyım ki odaklanabileceği tek şey birlikte olmamız olsun.

Ben oyuncağı sokup çıkarırken ve onu yerken inliyor.

Juliet amını ağzıma doğru daha sert itiyor ve ben bir saniye bile durmuyorum. Oyuncağın etrafından fişkirirken onu terk eden inilti gırtlaktan ve yüksek sesle geliyor, ıslaklık yumruğumdan ve çenemden aşağı akıyor.

Ellerini bırakıyorum ve hemen saçlarıma doğru uçuyorlar. Beni hafifçe amına doğru tutarken elleri titriyor, ben de neden olduğum salgının her damlasını yalıyorum.

Titreyen leğen kemiğini ve iç uyluğunu öpüyorum.

"Seni parçalanırken izlemek en sevdiğim şey."

Nefes nefese kalıyor ve hülyalı bir şekilde iç çekerken saçlarımı okşuyor. "O şeyi çıkar ve buraya gel," diyor usulca.

Sırıttıyorum, atletimi çıkarıyorum ve yere çarpmasına izin veriyorum.

"Yine de oyuncağı getir," diyor. Oyuncak onun içindeydi ve ben de eline tutuşturdum.

Ben yatağa tırmanıp onun üzerine çıkarken hafifçe inceliyor. Onu öpüyorum ve o da dudaklarıma fısıldamadan önce ağzımı yalıyor, kendi tadına bakıyor.

"Yüzüme otur."

Güzel yüzüne oturmadan önce alt dudağını ısıırıyorum, kıvrıcık pembe saçları çarşaflarımın üzerine yayılıyor. Ağzını üzerime koymadan önce oyuncağı klitorisime ve girişime doğru kaydırıyor. Kukum beklentiden ve onun boşalmasını izlemekten ıslanmış durumda. Ama onun özünün benimkiyle karışması fikri beni sadece onun için daha istekli hale getiriyor.

Oyuncağı içimde kaydırıyor, dudakları klitorisime sarılmadan önce bir eliyle yerinde tutuyor.

Ona böyle bakmayı seviyorum, parlak pembe gözleri beni yerken bana bakıyor. Elini oyuncağa bastırıyor, her santimimi yalayıp emerken içimdeki o hassas noktaya sürtüyor.

Ellerim yüzünü okşuyor ve yüzünü amıma daha sert bastırırken kıvrıcık saçlarının arkasını tutuyor.

"Ne kadar iyi bir kız. Senin için bu kadar ıslanmam hoşuna gidiyor mu, tatlı yavrum? Sen am yemek için yaratılmışsın, değil mi?"

Başını yerinde tutup istediğimi alırken klitorisime karşı mırıldanıyor.

"Tanrım, çok güzelsin," diye nefes alıyorum.

Pelüş dudakları arasında klitorisimi emerken ve dili muhtaç tomurcuğun etrafında dönerken oyuncak içimde yer değiştiriyor. Juliet göğsümü sıkmak için uzanıyor ve başparmağı sivri meme uçlarıma sürtünüyor.

Sertçe emerken kalçalarım yüzüne çarpıyor, memnun olmaya hevesli gözleri bana bakıyor.

"Tam orada, güzel kız. Siktir."

Ben darmadağın olurken o bir an bile durmuyor, iyi bir aşk tanrısı gibi beni dinliyor. Yüzünü sürüyorum, yeniden kiralamama ulaşıyorum, sırtım kavisleniyor ve midem yüce duyumdan sıkılıyor.

Yüzünü bırakıp vücudundan kayarken parmaklarım buklelerinde gevşiyor. Yana doğru yuvarlanıyorum, ona bakarken oyuncağı içimden çıkarıyorum.

Başparmağımı parlayan çenesinin üzerinde gezdirip dudaklarının arasından geçiriyorum.

"Sen benim için mükemmelsin, Juliet."

Başparmağımı emiyor, ben çıkarırken dişleri ucunu sıyrıyor. "Sen de öyle, bebeğim."

Öne doğru eğilip beni öperken bunun bana ne yaptığını bilerek sırtıyor. İkimiz de mutlak bir karmaşa içindeyiz, ter, boşalma ve kayganlaştırıcı ile kaplıyız.

İkimiz de bir an için öpücüğe karşı gülümsüyoruz ve yanaklarım acıyor. Hayatım boyunca hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

"Duş mu?"

"Hiç sormayacaksın sanmıştım."

Tüm oyuncakları komodinin üzerine bırakıyoruz, banyoya giderken Araftaki duşlar sıcak oluyor ve ben çocuğumun cildi için endişeleniyorum, ama o sığa girdiğinde endişelenecek bir şeyim olmadığını fark ediyorum.

"Bu çok güzel," diye iç geçiriyor, sprey sanki onu seviyormuş gibi tenine serpiliyor.

Çenesinden tutup usulca öpüyorum.

"Bitirdiğimi mi sandın?" Gülerek soruyorum.

"Ne?" diye soruyor şaşkın bir ses tonuyla, ben çıkarılabilir duş başlığını alıp ayarını değiştirirken.

"Mors."

"Evet, bebeğim?" Sprey yukarıdan bize çarparken kulağına karşı mırıldanıyorum ve duş başlığını onun amına yerleştiriyorum.

"Siktir."

Onu birkaç santim geriye götürürken belinden tutuyorum, böylece sırtı duş duvarına dayanıyor.

"Bana bir tane daha ver."

"Sadece sen de yaparsan," diyor, eli ıslak bedenimin üzerinden kayarak göbeğimin üzerinde geziniyor.

İki parmağını içime sokarken parmak uçları dudaklarımı sıyrıyor ve başparmağı klitorisimin üzerinde dans ediyor.

"Bunun gibi mi?" diye soruyor nefes nefese.

"Daha fazla basınç," diye yönlendiriyorum onu, duş başlığını klitorisine yaklaştırarak.

İnliyor, eli bir an için hareketsiz kalıyor ve başı hafifçe duşun fayanslı duvarlarına çarpıyor.

Hareketleri pürüzlü, ama serbest kalmasını engellemeye çalışmasını izlerken onları yapıyorum. Uyarılma onun için çok fazla

Beni parmaklamaya başladı ve vazgeçti. O başımın arkasını ve kalçalarımı tutarken ben onun köprücük kemiğine doğru sırtıyıyorum.

Juliet sonunda daha fazla dayanamayana kadar duş başlığına doğru itiyor.

İniltisi kapalı alanda yüksek sesle duyuluyor. bana sıkıca sarılıyor ve sanırım bu hissin bağımlısı olmuş olabilirim.

Spreyi çekip duvara geri yapıştırıyorum. Juliet yüzümü kavırıyor, su bedenlerimizden aşağı kayarken dudakları benimkilerle buluşuyor.

Küçük pembe elleri yüzümün kenarlarını tutarken hiç bu kadar sevildiğimi hissettiğimi hatırlamıyorum.

Belki gözümünden bir damla yaş süzülür ama bunu asla kabul etmem.

Juliet uzaklaşıp bana bakarken bunu kabul etmiyor.

Bir miyavlama ve cama vurma sesi geliyor. Hades beklentiyle bize bakıyor ve Juliet iç çekerek duş kapısını açıyor.

Patisiyle su toplayıp yalarken kediye "Sana kızgın kalamam," diyor.

"Toprak perisine, yonca ile madalyonunu kıranın o olduğunu söylediğini duydum."

Juliet iç çeker ve Hades'e bakar.

"Bunun olması gerekiyordu. Olduğu için mutluyum."

"Sana sahip olduğum sürece, önemli olan tek şey bu," diyorum ve onu tekrar öpüyorum.

"Ben şanslı bir aşk tanrısıyım," diyor dudaklarını dudaklarıma çarpmadan önce.

"Kesinlikle şanslı olan benim," diye cevap veriyorum ve beni tekrar öpüyor.

Kendi şansımızı kendimiz yaratabiliriz ya da harika çöpçatanlar olan arkadaşlarımız olabilir. Ama günün sonunda önemli olan tek şey benim Juli- et'e, onun da bana sahip olması.

Aşkta şanslıyım, gerçekten.

L Ove bana patronluk taslarken tavana pembe kalpler ve yeşil yoncalardan oluşan bir pankart asıyor.

"Yeşil ve pembe punç lazım," diyor bana. "Bu gerçekten ölümlü bir tatil, Aşkım."

"Oh sus. Mors'u ilk kez görüyorsun, bu kutlamak için yeterli bir sebep. Neredeyse altın paralı çikolataları unutuyordum," diyor ve cebinden çıkarıp masaya atıyor.

"Çok komiksin."

"Sanırım öyle. Bayan Yılın Çaylağı."

Sırıtiyorum, iyi bir aşk tanrısı olarak ödül kazanmanın heyecanı hâlâ geçmedi. İşin içinde şans yok. Sadece sıkı çalışma, harika bir akıl hocası ve yol boyunca beni destekleyen harika bir kız arkadaş.

"Mors bunun için özel olarak bir raf aldı," diyorum gururla.

"Olması gerektiği gibi, özellikle de Cehennem Kedisi'nin onu devirmemesi için." "O bir Cehennem Kedisi değil, o bir melek."

"Sen öyle diyorsan, Juliet."

"Cupiō ile görüşmen nasıl geçti?" diye soruyorum. Love dramatik bir şekilde iç geçiriyor.

"Baş aşk tanrısı nasıl bu kadar yalnız olabilir? Ben sadece onun aşık olmasını istiyorum. Anlıyor musun?"

"Eros'u kastetmiştim."

"Evet... sanırım bir hayalete aşık oldu ve sonsuza kadar öyle kalmaya karar verdi."

Love'a göz kırpıyorum, o da omuz silkiyor.

"Cupiō bu konuda da üzgün görünüyor. Hiç bir şekilde doğuştan kibar bir oğlu var, o da bir mega dangalak çıkıyor ve sonra

yasadışı bir şey yaptı ve bir hayalete dönüştü. şimdi de sonsuza dek hayalet olarak kalacak. Sanırım Cupi  çok yalnız."

"Dur tahmin edeyim, aklında bir eşleşme mi var?" "Belki," diye omuz silkiyor Love.

"Daha azını beklemezdim. Yani, şu anda gerçek aşk maçlarının baş aşk tanrısı sensin."

Dik durur ve sırtır. "Aynen  yle."

"Bunu senden daha fazla hak eden kimse yok, Aşkım. Benim için yaptığın her şey için sana ne kadar teşekkür etsem azdır" diyorum ve onu sarıp sarmalayarak canını sıkıyorum.

"Dur, a layamam," diyor Love.

Mors arkamdan geliyor, bir kolunu köprücük kemiğine doluyor ve başımın yanını öpüyor.

Mutlu gözyaşlarını silen Love'a suçlayıcı bir ifadeyle bakarak "Kokteyle kim ilaç kattı?" diye sorar.

"Gloom olmalı, nasıl bilirsin." "Uh, huh."

"Ah, şuna bakar mısın?" diyor Love, başka bir şey söylemeden uzaklaşırken saatsiz bileğine bakarak. Belinden kavrayan ve onu boyuna tutan ölüm'e doğru süzülüyor.

Artık kıskançlık yok, yeterince iyi olmadığım düşüncesi yok, içimde kalan tek şey umut ve mutluluk.

"Mutlu yild n mleri, tatlı aşk tanrısı," diye fısıldıyor Mors kulağıma. "Mutlu yild n mleri, bebeğim."

Beni arkasına çevirmeden önce sarılışını sıkılaştırıyor.

"Senin için bir şeyim var," diyor.

"Hediyeleri geri  evirmeyeceğim."

Bana altın kurdeleli yeşil kutuyu uzatıyor ve ben de açmak için ipleri  ekiştiriyorum. İçindeki iki bileziğı gördüğümde kıkırdamadan edemiyorum.

Elbette en iyi kalitede, biri pembe altın ve diğeri tungsten karbürden yapılmış. Manyetiktirler ve birbirlerine tıkladıklarında tam bir dört yapraklı yonca oluştururlar.

"Sen biraz , biliyor musun?"

Pembe altın olanı çıkarıp bileğime takıyor, ben de onunkini takmasına yardım ediyorum. Yoncayı birlikte tıklıyoruz ve ben gülümsüyorum.

"Her parçasını seviyorsun."

"Evet, teşekkür ederim. Benim de sana bir hediyem var ama partiden sonrası için."

Ona göz kırpıyorum ve o da beni öpmek için saçlarımı avuçluyor, sadece dudaklarıma fısıldayabilmek için hafifçe geri çekiliyor.

"Seni sevebildiğim için çok şanslıyım," diyor ve ben gülümsüyorum.

Poposunu avuçluyorum ve sıkıyorum, hayallerimin kadınına aşık olduğum ve açıkça özgür olduğum için çok mutluyum. Boynunu öpüyorum ve o titriyor.

"Ben de seni sevebildiğim için şanslıyım," diye fısıldıyorum, şansın bununla hiçbir ilgisi olmadığını bilerek.

ALSO BY SARAH BLUE

**Sarah Blue tarafından yazılan
diğer eserler**

Paranormal Romantik

Büyüleyici Seri [Babanı](#)

[Büyülemek Şeytanı](#)

[Cehennem Kadar](#)

Peçedeki Aşk

[Küçük Aşk](#)

[Tanrısı Şanslı](#)

[Tanrısı Aşk](#)

Omegaverse Romantizm

Dead Palms MC Omegaverse

[Nobody's Darlin'](#)

Pucked Up Omegaverse

[Bir Up Paketi](#)

[PuckedKalbimle Oynama](#)

Puck Around & Find Out - Tarih TBD

Heat Haven Omegaverse

[Heat Haven](#)

[Omega'nın](#)

[Saplantısı](#)

[Koruyucunun Sözü](#)

[Çok Cazip](#)

[Heat Haven Tatilleri](#)

Carlson Kardeşler - Çağdaş Romantik

[Gururunuzu Yutun](#)

[Ahlaki Değerlerinizi Unutun - 2024'te Geliyor](#)

ACKNOWLEDGMENTS

Leisha - Programıma katlandığın ve ben yazarken her zaman okuyabildiğin için. Sana değer veriyorum.

Kassie - Fikirlerimi danışabileceğim kişi olduğu ve tam bir hype kadını olduğu için.

Fallon - Harika bir dost ve hesap verebilirlik arkadaşı olduğun için teşekkür ederim!

Jess - Tüm nazik geri bildirimleriniz, desteğiniz ve dürüstlüğünüz için.

Lauren - Her zaman çok tatlı ve harikasin. Okuduğunuz ve düşüncelerinizi benimle paylaştığınız için teşekkür ederim.

Jade - Sana ve ninene. Sevginiz için teşekkürler.

Stephanie, Kim - Siz ikiniz yayınlamadan önceki son dakika yakalamalarınızla gerçekten harikasınız, sizi çok takdir ediyorum.

Sandra - Güzel kapağım ve benden safır bir hikaye istediğin için.

Ava - Erken okuduğunuz ve beni desteklemeye devam ettiğiniz için teşekkür ederim.

Fated Promos - Bu kitap üzerinde birlikte çalıştığımız için çok mutluyum ve işinizin nereye gittiğini görmek için sabırsızlanıyorum.

Reb for the Rebrand - Kohls plus Sephora Tik Tok'unuz için orada geçen bir sahne yazmak istedim.

Duyarlılık gösterip okuyanlara teşekkür ederim, çok değerlisiniz ve Juliet ile Mors'u benim kadar sevmenize çok .

ABOUT THE AUTHOR

Sarah Blue, çağdaş tatlı omegaverse, erotik, neden romantizm seçtiğini yazıyor. Neredeyse her türde romantizmi seviyor. Yazmadığı zamanlarda onu bir kitaba gömülmüş ya da kindle'ını yakarken bulabilirsiniz. Romantizmin daha tatlı tarafını ve macera ve baharat eklerken ilginç karakterler yaratmayı seviyor. Güçlü kadın karakterler ve zayıflıklarını göstermeye istekli erkek karakterler yazmak onu içten içe heyecanlandıran bir şey.

Sarah kocası, iki oğlu ve iki sinir bozucu kedisiyle birlikte Maryland'de yaşıyor. Eğer okumuyor ya da yazmıyorsa muhtemelen bir el işi projesi üzerinde çalışıyor ya da Tik Tok'ta geziniyordur.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.